

การพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้น
แบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

THE DEVELOPMENT OF BLENDED ONLINE COURSE
IN BASIC JAPANESE AT UNDERGRADUATE SCHOOL LEVEL

กมลทิพย์ พลบุตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

(งานวิจัยนี้ได้รับทุนการวิจัยจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561)

การพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้น

แบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

THE DEVELOPMENT OF BLENDED ONLINE COURSE
IN BASIC JAPANESE AT UNDERGRADUATE SCHOOL LEVEL

กมลทิพย์ พลบุตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

(งานวิจัยนี้ได้รับทุนการวิจัยจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561)

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
Abstract.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	5
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
การศึกษาออนไลน์.....	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง.....	14
เพื่อการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์	
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	31
กลุ่มตัวอย่าง.....	31
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	45
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
บรรณานุกรม.....	74

ภาคผนวก.....	84
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	85
ภาคผนวก ข แบบประเมินประสิทธิภาพระบบการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น.....	86
แบบออนไลน์ผสมในระบบ LMS (Moodle)	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ค แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับ.....	79
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น (40 ข้อ)	
โดยผู้เชี่ยวชาญ	
ภาคผนวก ง แบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสม.....	105
ภาคผนวก จ ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา.....	113
ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r).....	115
ภาคผนวก ช การหาความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้.....	117
ภาคผนวก ซ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน.....	120
ภาคผนวก ฌ แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับ.....	121
แบบทดสอบด้านทักษะการพูด การตอบคำถาม	
ภาคผนวก ญ แบบประเมินความสอดคล้อง ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับ.....	125
แบบทดสอบด้านทักษะการพูด การถามคำถาม	
ภาคผนวก ฎ แบบประเมินความสอดคล้อง ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับ.....	131
แบบทดสอบด้านทักษะการพูด การสนทนาแบบบทบาทสมมติ	
ภาคผนวก ฏ แบบประเมินความสอดคล้อง ระหว่างระดับของทักษะการพูดและ.....	135
ความถูกต้องของภาษากับระดับคะแนนโดยผู้เชี่ยวชาญ	
ภาคผนวก ฐ ผลการตรวจสอบแบบประเมินทักษะการพูด 3 ประเภท.....	138
ภาคผนวก ท แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น	142
รูปแบบออนไลน์ผสม	
ภาคผนวก ฒ บทความวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่.....	144
ภาคผนวก ณ หลักฐานการนำเสนอผลงานวิจัย (Oral Presentation)	159

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ค แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับ.....	87
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น (40 ข้อ)	
โดยผู้เชี่ยวชาญ	
ภาคผนวก ง แบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสม.....	113
ภาคผนวก จ ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา.....	121
ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r).....	123
ภาคผนวก ช การหาความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้.....	125
ภาคผนวก ซ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน.....	128
ภาคผนวก ฌ แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับ.....	129
แบบทดสอบด้านทักษะการพูด การตอบคำถาม	
ภาคผนวก ญ แบบประเมินความสอดคล้อง ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับ.....	133
แบบทดสอบด้านทักษะการพูด การถามคำถาม	
ภาคผนวก ณ แบบประเมินความสอดคล้อง ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับ.....	139
แบบทดสอบด้านทักษะการพูด การสนทนาแบบบทบาทสมมติ	
ภาคผนวก น แบบประเมินความสอดคล้อง ระหว่างระดับของทักษะการพูดและ.....	143
ความถูกต้องของภาษากับระดับคะแนนโดยผู้เชี่ยวชาญ	
ภาคผนวก ฐ ผลการตรวจสอบแบบประเมินทักษะการพูด 3 ประเภท.....	146
ภาคผนวก ท แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น....	150
รูปแบบออนไลน์ผสม	
ภาคผนวก ฒ บทความวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่.....	152
ภาคผนวก ณ หลักฐานการนำเสนอผลงานวิจัย (Oral Presentation)	169

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่น..... ระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี แบบทดลองรายบุคคล	43
2	ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่น..... ระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี แบบทดลองกลุ่มเล็ก	44
3	ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของการเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น..... รูปแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรีที่ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง	55
4	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนภาษาญี่ปุ่น..... ระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี	56
5	ค่านัยสำคัญทางสถิติ.....	57
6	ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น..... ระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี	58
7	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินคุณภาพระบบ LMS สำหรับพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี	86
8	ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)..... ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์	121
9	ผลการวิเคราะห์ ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)..... ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์	123
10	แสดงผลการหาความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้วยสูตร KR-20	125
11	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น..... รูปแบบออนไลน์ผสมผสานระดับปริญญาตรี ของกลุ่มตัวอย่าง	128
12	ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)	147
	ของแบบประเมินทักษะการพูด (การตอบคำถาม)	
	ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)	148
	ของแบบประเมินทักษะการพูด (การถามคำถาม)	
	ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)	149
	ของแบบประเมินทักษะการพูด (การสนทนาแบบบทบาทสมมติ)	
13	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถาม.....	151

ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น
ขั้นต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนโครงการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ประจำปีงบประมาณ 2561 งานวิจัยนี้ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากหลายฝ่าย ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น ประจำปีการศึกษา 2561 ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (ธุรกิจ) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาตรวจเครื่องมือการวิจัย และผู้ทรงคุณวุฒิผู้อ่านประเมินบทความวิจัย ที่ได้ให้คำแนะนำอันมีคุณค่าสำหรับงานวิจัยนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่ได้ให้การสนับสนุน ตั้งแต่การเสนอโครงการวิจัยตลอดจนโครงการวิจัยเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลืออย่างดีเสมอมาทั้งในด้านการประสานงาน และการให้คำแนะนำต่างๆ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย

กมลทิพย์ พลบุตร

ชื่อโครงการวิจัย: การพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

ชื่อผู้วิจัย: กมลทิพย์ พลบุตร

บทคัดย่อ

โครงการการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี 2. เพื่อพัฒนาระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรีให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี 4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. ระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี 2. แบบประเมินคุณภาพการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี 3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี 4. แบบประเมินทักษะการพูดจากการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี 5. แบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t-test dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1. แนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี 1) จุดประสงค์ของการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี เป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้น โดยสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง 2) เนื้อหาการเรียน แบ่งออกเป็น 6 หัวข้อ (สัปดาห์ละ 1 หัวข้อ) แต่ละหัวข้อเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาขั้นพื้นฐานในชีวิตประจำวัน และ คำศัพท์ สำนวน รูปประโยค ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการฝึกทักษะภาษา 3) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ใช้รูปแบบมัลติมีเดีย มีเนื้อหาการบรรยาย เอกสารประกอบการเรียน ภาพเสียง และแบบฝึกหัด 4) การประเมินผลการเรียนรู้ ใช้แบบทดสอบปรนัยและแบบประเมินทักษะการพูด 5) แนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสม ใช้โปรแกรม Moodle ในการนำเสนอระบบการเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ หลังจากเรียนในชั้นเรียนแล้ว 12 สัปดาห์ การจัดการเรียนการสอน ดำเนินในห้องฝึกอบรมของศูนย์คอมพิวเตอร์ ในส่วนของกิจกรรมการพูด ผู้เรียนสามารถฝึกจนกว่าจะเกิดความมั่นใจ และส่งไฟล์งานทักษะการพูด เข้าระบบ LMS ตามเวลาที่กำหนดในระบบ 2. การพัฒนาระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรีมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.46/86.51 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 3. ผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ของกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน และ 4. ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.693, S.D. = 0.458)

คำสำคัญ: หลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้น ออนไลน์ผสม ระดับปริญญาตรี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความรู้และทักษะภาษาต่างประเทศ กลายเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับการเข้าสู่ตลาดแรงงานของโลกใน ศตวรรษที่ 21 ประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการศึกษภาษาต่างประเทศมาอย่างยาวนาน ซึ่งการศึกษภาษาต่างประเทศอย่างเป็นระบบในสถานศึกษาทุกระดับตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐาน จนถึงระดับอุดมศึกษา เน้นที่ภาษาอังกฤษ ซึ่งกลายเป็นภาษาต่างประเทศภาษาแรกสำหรับผู้เรียนชาวไทยมาจนถึงปัจจุบัน บัณฑิตไทยที่มีความรู้และทักษะภาษาต่างประเทศอื่นๆที่สำคัญ เช่น ภาษาญี่ปุ่น จึงมีน้อยมากในระดับที่ขาดแคลน และไม่เพียงพอต่อความต้องการของภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมของญี่ปุ่นในประเทศไทย ซึ่งเป็นสัดส่วนรายได้มหาศาลของประเทศไทย

แม้ว่าการศึกษภาษาต่างประเทศในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศไทย จะมีการส่งเสริมอย่างเป็นระบบมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่มีการจัดตั้งกระทรวงศึกษาธิการ แต่การศึกษาวิชาเกี่ยวกับความรู้ และทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทย มักชี้ให้เห็นว่า จำเป็นต้องมีการศึกษาวิชาวิธีการเรียนและวิธีการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนชาวไทยมีความรู้และทักษะภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนภาษาต่างประเทศ เพียงสัปดาห์ละไม่กี่คาบในสถานศึกษา เป็นเรื่องยากที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาษานั้นๆ

ไม่เฉพาะแค่การศึกษภาษาอังกฤษในประเทศไทย หลายประเทศก็ประสบความท้าทายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะภาษาต่างประเทศ ในระดับที่สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เชิงสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น ประเทศแคนาดา ซึ่งมีภาษาราชการ 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส ประชากรที่มีทักษะ 2 ภาษา มักมีโอกาสนในการประกอบอาชีพการงานสูงกว่า แต่การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสเพียงไม่กี่คาบต่อสัปดาห์ ไม่สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารในระดับที่ใช้งานได้ จึงส่งผลให้เกิดการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส และเริ่มต้นรูปแบบการเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสัมผัสและใช้ภาษาฝรั่งเศสตลอดเวลา โดยจัดการเรียนการสอนสาระวิชาในหลักสูตรของสถานศึกษาด้วยภาษาฝรั่งเศส หรือที่เรียกว่า French Immersion Program แนวคิดนี้แพร่หลายมากในหลายประเทศ รวมทั้งประเทศไทย เห็นได้จากความนิยมในการจัดการศึกษภาษาอังกฤษแบบ English Program ในสถานศึกษาทั่วประเทศไทย

การเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นกิจกรรมที่ใช้เวลานานมาก กว่าที่ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาทักษะในการสื่อสารในภาษานั้นได้ ข้อเท็จจริงที่มีผู้นิยมให้บุตรหลานศึกษาใน English Program เนื่องจากผู้เรียนได้สัมผัสและใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องและยาวนานหลายปี ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับหลักการการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition) ในด้านการสัมผัสกับ Input ของภาษาในสภาพแวดล้อมของการเข้าใจเนื้อหา แต่โอกาสในการศึกษภาษาต่างประเทศในรูปแบบนี้ ไม่ได้เกิดกับผู้เรียนส่วนใหญ่ เนื่องจากข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านทักษะภาษาต่างประเทศของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน และงบประมาณด้านการศึกษา

สำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษา การทุ่มเทระยะเวลาที่ยาวนานมีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนที่ใช้เวลาในการทำกิจกรรมภาษาต่างประเทศมาก มักมีทักษะในภาษาต่างประเทศสูงกว่าผู้ที่ใช้เวลาในการฝึกน้อย พัฒนาการของเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารในยุคปัจจุบัน สามารถนำมาพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การเกิดขึ้นของ E-Learning มีบทบาทสำคัญมากต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ นอกจากจุดแข็งในด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการสื่อสารในโลกออนไลน์ในภาษาที่ผู้เรียนสนใจศึกษาแล้ว การใช้ E-Learning เป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ยังช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้ปรับตัวเข้ากับยุคดิจิทัล และเตรียมความพร้อมทักษะภาษาต่างประเทศ และทักษะสำหรับการสื่อสารในยุค E-university และ e-work สำหรับศตวรรษที่ 21 ด้วย

เทคโนโลยีการสื่อสารยุคปัจจุบัน ทำให้การจัดการศึกษาในระบบ E-Learning แพร่หลายมากขึ้น สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ทั่วโลกมีแนวโน้มในการใช้ E-Learning เป็นทางเลือกหนึ่งในการจัดการศึกษา เนื่องจากปัจจัยหลายประการ เช่น ลดต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรและสถานที่ และสามารถเพิ่มจำนวนผู้เรียนมากขึ้นโดยไม่ต้องเพิ่มงบประมาณในการจัดการเรียนการสอนมากนัก อย่างไรก็ตาม การนำ E-Learning มาใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ อาจมีลักษณะที่แตกต่างจากจากหลักสูตรวิชาอื่น การศึกษาวิจัยด้านประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ รูปแบบออนไลน์ ยังคงมีผลการวิจัยที่แตกต่างหลากหลาย ขึ้นอยู่กับปัจจัยและเงื่อนไขของแต่ละสถาบันการศึกษา ผู้เรียน และวัฒนธรรมการศึกษาของแต่ละประเทศ

จากหลักการและทฤษฎีด้านการเรียนรู้ภาษาที่สองและการสอง และทฤษฎีการเรียนรู้เชิงสังคมวัฒนธรรม ที่ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ การได้รับข้อมูลที่สนใจได้ และการสื่อสาร การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์ผสม (Blended Learning) สอดคล้องกับแนวคิดและหลักการดังกล่าว แม้ว่าเทคโนโลยีการสื่อสารจะเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ก็ไม่สามารถทดแทนบทบาทของครูผู้สอนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายวิชาภาษาต่างประเทศ ที่การพัฒนาทักษะการสื่อสารจำเป็นต้องอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งการปฏิสัมพันธ์ซึ่งหน้า (Face-to-Face-Interaction) มีอิทธิพลสูงต่อการเรียนรู้และเข้าใจข้อความในภาษาต่างประเทศ

ผู้เรียนภาษาต่างประเทศแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลายๆด้านซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ภาษานั้น อาทิเช่น ความแตกต่างด้านความพร้อมในการเรียน ทักษะการเรียนรู้ พื้นฐานความรู้ภาษาต่างประเทศ รูปแบบการเรียนรู้ กลยุทธ์การเรียนรู้ และวัฒนธรรมในการเรียน เป็นต้น ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพจึงต้องสอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เรียน การปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครูในชั้นเรียนมีผลต่อการเรียนรู้อย่างยิ่ง ผู้เรียนที่มีพื้นฐานการเรียนที่อ่อนกว่าสามารถเรียนรู้และพัฒนาจากการทำกิจกรรมในชั้นเรียนร่วมกับเพื่อนที่มีประสบการณ์ความรู้มากกว่า การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในชั้นเรียน ทำให้ครูสามารถเห็นพฤติกรรมการเรียนรู้ สิ่งที่เป็นอุปสรรคหรือยากสำหรับผู้เรียน และสามารถช่วยชี้แนะได้ในช่วงเวลาที่เหมาะสม (scaffolding)

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์ผสม จึงสอดคล้องกับหลักการทฤษฎีและความจำเป็นดังกล่าว นอกจากนี้ อาจกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนการสอน

ภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์ผสม มีปัจจัยที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอีกหลายประการ เช่น

- การศึกษาวิจัยส่วนใหญ่ชี้ว่าการเรียนภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์ผสมช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษา เช่นความรู้ด้านไวยากรณ์ และทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นต้น
- การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์ผสม ใช้ประโยชน์จากการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน และการสื่อสารออนไลน์ จึงมีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สะดวกทั้งด้านเวลาและสถานที่ และส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนได้ 2 ช่องทางทั้งในชั้นเรียนและทางการสื่อสารออนไลน์
- การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์ผสม ช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน ลดความกดดันสำหรับผู้เรียนภาษาที่ขาดความมั่นใจในการสื่อสารต่อหน้ากลุ่มคนในชั้นเรียน โดยช่วยให้สามารถสื่อสารมากขึ้นโดยไม่ต้องแสดงใบหน้า หรือตัวตนในที่สาธารณะ การมีโอกาสได้ฝึกสื่อสารในสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนมีเรียนมีความกังวลหรือประหม่นน้อย (Low affective filter) ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาได้ดี

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์ผสม แพร่หลายมากในวงการการศึกษาภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นภาษาสากล และมีการศึกษาวิจัยด้านนี้จำนวนมาก อย่างไรก็ตาม หลักการและกรอบแนวคิดดังกล่าวสามารถประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศภาษาอื่นๆได้ด้วยสำหรับประเทศไทย ซึ่งเป็นแหล่งลงทุนด้านธุรกิจการค้าและอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของโลก อีกทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก ความรู้และทักษะภาษาต่างประเทศอื่นนอกจากภาษาอังกฤษ ยิ่งส่งเสริมให้ผู้ที่มีความรู้หลายภาษาได้เปรียบในด้านการงานและอาชีพ

จากข้อมูลสถิติด้านการค้าและการลงทุน เป็นที่ประจักษ์ว่าประเทศญี่ปุ่นมีบทบาทสำคัญมากด้านเศรษฐกิจ ในประเทศไทย เนื่องจากเป็นประเทศที่มีการลงทุนโดยตรงสูงสุดในประเทศไทย อีกทั้งนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่นิยมมาเที่ยวประเทศไทยก็มีส่วนส่งเสริมธุรกิจด้านการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สร้างรายได้มหาศาลให้แก่ประเทศไทย แต่ข้อจำกัดของประเทศไทยคือขาดแคลนบุคลากร ที่สามารถใช้ภาษาญี่ปุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย แม้ว่าจะพัฒนาขึ้นตามลำดับ กล่าวคือจำนวนมหาวิทยาลัยที่เปิดสอน สาขาภาษาญี่ปุ่นมีจำนวนเพิ่มขึ้น แต่ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในระดับอุดมศึกษาก็ยังคงขาดแคลน ทำให้โอกาสในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับอุดมศึกษามีจำกัด ในขณะที่นโยบายการศึกษาของประเทศไทย พยายามส่งเสริมให้คนไทยเรียนภาษาอาเซียน+3 (ภาษาจีน ภาษาเกาหลี ภาษาญี่ปุ่น) ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ก็สนองนโยบายด้วยการ บรรจุวิชาภาษาญี่ปุ่น เป็นวิชาภาษาต่างประเทศ (วิชาเลือก) ในหมวดการศึกษาทั่วไป และนักศึกษาที่สนใจลงทะเบียนเรียนก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แต่เนื่องจากขาดแคลนผู้สอน ทำให้มีอุปสรรคในการเปิดสอนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น

การแข่งขันในสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ จำเป็นต้องมีทักษะภาษาต่างประเทศที่สูงกว่าระดับภาษาต่างประเทศที่เรียนในชั้นเรียนประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา สภาพการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศยุคใหม่ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยมากยิ่งขึ้น จากตัวอย่าง การเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่ผู้เรียนพูดภาษาแม่ต่างๆ สามารถใช้ทรัพยากรจากเว็บไซต์ในการนำเสนอกิจกรรมต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ สื่อออนไลน์สามารถแสดงให้เห็นเจ้าของภาษา (ผู้พูดภาษาอังกฤษ) ปฏิสัมพันธ์กันในบริบทที่เป็นธรรมชาติ ด้วยภาษาอังกฤษที่เป็นธรรมชาติ

การเรียนจากสื่อรูปแบบนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งบริบทนี้มีอิทธิพลต่อประเภทของภาษาที่เลือกใช้ และพฤติกรรมการสื่อสารที่เหมาะสมเชิงสังคม นอกจากนี้ การใช้สื่อออนไลน์ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ทุกมุมโลก จากเดิมที่แทบจะเป็นไปไม่ได้ การที่ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศได้นั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องมีโอกาสในการฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เครื่องมือ และสื่อออนไลน์สามารถช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะทั้ง 4 ดังกล่าว จากสื่อที่เป็นธรรมชาติตามความสามารถของตนเอง

การสื่อสารออนไลน์ กลายเป็นกิจวัตรประจำวัน ที่ผู้เรียนส่วนใหญ่คุ้นเคย ประสิทธิภาพของมัลติมีเดีย ที่ผสมผสานภาพ เสียง การเคลื่อนไหว และความสมจริง เป็นองค์ประกอบที่ดึงดูดผู้เรียนที่เกิดในยุคออนไลน์ มากกว่าการสอนในชั้นเรียนที่มีข้อจำกัดทางด้าน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็นสัดส่วน การเรียนออนไลน์ต่อการเรียนในชั้นเรียนเท่าไร ก็สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศที่ค่อนข้างยากสำหรับผู้เรียนชาวไทย ได้มากกว่าการเรียนรูปแบบดั้งเดิม ที่เน้นการฟังการบรรยาย

เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องมีการศึกษาวิจัย การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นด้วยรูปแบบออนไลน์ผสม สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีดังต่อไปนี้ 1) แก้ปัญหาขาดแคลนผู้สอน การจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ผสม จะช่วยให้ผู้สอนสามารถสอนนักศึกษาได้มากกว่า 1 กลุ่ม เนื่องจากลดเวลาในการเข้าสอนในชั้นเรียน 2) ผู้เรียนสามารถเข้าระบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ (LMS) ได้ตลอด 24 ชั่วโมงตามความสะดวก จากที่ใดก็ได้ที่สามารถเชื่อมโยงสัญญาณอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถเรียนบทเรียนซ้ำๆ และฝึกซ้ำๆ จนกว่าจะเกิดความเข้าใจ และความมั่นใจ ปัญหาการขาดทักษะภาษาต่างประเทศของผู้เรียนชาวไทย ส่วนหนึ่งเกิดจากความอาย ไม่กล้าพูด ไม่กล้าถาม แต่การเรียนรูปแบบออนไลน์ ผู้เรียนสามารถถามคำถามต่างๆผ่านช่องทางสื่อสารออนไลน์ที่มีในระบบ โดยไม่ต้องปรากฏตัว ไม่มีใครเห็นเวลาพูดผิด ทำให้กล้าฝึกภาษามากขึ้น 3) การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสม จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนเนื้อหาออนไลน์ซ้ำๆจนเกิดความเข้าใจ มีความพร้อมมากขึ้น ในการทำกิจกรรมภาษาญี่ปุ่นในชั้นเรียน เพราะสามารถเรียนบทเรียนและทำแบบฝึกหัดภาษาญี่ปุ่นซ้ำๆ ด้วยตนเอง การออกแบบให้ มีการเรียนในชั้นเรียนก่อน 12 สัปดาห์ เพื่อช่วยผู้เรียนที่ไม่คุ้นกับการเรียนระบบออนไลน์ ได้พบผู้สอน และผู้สอนสามารถสังเกตพฤติกรรมการเรียน ชี้แนะ และแก้ปัญหาอุปสรรคของผู้เรียน และ 4) การออกแบบให้ทำกิจกรรมในชั้นเรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะภาษาแบบ face to face interaction กับผู้สอน และเพื่อนร่วมชั้น รวมทั้งพัฒนาทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ และการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี
2. เพื่อพัฒนาระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรีให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

สมมติฐานการวิจัย

1. ระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนภาษาภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ก่อนและหลังการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ความคิดเห็นของนักศึกษาจากการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย

- 1.1 ประชากรของงานวิจัยนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 40 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 25 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ หลักสูตรภาษาภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี
- 2) ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

3. เนื้อหา

เนื้อหาของหลักสูตรภาษาภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี อ้างอิงจากคำอธิบายรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น (หมวดการศึกษาทั่วไป) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

4. เวลา

เวลาในการวิจัย ได้แก่ภาคการศึกษาที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2561 ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึง เดือนพฤศจิกายน 2561

นิยามศัพท์เฉพาะ

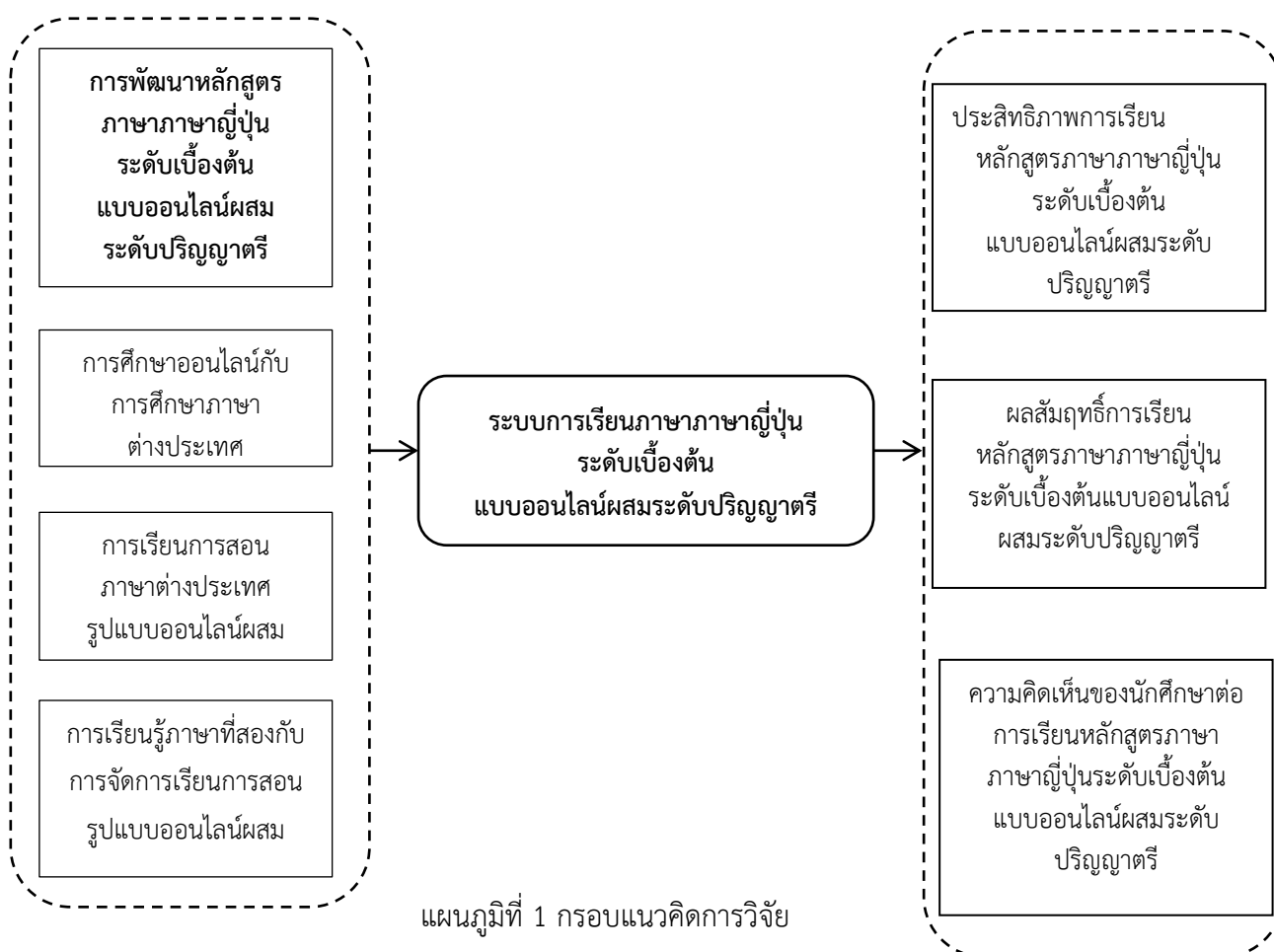
1. การพัฒนา หมายถึง การศึกษาวิจัยหลักสูตรภาษาภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ ผลิตระดับปริญญาตรี เพื่อสร้างหลักสูตรดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพ
2. หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรภาษาภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผลิตระดับปริญญาตรี สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
3. ออนไลน์ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนบนระบบเครือข่ายนอกชั้นเรียน
4. ออนไลน์ผสม หมายถึง การจัดการเรียนการสอนแบบระบบเครือข่ายร่วมกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน
5. ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้น หมายถึง รายวิชาในหลักสูตรวิชาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น (หมวดการศึกษาทั่วไป) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
6. การพัฒนาหลักสูตรภาษาภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสม หมายถึง การสร้างหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผลิตระดับปริญญาตรี สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยการจัดการเรียนการสอนแบบระบบเครือข่ายร่วมกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน
7. เนื้อหาของหลักสูตรภาษาภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผลิตระดับปริญญาตรี หมายถึง เนื้อหาส่วนที่เรียนบนระบบ LMS (Moodle) อ้างอิงจากคำอธิบายในหลักสูตรวิชาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น (หมวดการศึกษาทั่วไป) โดยมีเนื้อหาการเรียน 18 ชั่วโมง (6 สัปดาห์) ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ภาษา
ขั้นพื้นฐานในชีวิตประจำวัน และ คำศัพท์ สำนวน รูปประโยค ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่น ประกอบด้วย 6 หัวข้อได้แก่ 1) การเดินทาง 2) สถานที่ต่างๆและตำแหน่งที่ตั้ง 3) การซื้อของ
4) การระบุสิ่งของที่ต้องการซื้อ และการถามตอบเกี่ยวกับราคา 5) การบอกเล่าประสบการณ์ และ 6) การบอกความต้องการ
8. ผลสัมฤทธิ์ของการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้เรียนซึ่งวัดได้จาก คะแนนทดสอบหลังการเรียนในทุกเนื้อหาเปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับวัดความรู้ความเข้าใจและการนำไปใช้ ซึ่งเป็นแบบทดสอบ 4 ตัวเลือก และนำไปหาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ รวมทั้งการประเมินทักษะการพูด โดยใช้ แบบวัดทักษะการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับวัดทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐาน 3 ประเภท ได้แก่ 1) การตอบคำถาม 2) การถามคำถาม และ 3) การสนทนา
9. เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ของระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ ผลิตระดับปริญญาตรี หมายถึง ระบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นและนำไปหาประสิทธิภาพ

เกณฑ์ 80 ตัวแรก (E1) หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบ และกิจกรรม ระหว่างการเรียนรู้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

เกณฑ์ 80 ตัวหลัง (E2) หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบ และการสอบพูด หลังการเรียนรู้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัย กรอบแนวคิดการวิจัยและความสัมพันธ์ของตัวแปร ผู้วิจัยได้คัดเลือก ปัจจัยที่ส่งผลต่อการการเรียนรู้หลักสูตรภาษาภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับ ปริญญาตรี ดังต่อไปนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การศึกษาออนไลน์
 - 1.1 การศึกษาออนไลน์กับการศึกษาภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 หลักการของการพัฒนาหลักสูตรออนไลน์
 - 1.3 หลักสูตรออนไลน์ผสมผสานและหลักสูตรภาษาออนไลน์
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองเพื่อการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์
 - 2.1 ความแตกต่างระหว่างผู้เรียนและบริบททางสังคมและวัฒนธรรมกับการเรียนภาษาที่สอง
 - 2.2 ความสัมพันธ์ของการเรียนรู้ภาษาที่สองกับการเรียนรู้ภาษาด้วยสื่อคอมพิวเตอร์
 - 2.3 การปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนภาษาที่สอง และบทบาทของการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมผลลัพธ์การเรียนรู้ภาษา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 การประเมินประสิทธิภาพของการเรียนภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์
 - 3.2 หลักสูตรภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์และผู้เรียนระดับอุดมศึกษา
 - 3.3 การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นรูปแบบออนไลน์

1. การศึกษาออนไลน์

1.1 การศึกษาออนไลน์ และการศึกษาภาษาต่างประเทศ

ปัจจุบัน การศึกษาออนไลน์ (Online Education) ได้รับความนิยม และแพร่หลายทั่วโลก ประเทศที่เป็นผู้นำด้านการศึกษาออนไลน์ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าการศึกษารูปแบบออนไลน์ มีแนวโน้มสูงขึ้นและเป็นที่ยอมรับมากขึ้นทุกปี เห็นได้ชัดจาก ช่วงปี ค.ศ. 2002-2012 การลงทะเบียนเรียนระดับปริญญาตรีรูปแบบออนไลน์ ในประเทศสหรัฐอเมริกามีถึง 33.5% ของจำนวนผู้ลงทะเบียนเรียนระดับปริญญาตรีทั่วประเทศ (Allen & Seaman, 2014) White (2006) ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาออนไลน์ กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนออนไลน์อย่างมีคุณภาพ ต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญต่อไปนี้ ได้แก่

- 1) การพัฒนาหลักสูตร
- 2) คุณภาพการสอน
- 3) การส่งเสริมและเตรียมความพร้อมผู้เรียน และ
- 4) การประเมินหลักสูตร

การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ โดยทั่วไปเนื้อหาวิชาถูกบรรจุในเว็บไซต์ของรายวิชา ผู้เรียนและผู้สอนไม่จำเป็นต้องทำกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน ประสิทธิภาพของการศึกษารูปแบบนี้คือ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนทำหน้าที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เป็นผู้ฝึกและผู้แนะนำ

มากกว่าเป็นผู้ส่งผ่านความรู้ไปยังผู้เรียน เว็บไซต์สำหรับรายวิชา (course website) ประกอบด้วยสื่อการเรียนรู้ประจำรายวิชา ซึ่งต้องออกแบบให้ใช้ง่าย สำหรับการเรียนในชั้นเรียนเสมือน (virtual classroom) ด้วยระบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ เช่น Learning Management System (LMS) สถาบันการศึกษาทั่วโลกต่างมุ่งหวัง ที่จะประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ได้พัฒนาหลักสูตรออนไลน์และนำเสนอผ่าน Platform ต่างๆ เช่น Alphastudy, Moodle, Blackboard, WebCT (Finger, Sun, & Jamieson-Proctor, 2010)

อาจกล่าวได้ว่า พัฒนาการของเทคโนโลยีด้านการสื่อสารที่เติบโตอย่างรวดเร็ว เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังช่วยลดอุปสรรคและข้อจำกัดในการเข้าถึงบริการด้านการศึกษได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในอดีตการเรียนการสอนภาษารูปแบบเดิม เน้นที่การปฏิสัมพันธ์กันโดยตรงระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในชั้นเรียน แต่เทคโนโลยีการศึกษาที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น Learning Management System (LMS) หรือ Web Conference Software ช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในรูปแบบห้องเรียนเสมือนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ จึงไม่จำกัดการเรียนรู้ในห้องเรียนอีกต่อไป เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ช่วยส่งเสริมการศึกษภาษาต่างประเทศ ในด้านการสื่อสารได้เป็นอย่างดี (Bacow, Bowen, Guthrie, Lack, & Long, 2012) อย่างไรก็ตาม นักวิจัยเชื่อว่า การเรียนภาษาระบบออนไลน์นั้นยากกว่าการเรียนสาระวิชาอื่นๆในรูปแบบเดียวกัน (Oliver, Kellogg, & Patel, 2012) การเรียนการสอนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นั้น ผู้สอนจำเป็นต้องคำนึงถึง มิติด้านความรู้สึก (Affective) และด้านปัญญา (Cognitive) ของผู้เรียนในฐานะผู้ใช้สื่อด้วย (Anderson & Walberg, 1974) นอกจากนี้ ผู้สอนจึงต้องวางแผนเกี่ยวกับประเด็นต่างๆต่อไปนี้ ได้แก่ (Ekwunife-Orakwue & Teng, 2014)

- 1) การสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนด้วยกัน
- 2) เนื้อหาในหลักสูตรและการใช้สื่อส่งเสริมการเรียนรู้
- 3) ปริมาณและประเภทของเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์

1.2 หลักการของการพัฒนาหลักสูตรออนไลน์

การออกแบบหลักสูตรทุกสาขาวิชา ล้วนได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้ วิธีการสอน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการเรียนการสอน เป็นต้น สำหรับการสอนภาษา แนวการสอนของหลักสูตรวิชาภาษา ได้รับอิทธิพลจากสถาบันการศึกษา ปรัชญาการศึกษา ความต้องการของผู้เรียน และวิธีการที่ส่งเสริมผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของระดับทักษะทางภาษา ตามเกณฑ์ของหลักสูตร (Garrido, 2005) ปัจจัยเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งท้าทาย เมื่อการจัดการเรียนการสอนอยู่นอกห้องเรียน การศึกษาแบบออนไลน์จึง จำเป็นต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบ และเป็นระบบ นอกจากนี้ การออกแบบหลักสูตรควรให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันกับผู้เรียน และผู้เรียนสามารถเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Porter, 2004)

การออกแบบหลักสูตรออนไลน์ จำเป็นต้องมีการวางแผนที่ละเอียดถี่ถ้วน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจศึกษาค้นคว้าสื่อการเรียนอย่างจริงจัง Hall et al. (2001) เสนอกรอบสำหรับออกแบบการเรียนรู้ด้วย Web ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 7 ด้าน

ได้แก่ directionality usability consistency interactivity multimodality adaptability และ accountability การออกแบบที่มีประสิทธิภาพ จะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าผู้เรียนคือใคร บริบทการใช้หลักสูตรออนไลน์มีลักษณะอย่างไร และเป้าหมายการเรียนรู้คืออะไร นอกจากนี้ การออกแบบที่มีประสิทธิภาพ ยังต้องรวมถึงการประเมินที่ตรวจสอบได้ (accountability) ซึ่งควรต้องมีผลต่อการปรับปรุงการออกแบบ ซึ่งการประเมินนี้อาจได้จากข้อมูลย้อนกลับจากผู้เรียน

กลยุทธ์สำหรับการจัดการเรียนการสอนออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ คือการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และวิธีการสอนแบบ constructivist การสอนรูปแบบเดิมที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง จึงไม่มีประสิทธิภาพสำหรับหลักสูตรออนไลน์ ดังนั้นปัจจัยสำคัญ ได้แก่ การส่งเสริมผู้เรียนเพื่อให้เรียนสาระเนื้อหาออนไลน์ ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่เรียนหลักสูตรเดียวกันและกับครู (Zhang, 2010) การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตรออนไลน์ ที่จะทำให้สภาพแวดล้อมของการเรียนแบบออนไลน์มีคุณภาพ ควรเน้นมีคุณสมบัติดังนี้

- 1) ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
- 2) การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และ
- 3) การเรียนแบบร่วมมือ

เนื้อหาสาระสำหรับหลักสูตรภาษาออนไลน์ กำหนดโดยวัตถุประสงค์ และความจำเป็นของผู้เรียน เช่นถ้าหลักสูตรเน้นทักษะการสื่อสารอย่างง่าย การส่งเสริมทักษะการฟัง-การพูด ก็เป็นสิ่งที่เหมาะสม ส่วนเนื้อหาอาจจะเน้นเฉพาะสิ่งที่สำคัญ เช่น การทักทาย การแนะนำตัว การซื้อของ การโดยสารยานพาหนะ การออกไปทานอาหารนอกบ้าน เป็นต้น (Zhang, 2010) นักวิจัยด้านเทคโนโลยีการศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ได้ศึกษาวิจัยวิธีการออกแบบ และการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ (Yang & Richardson , 2009) งานวิจัยดังกล่าว แบ่งได้ 3 ประเภทหลัก ได้แก่

- รูปแบบและกรอบสำหรับการออกแบบหลักสูตรออนไลน์
- ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเรียนหลักสูตรออนไลน์ของผู้เรียน
- แนวปฏิบัติในการออกแบบหลักสูตรออนไลน์

การจัดการเรียนการสอนแบบ Blended Learning และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนภาษา

คำว่า Blended learning (BL) ถูกใช้ในการอธิบายระบบการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการสอนซึ่งหน้า (face-to-face instruction) ในชั้นเรียนกับการสอนผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ (computer mediated instruction) (Bonk & Graham, 2005) หรือระบบการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน 2 อย่างได้แก่ การจัดการเรียนการสอนบางส่วนด้วยระบบออนไลน์ และบางส่วนด้วยการสอนซึ่งหน้าในชั้นเรียน

ผู้สอนมีบทบาทหลักในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ดังนั้น ผู้สอนต้องวิเคราะห์และตัดสินใจว่าทักษะใดควรเรียนในชั้นเรียน และทักษะใดควรเรียนในระบบออนไลน์

การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสม ถือว่ามีความยืดหยุ่นสำหรับผู้สอนในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับระดับและทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เรียนที่มีระดับทักษะการเรียนรู้ต่ำ ยังต้องการการสอนซึ่งหน้าจากครูมากกว่าผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ไว สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนเป็นพื้นที่ทางสังคมที่ก่อให้เกิดกิจกรรมการ

สื่อสาร การสื่อสารนี้ไม่ใช่แค่เพียงการสนทนากันเท่านั้น แต่หมายถึงการที่ผู้สอนสื่อสารกับผู้เรียน ด้วยการนำเสนอเนื้อหาวิชา อธิบายประเด็นภาษาที่ผู้เรียนที่ไม่เข้าใจ ซึ่งครูอาจใช้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อปรับความเข้าใจของผู้เรียนให้ถูกต้อง บางครั้งผู้สอนต้องปรับแผนการสอนที่วางแผนไว้ล่วงหน้า เพื่อตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม แม้จะเป็นการสอนซึ่งหน้าในชั้นเรียน แต่ผู้สอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยฝึกให้ผู้เรียนสร้างประโยคภาษาด้วยตนเอง และถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจประเด็นของภาษาที่ผู้เรียนที่ไม่เข้าใจ

สภาพแวดล้อมของการเรียนในระบบออนไลน์ ไม่ได้หมายถึงเฉพาะแค่เนื้อหาของหลักสูตรที่ถูกจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์เท่านั้น แต่ครอบคลุมถึง เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง ห้องสนทนาออนไลน์ หรือห้องประชุมออนไลน์เพื่อกิจกรรมการเรียนการสอนออนไลน์ด้วย กฎเกณฑ์สำคัญคือสภาพแวดล้อมสำหรับการเรียนออนไลน์ควรเน้นผู้เรียนมากกว่าเน้นที่เทคโนโลยี สภาพแวดล้อมของการเรียนออนไลน์ที่เหมาะสม ต้องคำนึงถึงการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยเหลือผู้เรียน ให้สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เทคโนโลยีเป็นเพียงเครื่องมือเพื่อใช้สอนภาษา และเป็นอุปกรณ์ที่ทรงพลังในการถ่ายทอดข้อมูลทางภาษา แต่ตัวของมันเองไม่สามารถทำบทบาทผู้สอนได้ (Fox, 1994)

การใช้เครื่องมือใดๆก็ตามอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการเรียนรู้ภาษา จำเป็นต้องไตร่ตรองอย่างละเอียดรอบด้านเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง ระบบการเรียนออนไลน์ไม่สามารถแทนครู การจัดการเรียนการสอนระบบออนไลน์ หากพัฒนาจากกรอบแนวความคิดที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จะต้องมียุทธวิธีช่วยเหลือผู้เรียน ให้เรียนเนื้อหาได้อย่างเข้าใจ เช่น การอธิบายคำศัพท์ หรือ มีคำบรรยายใต้เนื้อหาของบทเรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมั่นใจ การช่วยเหลือลักษณะนี้ จะพัฒนาให้ผู้เรียนกลายเป็นผู้ใช้ภาษาอย่างอิสระ (independent user) และมีความมั่นใจในการเลือกหนทางที่เหมาะสม ที่ตอบสนองการเรียนรู้ของตนเอง การเป็นผู้ใช้ภาษาอย่างอิสระ จะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ในลักษณะต่อไปนี้

- เข้าใจประเด็นสำคัญของเนื้อหาที่คุ้นเคยที่ประสบในการทำงาน การเรียน และสถานการณ์
- สามารถโต้ตอบสื่อสารกับเจ้าของภาษาด้วยความคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ
- สามารถสร้างประโยคหรือข้อความที่ต่อเนื่องกันในหัวข้อที่คุ้นเคยหรือมีความสนใจ
- สามารถสร้างข้อความที่มีรายละเอียดในหัวข้อที่หลากหลาย

การส่งเสริมผู้เรียน และการเรียนรู้

โดยทั่วไปครูที่ดีต้องมีคุณภาพหลายประการ เช่น มีความรู้ที่ละเอียดลึกซึ้งเกี่ยวกับเนื้อหาที่สอน เตรียมการสอนเป็นอย่างดี รักษาวินัยในชั้นเรียน สอนเนื้อหาได้ครอบคลุมหลักสูตร และเตรียมความพร้อมผู้เรียนทั้งด้านทักษะและความรู้เพื่อการสอบ มีความอดทน เปิดกว้าง มีความเห็นใจผู้เรียน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ครูที่ดีควรมีคุณสมบัติของการเป็นผู้ฟังที่ดีด้วย ครูที่ดีไม่ใช่แค่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน แต่ต้องค้นหาว่ผู้เรียนรู้อะไรและต้องการรู้อะไรเพิ่มเติม (Chanon, 1970) ครูจึงต้องฟังผู้เรียน เพื่อค้นว่าผู้เรียนมีจุดอ่อน จุดแข็ง ปัญหา และต้องการอะไรที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเป็นผู้ฟังที่ดี จะทำให้ครูเป็นผู้สื่อสารที่ดีด้วย ครูที่มีทักษะในการสื่อสารที่ดี สามารถทำให้การปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนเอื้อต่อเป้าหมายของการสอน ปฏิสัมพันธ์ที่มีคุณภาพในชั้นเรียนจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง การปฏิสัมพันธ์ด้วยการสนทนาโต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียนเป็นพื้นฐานของการเรียนการสอนที่ดี (Markee, 2000)

การส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างประโยคคำพูดภาษาที่สองด้วยตนเอง ส่งเสริมการเรียนรู้ และช่วยเหลือผู้เรียนตลอดกระบวนการเรียนรู้ เป็นสัญลักษณ์ของครูที่ดี ที่คอยฟังความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมผู้เรียนให้สะท้อนการเรียนรู้ของตนเองจนเกิดการเรียนรู้ในระดับฝังลึก และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง บทบาทของครูถูกกำหนดโดยผู้เรียน และมีความสัมพันธ์กับผู้เรียน ในระยะเริ่มต้นของกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องพึ่งบทบาทของครู แต่ต่อมาเมื่อผู้เรียนมีความมั่นใจ และมีความรู้และทักษะเพิ่มขึ้น ผู้เรียนก็จะเป็นอิสระ และพึ่งครูน้อยลง ดังนั้นความสำเร็จของครูผู้สอน จึงไม่ได้วัดจากความสำเร็จที่ผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือจากครู และในทางตรงกันข้าม ความสำเร็จของผู้สอนวัดจากความสามารถในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องพึ่งครูอีกต่อไป (King, 2016)

ปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัล ครูต้องวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน และพิจารณาถึงข้อจำกัดต่างๆ บริบทของสถานศึกษา และหลักสูตร เพื่อจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม ครูต้องใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียน ทบทวนสิ่งที่เรียนในชั้นเรียน ส่งเสริมการสื่อสารระหว่างผู้เรียน และระหว่างผู้สอน ตามความสะดวกด้านเวลา และสถานที่ เทคโนโลยีจะกลายเป็นเครื่องมือหนึ่งของครู ครูจำเป็นต้องใช้ tablet smartphone ให้เต็มศักยภาพ เนื่องจากสิ่งเหล่านี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งสามารถใช้ส่งเสริมการเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา

1.3 หลักสูตรออนไลน์ผสมผสานและหลักสูตรภาษาออนไลน์

การจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ผสมผสาน ได้รับการยอมรับว่า มีความยืดหยุ่นในด้านข้อจำกัดของเวลา และระยะทาง สอดคล้องกับความต้องการของผู้สอน และผู้เรียน และส่งเสริมสภาพแวดล้อมสำหรับการเรียนการสอนที่ดีขึ้น (Garrison & Kanuka, 2004) จุดเด่นของการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ผสมผสาน คือผู้สอนมีเวลามากพอสำหรับการออกแบบเนื้อหาของรายวิชา และสื่อที่จะใช้ รวมทั้งสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรม การเรียนรู้นี้ ผู้เรียนแต่ละคนสามารถเข้าถึงระบบการเรียน เรียนรู้ตามความสะดวก และตามความสามารถในการเรียนรู้ที่อาจเร็วช้าแตกต่างกัน ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อให้ตนเองพร้อมก่อนการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน ผู้เรียนจึงต้องมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ด้วยการมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น ในการอภิปรายออนไลน์ และการทำงานกลุ่ม

McGee and Reis (2012) ได้อธิบายไว้ว่า การออกแบบหลักสูตรแบบออนไลน์ผสมผสาน เกิดจากความร่วมมือระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยใช้สื่อทั้งแบบออนไลน์ และการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ การใช้สื่อดังกล่าว ต้องมีคุณสมบัติเพื่อส่งเสริมการทำกิจกรรม และการประเมินอย่างเหมาะสม และเชื่อมโยงให้สภาพแวดล้อมในการเรียนรายวิชานั้น เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน สอดคล้องกับ Albrecht (2006) ซึ่งแนะนำว่าการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสมผสานควรมีวัตถุประสงค์เพื่อ เพิ่มโอกาสในการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และไม่เสียเวลาในชั้นเรียนมากนัก สามารถจัดโดยใช้การสื่อสารเวลาเดียวกันในชั้นเรียน (synchronous) ควบคู่กับการสื่อสารต่างเวลา (asynchronous) ในระบบออนไลน์

ข้อได้เปรียบของการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสมผสาน คือ การเข้าถึงอุปสรรคของผู้เรียนและผู้สอนบางคนในด้านการเดินทาง ที่อาจมีความยากลำบากในการเข้าชั้นเรียนทุกคาบ การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสมผสาน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถ ร่วมสนทนา เข้าไปศึกษาสื่อการ

สอนในระบบ และปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมรายวิชา และผู้สอน (Shedletsky & Aiken, 2001) เมื่อเปรียบเทียบกับ การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติ การเรียนรูปแบบนี้ ส่งผลเชิงบวกต่อการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง ความรู้สึกเป็นกลุ่มเดียวกัน และ การเสริมแรงจิตใจในการเรียน (Rovai & Jordan, 2004)

นอกจากนี้ การจัดการศึกษารูปแบบนี้ ยังมีจุดแข็งในเชิงเศรษฐกิจ และการลงทุนอีกด้วย อาทิ การลดภาระด้านห้องเรียน การเพิ่มศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษาในการเพิ่มจำนวนผู้เรียนในปริมาณมาก ด้วยการจัดการศึกษาออนไลน์ ทำให้นักการศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ เพื่อให้การเข้าถึงการศึกษาเป็นเรื่องที่สะดวก รวดเร็ว ประหยัด และง่ายขึ้น แต่มีประสิทธิภาพสูง (Bonk, Kim, & Zeng, 2005)

หลักสูตรภาษาออนไลน์ ได้รับความนิยมและแพร่หลายมากในประเทศสหรัฐอเมริกา เนื่องจากเป็นดินแดนแห่งการอพยพของผู้คนหลากหลายภาษา Allen & Seaman (2010) ได้สำรวจประเภทของหลักสูตรภาษา และสัดส่วนของการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ จากมหาวิทยาลัย 2,500 แห่ง ในประเทศสหรัฐอเมริกา

ประเภทของหลักสูตรภาษา	ลักษณะของหลักสูตร	สัดส่วนของการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์
แบบดั้งเดิม (ในชั้นเรียน) (Face to Face)	ไม่มีการใช้เทคโนโลยีออนไลน์ เนื้อหาวิชาเป็นการเขียนและการพูด	0%
แบบมีใช้ Web เสริม	หลักสูตรภาษาแบบดั้งเดิม แต่ใช้เว็บไซต์เป็นส่วนเสริมในการจัดการเรียนการสอน หรือ การส่งงาน เช่น Course Management System (CMS)	1-29 %
แบบผสม (Blended/Hybrid)	ผสมผสานระหว่างการเรียนการสอนออนไลน์กับการเรียนการสอนในชั้นเรียน	30-79%
Online	จัดการเรียนการสอนเกือบทั้งหมดด้วยระบบออนไลน์ แทบจะไม่มี การพบกันในห้องเรียน	80+%

อย่างไรก็ตาม McGee and Reis (2012) แย้งว่า ประเภทของหลักสูตรภาษาออนไลน์ที่ Allen & Seaman (2010) เสนอไว้นั้นไม่ได้ระบุเวลาสำหรับการเรียนการสอน ดังนั้นหลักสูตรภาษาออนไลน์รูปแบบผสมผสาน อาจกำหนดให้เนื้อหาสำหรับการเรียนการสอนออนไลน์ มีตั้งแต่ 10% - 90% ก็ได้ นอกจากนี้ สื่อการเรียนที่บรรจุในเว็บไซค์ก็มีความหลากหลาย ตั้งแต่ course syllabus, PowerPoint slides, link, กิจกรรมอ่านนอกเวลา ทดสอบย่อย วิดีโอ ไปจนถึงสื่อการเรียนอื่นๆ

การศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสมผสาน กับแบบออนไลน์เต็มรูปแบบ พบว่าข้อได้เปรียบที่เหมือนกันได้แก่ ความยืดหยุ่น การเข้าถึงระบบการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา การเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน และความพึงพอใจ Lim, Morris, and Kupritz (2007) ศึกษา รายวิชา Program Evaluation ระดับปริญญาตรี ของคณะบริหารทรัพยากรบุคคล นักวิจัยศึกษาเปรียบเทียบ ผู้เรียนเกือบครึ่งที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาในรูปแบบออนไลน์ผสมผสาน กับผู้เรียนส่วนที่เหลือที่ลงทะเบียนเรียนในรูปแบบออนไลน์เต็มรูปแบบ

นักวิจัยได้ศึกษาความแตกต่างของผลการเรียนรู้ระหว่างการจัดการเรียนการสอน 2 รูปแบบนี้ โดยใช้เครื่องมือเก็บข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามปลายเปิด และปลายปิด รูปแบบออนไลน์ นักวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างของผลการเรียนรู้ระหว่างการจัดการเรียนการสอน 2 รูปแบบดังกล่าว แต่ผู้เรียนในรูปแบบออนไลน์เต็มรูปแบบ คิดว่าตนเองมีงานเรียนที่หนักมาก ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ที่ไม่เพียงพอ และแนวทางที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ก็ไม่ชัดเจน ในขณะที่ผู้เรียนในอีกรูปแบบหนึ่ง ประสบปัญหาน้อยกว่า นักวิจัยชี้ว่ารูปแบบทั้งสอง เป็นช่องทางในการนำเสนอเนื้อหาสาระวิชาที่มีประสิทธิภาพ แต่ผู้สอนในรูปแบบออนไลน์เต็มรูปแบบ จะต้องทำงานหนักมากกว่าในการอธิบายอย่างกระจ่าง เพื่อช่วยผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการจัดการเรียนการสอนทั้งรูปแบบออนไลน์ผสมผสาน และออนไลน์เต็มรูปแบบ จะมีประโยชน์มาก การจัดเนื้อหา การออกแบบกิจกรรม และเครื่องมือสำหรับการประเมินผลการเรียนรู้ ของทั้งสองรูปแบบก็มีความแตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบอื่น งานวิจัยในอดีต (Oliver, Kellogg, & Patel, 2012) ชี้ว่าประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณา ในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ทั้งแบบผสมผสาน และแบบเต็มรูปแบบคือ

- การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน
- การทำงานร่วมกันระหว่างผู้เรียน
- การปรากฏตัวของผู้สอน และการให้ความช่วยเหลือผู้เรียน
- การฝึกทักษะการฟังและทักษะการพูด

การประเมินผลการเรียนรู้จากกิจกรรมที่เน้นทักษะภาษา

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองเพื่อการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์

ตั้งแต่ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 นักวิชาการด้านการเรียนรู้ภาษาที่ 2 (Second Language Acquisition, SLA) เชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ควรเกิดอย่างเป็นธรรมชาติ สามารถศึกษาวิจัยด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สามารถควบคุมตัวแปร ทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ และอธิบายด้วยตัวเลขเชิงสถิติ การศึกษาวิจัยการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ตามแนวทางนี้ พบมากในการศึกษาการเรียนรู้ไวยากรณ์และคำศัพท์ (Pica, 1983; Larsen-Freeman and Long, 1991)

อย่างไรก็ตาม การศึกษาวิจัยการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ยังคงถกเถียงกันเกี่ยวกับประเด็น การเรียนรู้ไวยากรณ์ว่าการเรียนรู้หัวข้อไวยากรณ์ต้องเกิดตามลำดับขั้นตอนหรือไม่ ผู้เรียนภาษาที่ 2 สามารถเรียนรู้อะไรก่อนหรือสำนวนแบบจำเป็นส่วนๆเพื่อการใช้ แทนการเรียนรู้หัวข้อไวยากรณ์ตามลำดับได้หรือไม่ แต่เนื่องจากลำดับของการพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ตามธรรมชาติเป็นเรื่อง

ซับซ้อน ซึ่งเกิดจากปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ความถี่ของการได้สัมผัสกับหัวข้อไวยากรณ์นั้นในสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ ความซับซ้อนของหน่วยไวยากรณ์นั้นๆ และอิทธิพลของภาษาแม่ เป็นต้น

2.1 ความแตกต่างระหว่างผู้เรียนและบทบาทของทางสังคมและวัฒนธรรมกับการเรียนภาษาที่สอง

Thornbury (2016) นักวิจัยด้านการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาที่ 2 เชื่อว่าการเรียนรู้ไวยากรณ์ไม่จำเป็นต้องเป็นตามลำดับและมีความหลากหลาย บางครั้งการเรียนรู้ไวยากรณ์อาจเกิดขึ้นหลัง หรือเกิดก่อนก็ได้ แต่โดยธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ผู้เรียนมีความแตกต่างกัน (individual learner difference) ดังนั้นผลการศึกษาวิจัยผู้เรียนกลุ่มหนึ่ง อาจไม่สามารถสรุปแบบเหมารวมว่าผู้เรียนกลุ่มอื่นจะเกิดการเรียนรู้ในลักษณะเดียวกัน

ความแตกต่างระหว่างผู้เรียนเป็นประเด็นที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสม (Blended Learning หรือ BL) มีอิทธิพลต่อการดำเนินการการสอน ในด้านบวกผู้เรียนสามารถเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้วยตนเองตามความสะดวก และมีความกดดันน้อยกว่าการเรียนในชั้นเรียน แต่ผู้เรียนอาจมีความแตกต่างกัน ในด้านต่อไปนี้

- อายุและเพศ
- สไตล์การเรียนรู้และกลยุทธ์ในการเรียน เช่น เทคนิคการเรียนรู้ การสื่อสาร การเดา และการเลือกรูปแบบภาษาที่ซับซ้อน เป็นต้น
- ปัจจัยด้านอารมณ์ความรู้สึก เช่น แรงจูงใจ ความเครียด และความกังวล

ปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ค่อนข้างเป็นสิ่งท้าทายต่อการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสม ซึ่งผู้เรียนต้อง

ทำกิจกรรมบนระบบออนไลน์ด้วยตนเอง โดยไม่มีครูอยู่ด้วยคอยชี้แนะ แม้ว่ากิจกรรมออนไลน์สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน แต่ก็มีธรรมชาติที่แตกต่างจากครู การศึกษาวิจัยความแตกต่างระหว่างผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษา ให้ความสำคัญต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ ซึ่งสามารถสอนอย่างเป็นระบบ หรือสอดแทรกในกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาได้

O'Malley & Chamot (1990) นักวิจัยด้านกลยุทธ์การเรียนรู้ เชื่อว่า เมื่อครูมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน และคอยชี้แนะกลยุทธ์การเรียนรู้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนากลยุทธ์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ที่ประสบผลสำเร็จ มักเกิดในชั้นเรียนเมื่อครูมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนออนไลน์จึงจำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ (Kohler, 2002) ประเด็นสำคัญด้านความแตกต่างระหว่างผู้เรียนเมื่อเรียนด้วยตนเองในระบบออนไลน์ สะท้อนให้เห็นว่าแม้การจัดการเรียนการสอนออนไลน์จะดีเพียงใด ก็อาจไม่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียนบางคนที่ขาดแรงจูงใจในการเรียน ขาดความพร้อมในการเรียน หรือขาดกลยุทธ์ในการเรียนด้วยตนเอง ครูจึงมีบทบาทสำคัญมาก

บริบททางสังคมและวัฒนธรรมกับการเรียนภาษา

การศึกษาวิจัยการเรียนการสอนภาษาที่สองที่เน้นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ในเชิงปริมาณ และมองว่าผู้เรียนเป็นตัวอย่างทดลอง ไม่ได้รับการยอมรับจากนักวิชาการด้านการเรียนรู้ภาษาที่สอง (SLA) แนวมนุษยนิยม (Humanistic discipline) นักวิชาการ SLA แนวนี้ เช่น Lantolf

(2006) Lantolf & Thorne (2006) มองว่า ผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้ภาษา ไม่สามารถและไม่ควรแยกออกจากบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ผู้เรียนภาษาไม่ควรถูกมองว่าเป็น ตัวอย่างทดลองในห้องวิจัย แต่เป็นสมาชิกของสังคม ที่สามารถสร้างความรู้ และพัฒนาความรู้ให้เพิ่มพูน ภายใต้การการแนะนำและการส่งเสริมในช่วงของประสบการณ์การเรียนรู้ภาษา มุมมองด้านบริบทเชิงสังคมและวัฒนธรรมในการเรียนรู้ภาษา จึงไม่ควรถูกมองข้ามเมื่อมีการนำเทคโนโลยีการสื่อสารมาเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

นักวิชาการด้านตัวตนของผู้เรียนกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง ตั้งข้อสังเกตว่า ผู้เรียนภาษาที่สองอาจมีความรู้สึกเกี่ยวกับตัวตน หรือ อัตลักษณ์ที่แตกต่างกัน เมื่อบริบทการเรียนรู้เกิดในกลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่มชั้นเรียน กลุ่มออนไลน์ หรือกลุ่มในสังคมที่กว้างขึ้น (Maybin, 2006) การสังเกต (noticing) องค์ประกอบหรือโครงสร้างส่วนต่างๆของภาษา จากกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่สอง ที่มีครูคอยชี้แนะ และเพื่อนคอยช่วย สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองได้เป็นอย่างดี การปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็น คุณลักษณะในเชิงสังคมนี้ควรสอดแทรกในการจัดการเรียนการสอน การปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน หรือในการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ ในทางกลับกัน การจัดการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยใช้ระบบออนไลน์ โดยผู้เรียนทำกิจกรรมลำพังผู้เดียวและรอรับข้อมูลย้อนกลับแบบตั้งโปรแกรมจากระบบออนไลน์ อาจไม่เหมาะสมสำหรับการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองเท่าที่ควร

2.2 ความสัมพันธ์ของการเรียนรู้ภาษาที่สองกับการเรียนรู้ภาษาด้วยสื่อคอมพิวเตอร์

นักวิชาการด้านการเรียนรู้ภาษาที่สอง ให้ความสำคัญต่อการค้นคว้าองค์ความรู้ว่าคนเรามีวิธีการเรียนรู้ภาษาที่สองอย่างไร และทำอย่างไรจึงจะเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง (VanPatten and Benati, 2010) มิติของของการเรียนรู้ภาษาที่สองบางส่วน อาจไม่สัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ผสม แต่องค์ประกอบบางส่วนของกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง อาจมีอิทธิพลต่อการเลือกกิจกรรมที่จะจัดในชั้นเรียนและกิจกรรมที่ทำออนไลน์ เช่น รูปแบบการเรียนรู้ไวยากรณ์ อัตราการเรียนรู้คำศัพท์ บทบาทของการสังเกตระหว่างการเรียนรู้ภาษาที่สอง และบทบาทของการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเป็นต้น (McCarthy, 2016)

แม้จะยังคงเป็นประเด็นถกเถียงกันเกี่ยวกับวิธีการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง ว่าควรเป็นกระบวนการเรียนรู้ หรือผลการเรียนรู้ แต่การศึกษาวิจัยกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง จะยิ่งช่วยให้มีข้อมูลสำหรับจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมในรูปแบบการเรียนออนไลน์ได้ วิธีการที่ใช้ในการศึกษากระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยทั่วไป ได้แก่ การสังเกตชั้นเรียน (classroom observation) ซึ่งผู้สังเกตอาจมีบันทึกสิ่งที่จะตรวจสอบ (check-list) การบันทึกเสียงพูดขณะคิดของผู้เรียนในช่วงทำกิจกรรมหรือชิ้นงาน (think-aloud) การถามผู้เรียนขณะทำกิจกรรมหรือชิ้นงานว่าผู้เรียนกำลังคิดอะไร และทำอะไร การสัมภาษณ์ผู้เรียนหลังทำกิจกรรมหรือชิ้นงานเสร็จ (Faerch & Kasper, 1987)

การศึกษาวิจัยกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง จากแนวทางสังคมวัฒนธรรม ซึ่งเน้นการบูรณาการองค์ประกอบด้านสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียน) ให้ความสำคัญต่อการพูดของผู้เรียนในทุกลักษณะ ได้แก่

- การพูดกับตัวเอง (private speech) เป็นการพูดเพื่อรวบรวมความคิดและการกระทำ
- การพูดภายใน (inner speech) ซึ่งเป็นการคิดมากกว่าการออกเสียง

- การพูดเชิงสังคม (social speech) เป็นการพูดกับบุคคลอื่น

ข้อมูลจากการศึกษา private speech ช่วยสะท้อนให้เห็น กระบวนการคิด และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดจ่อในการทำกิจกรรมหรือชิ้นงานของผู้เรียนทั้งในบริบทห้องทดลอง และห้องเรียน private speech จึงจัดว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ภาษา (Lantolf & Thorne, 2006) อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ผสมจะสามารถใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ด้านเรียนรู้ภาษาที่สองได้มากน้อยแค่ไหน และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาที่สองแบบออนไลน์ผสม จะสามารถเพิ่มองค์ความรู้ใหม่แก่กระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือไม่ ยังคงเป็นประเด็นที่ต้องศึกษาวิจัยกันต่อไป

การใช้เทคโนโลยีเพื่อเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง

การใช้เทคโนโลยี เพื่อที่จะเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองเป็นสิ่งที่สำคัญ นอกจากการเก็บข้อมูลจากการพูดดังกล่าวข้างต้นแล้ว ระบบการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์สามารถตรวจสอบผู้เรียนว่าทำอะไรบ้าง เช่นระบบสามารถบันทึกว่าผู้เรียนใช้เวลาอย่างน้อยแค่ไหนในการทำกิจกรรมแต่ละประเภท และใช้เวลาเท่าไรในการเรียนเนื้อหาซ้ำหรือทำแบบฝึกหัดซ้ำ นอกจากนี้ระบบคอมพิวเตอร์ยังสามารถใช้วิเคราะห์ว่าผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมภาษาถูกหรือผิดอย่างไร Weinberg (2007) ได้ศึกษาวิจัยกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง ชี้ว่าผู้เรียนที่ใช้เวลาในการเข้าระบบเพื่อเรียนภาษาน้อยไม่จำเป็นว่าต้องมียุทธศาสตร์การเรียนรู้ต่ำ และผู้ที่ใช้เวลาเรียนมากก็ไม่ได้หมายความว่ามียุทธศาสตร์การเรียนรู้ภาษาสูง ข้อมูลลักษณะนี้อาจบันทึกได้ยากในบริบทการเรียนรู้ที่ไม่ได้ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ช่วย อย่างไรก็ตาม แม้ว่าข้อมูลเกี่ยวกับเวลาที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนหรือทำกิจกรรมภาษาโดยลำพังแล้ว อาจไม่เพียงพอที่จะช่วยให้เข้าใจกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองมากนัก แต่สามารถใช้ประกอบการการเก็บข้อมูลด้วยวิธีอื่นๆได้

เวลาที่ใช้ในการเรียนภาษาผ่านระบบคอมพิวเตอร์ อาจไม่ได้ช่วยให้เข้าใจปัจจัยอื่นๆที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง เช่น ปัจจัยด้านอารมณ์และความรู้สึกของผู้เรียน ปัจจัยด้านสไตล์การเรียนรู้ ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการเรียน แต่ข้อมูลเกี่ยวกับเวลาช่วยบอกให้รู้ว่า กิจกรรมไหนยาก และมีผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ยาก กระบวนการที่เกิดการเรียนรู้ได้ยากเป็นหัวข้อสำคัญของวงการการศึกษาการเรียนรู้ภาษาที่สอง และถูกจัดว่าเป็นปัญหาหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง ดังนั้น หากผู้เรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาไม่เข้าใจเนื้อหาหรือกิจกรรมที่เรียนในระบบออนไลน์ และต้องใช้เวลามากเพื่อทำกิจกรรมแต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าเนื้อหาที่สอนควรได้รับการทบทวนปรับแก้ไขใหม่ เพื่อลดปัญหากระบวนการเรียนรู้ภาษา

หากมีการปรับเนื้อหาแล้วผู้เรียนยังคงไม่เกิดการเรียนรู้ ก็ต้องมีการเพิ่มข้อมูล (input enhancement) เพื่อให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น input enhancement เป็นหลักการสำคัญของการเรียนรู้ภาษาที่สอง ทำได้ด้วยการปรับเนื้อหาให้เข้าใจง่าย อาจมีการเน้นจุดที่ยากให้เข้าใจง่าย และเพิ่มการฝึก Hwu (2004) ได้เสนอให้ใช้วิดีโออธิบายเนื้อหาประกอบบทเรียนในระบบออนไลน์ เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการเรียนรู้ นอกจากผู้สอนควรสังเกตผู้เรียนในชั้นเรียนด้วยว่าเกิดปัญหาในการเข้าใจสื่อการเรียน ในลักษณะใด อาจกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สองแบบออนไลน์ผสม มีจุดแข็งตรงที่ผู้สอนสามารถสังเกตกระบวนการเรียนรู้ ได้สองช่องทางคือในชั้นเรียนและบนระบบออนไลน์

อย่างไรก็ตาม การใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง ก็มีข้อจำกัดเช่นกัน ผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา (Computer assisted language learning หรือ CALL) เชื่อว่าทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ไม่สัมพันธ์กับความสามารถในการใช้ทักษะดังกล่าวเพื่อการเรียนรู้ภาษาและผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ภาษา (Kirkwood, 2004; Kirkwood & Price, 2005) นักวิจัยกลุ่มนี้พบว่า ผู้เรียนจำนวนไม่น้อยที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษา เช่น การฟัง การเขียน และศึกษาคำศัพท์ อย่างจำกัด และผู้เรียนบางคนก็ทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาบนระบบออนไลน์และมีส่วนร่วมในการเรียนน้อยมาก

ข้อจำกัดดังกล่าว อาจเนื่องมาจาก ข้อเท็จจริงที่ว่าศักยภาพของเทคโนโลยีสามารถช่วยในการศึกษาหรือตรวจวัดเวลาและความพยายามในการเรียนหรือทำกิจกรรมภาษาในระบบ และผู้เรียนประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงไรในการทำกิจกรรมในระบบคอมพิวเตอร์หรือในระบบออนไลน์ แต่เทคโนโลยียังไม่สามารถ ให้ข้อมูลเพียงพอในการเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ เช่น ปัจจัยด้านความรู้สึก กลยุทธ์การเรียนรู้ แรงจูงใจ และเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาที่สองผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สองแบบออนไลน์ผสมสามารถให้ข้อมูลจากระบบออนไลน์ และข้อมูลจากในชั้นเรียน จึงดีกว่าข้อมูลจากรูปแบบการเรียนรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเพียงแหล่งเดียว

สถาบันการศึกษาปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะกดดันให้หลักสูตรต่างๆ จัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ หรือออนไลน์ผสม ในกรณีของหลักสูตรภาษา ความกดดันนี้จะมีผลกระทบต่อความพยายามในการศึกษาปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน และกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองซึ่งเป็นหัวใจของการเรียนการสอนภาษา การศึกษาวิจัยโดยเน้นรูปแบบออนไลน์ ถูกมองว่าไม่เหมาะสม แนวทางที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาที่สองมากกว่า ควรเป็นรูปแบบออนไลน์ผสมที่ส่งเสริมการค้นคว้ากระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง คุณลักษณะการปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ในบริบทที่เป็นธรรมชาติทั้งในและนอกชั้นเรียน โดยใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสม การศึกษาวิจัยรูปแบบการเรียนภาษาที่สองรูปแบบออนไลน์ผสมลักษณะนี้ จะช่วยให้ผู้สอนสามารถสังเกตพฤติกรรมการเรียนเมื่อผู้เรียนนั่งหน้าคอมพิวเตอร์ เพื่อเรียนรู้เนื้อหาของภาษาที่สองผ่านระบบคอมพิวเตอร์

2.3 การปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนภาษาที่สอง และบทบาทของการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมผลลัพธ์การเรียนรู้ภาษา (Output)

การเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยทั่วไปอาจเกิดจากการอ่านหรือการเขียน แต่สำหรับผู้เรียนส่วนใหญ่ทั่วโลก ประสบการณ์การเรียนรู้เกิดจากสิ่งที่ครูพูดในชั้นเรียน (McCarthy, 2016) นักภาษาศาสตร์ใช้วิธีการวิเคราะห์การสนทนา (conversation analysis) เพื่อศึกษาความสามารถทางภาษา และความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนภาษาที่สอง (Markee, 2008) นักวิจัยด้านการเรียนรู้ภาษาได้พยายามวิเคราะห์ว่าการเรียนภาษาในชั้นเรียน สอดคล้องกับการใช้ภาษาจริงๆนอกชั้นเรียนมากน้อยเพียงใด และการสนทนาระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนในชั้นเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ภาษามากน้อยเพียงใด ซึ่งการศึกษาวิจัยดังกล่าว มุ่งเน้นที่การเจรจาโต้ตอบระหว่างนักเรียนในการทำกิจกรรม (Wong-Fillmore 1982; Johnson, 1995) นักวิจัยพบว่าผู้เรียนสามารถช่วยกันในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษา (Ohta 2001) แม้ว่าผู้เรียนที่มีทักษะภาษาต่ำและต้องฟัง

ครูผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ ก็สามารถทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษากับเพื่อนในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จ

ครูจะมีวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองอย่างไร ให้มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นคำถามสำคัญของการศึกษาวิจัยการเรียนรู้ภาษาที่สอง ครูที่มีประสิทธิภาพอาจตัดสินใจเลือกวิธีการที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับบริบทของชั้นเรียนในแต่ละช่วงเวลา และสามารถชี้แนะและส่งเสริมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับระดับทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสม เช่นในขณะที่ผู้เรียนเกิดปัญหาในการเรียนรู้ครูก็สามารถชี้แนะได้ทันเวลา (Thornbury, 2016)

Walsh (2006) ได้ศึกษาวิจัยปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) ด้วยการวิเคราะห์รสนคริปต์ของการสนทนาในชั้นเรียน พบว่าครูมีพฤติกรรมในการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนเพื่อใช้ภาษาให้สอดคล้องกับวิธีการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ ได้แก่

- การบริหารจัดการชั้นเรียน
- การอธิบายเนื้อหา
- การเน้นที่ระบบภาษาที่เรียนและการใช้ภาษา และ
- การกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน

Walsh ชี้ให้เห็นว่า การกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน ช่วยให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น กล้าแสดงออก และฝึกการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วในบริบทของชั้นเรียนมากกว่านอกชั้นเรียน ซึ่งการปฏิสัมพันธ์นอกชั้นเรียนด้วยภาษาต่างประเทศมีโอกาสเกิดได้ยาก ครูที่ดีจึงควรหมั่นตรวจสอบสถานการณ์ในชั้นเรียน และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกและกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน

McCarthy (2016) เชื่อว่า การปฏิสัมพันธ์ซึ่งหน้าในชั้นเรียน (face-to-face classroom) ยังคงเป็นเป็นสถานที่ที่เหมาะสมที่สุดที่ให้ความสำคัญในด้านมนุษย์ที่สัมพันธ์กับการเรียนภาษา ซึ่งคอมพิวเตอร์ยังคงมาแทนที่ได้อย่าง เช่น การกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียน การชี้แนะผู้เรียนให้เห็นความสำคัญและการสังเกตต้ององค์ประกอบของภาษาที่เรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ตอบสนองต่อทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แตกต่างกันทันทีที่เกิดปัญหาในการเรียนรู้ การให้ความสำคัญต่อผู้เรียนในฐานะปัจเจกบุคคล และอารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียนเป็นต้น ปัจจัยด้านมนุษย์เหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยครูผู้สอนที่มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนในชั้นเรียน

อย่างไรก็ตามเทคโนโลยีการศึกษาออนไลน์ก็มีศักยภาพในการส่งเสริมผู้เรียนภาษาที่สองเช่นกัน ด้วยคุณลักษณะต่อไปนี้

- ระบบการเรียนภาษาที่สองออนไลน์เพิ่มโอกาสแก่ผู้เรียนในการฝึกทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับโครงสร้าง รูปประโยค องค์ประกอบต่างๆของภาษาที่สอง ตามความสะดวกของผู้เรียน ตามระดับทักษะการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียน โดยมีข้อมูลย้อนกลับเพื่อส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้อง ซึ่งระบบสามารถบันทึกเวลาที่ใช้ในการเรียนและการทำแบบฝึกหัด เพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินการเรียนรู้ในภายหลัง

- ระบบการเรียนภาษาที่สองออนไลน์สร้างบริบทให้ผู้เรียนสามารถเจรจาความหมาย (negotiate meaning) หรือสื่อสารโต้ตอบจนกว่าจะการสนทนาจะเป็นที่เข้าใจแก่คู่สนทนา ด้วยเครื่องมือ SCMC ซึ่งเป็นการส่งเสริมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
- ระบบการเรียนภาษาที่สองออนไลน์เป็นพื้นที่ที่ผู้เรียนสามารถแบ่งปันประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาที่สอง และเชื่อมโยงกับผู้เรียนอื่นๆ ในชุมชนออนไลน์ที่กว้างขวาง การศึกษาวิจัยการเรียนรู้ภาษาที่สองด้วยรูปแบบออนไลน์ผสม ชี้ให้เห็นว่า การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเพื่อร่วมมือกันทำชิ้นงาน การสื่อสารพูดคุยปรึกษากันผ่าน blogs/vlogs chat SCMC ได้สร้างความรู้สึกรู้สึกเป็นกลุ่มหรือชุมชนที่เข้มแข็ง (sense of community) แม้จะแตกต่างจากในชั้นเรียนแต่ก็มีคุณค่าไม่ด้อยกว่ากัน (Brooks, 2013)

บทบาทของการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมผลลัพธ์การเรียนรู้ภาษา

(Output)

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศรูปแบบดั้งเดิมในชั้นเรียน โดยทั่วไปเน้นตัวอักษรและข้อความ ต่อมาในระยะหลังแนวการสอนภาษาต่างประเทศ ให้ความสำคัญต่อการสื่อสาร แต่ข้อจำกัดด้านเวลาของคาบเรียน และสัดส่วนของจำนวนผู้เรียนต่อห้องที่สูง ส่งผลให้การพัฒนาทักษะการพูดไม่ประสิทธิภาพเท่าที่ควร การศึกษาวิจัยด้านการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ (computer-mediated communication, CMC) ชี้ให้เห็นว่ามีข้อได้เปรียบมากกว่าการสื่อสารซึ่งหน้าในชั้นเรียน ได้แก่

- การสนทนาไม่เร็วมากทำให้ได้ตอบทัน
- มีเวลาในการฝึกมากจนกว่าจะมั่นใจในการสื่อสาร
- ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการสนทนาอย่างเสมอภาค
- มีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น
- ผู้เรียนใช้เวลามากขึ้นในการฝึกทักษะการสื่อสาร

อย่างไรก็ตาม กิจกรรมการสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์ (CMC) ก็มีข้อจำกัดเช่นกัน เช่น ชั้นเรียนภาษาต่างประเทศระบบออนไลน์ ที่ต้องทำกิจกรรมสื่อสารกับเจ้าของภาษาที่อยู่คนละทวีปกับผู้เรียน ทำให้มีปัญหาด้านเวลาในการสื่อสารเนื่องจากเวลาต่างกันมาก ระดับความทุ่มเทที่มีต่อกิจกรรมที่ต่างกัน และความขัดข้องทางเทคโนโลยีในบางครั้ง เป็นต้น ในขณะที่สื่อการเรียนรูปแบบหนังสือตำรามีข้อจำกัด ด้านการออกเสียง เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารออนไลน์ กลับมีข้อจำกัดในด้านความกดดันที่ผู้เรียนต้องคิดคำพูด รวบรวมประโยคให้ถูกต้อง และโต้ตอบให้ทันเวลา แม้จะเป็นจุดแข็งแต่ในขณะเดียวกันก็สร้างความเครียดแก่ผู้เรียนเช่นกัน ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้สำหรับการเรียนภาษา ระบบออนไลน์ที่สื่อสารต่างเวลา (Asynchronous computer mediated communication, ACOMC) จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง

การแสดงผลลัพธ์ของการเรียนรู้ภาษา (Output) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพูด มีบทบาทสำคัญมากต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองมาหลายทศวรรษ (Swain, 2005) จากแนวความคิดด้านสังคมวัฒนธรรม (sociocultural theory) การเรียนรู้ภาษาที่สองเป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ในบริบทสังคมที่ใช้ภาษานั้น คำถามสำคัญที่นักวิชาการด้านการเรียนรู้ภาษาที่สอง มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สองระบบออนไลน์คือ เมื่อผู้เรียนปฏิสัมพันธ์ด้วยเครื่องมือออนไลน์ จะสามารถเรียนรู้ภาษาที่สองได้

ดีกว่าการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนใหม่ และมีสิ่งยืนยันว่าผู้เรียนมีผลลัพธ์ของการเรียนรู้ภาษาที่ดีกว่าใหม่

คำถามนี้ส่งผลให้มีการศึกษาวิจัยนำร่องในประเทศสหรัฐอเมริกา การศึกษานี้เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาเยอรมันของผู้เรียน 2 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มชั้นเรียนปกติกับกลุ่มชั้นเรียนออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนในระบบออนไลน์ใช้เวลามากกว่าในการทำกิจกรรมพูด และพูดประโยคที่ซับซ้อนกว่าผู้เรียนในชั้นเรียนปกติ (Hojnacki, 2016) ความแตกต่างนี้เกิดจาก “Learner affect” หรือความประหม่าความกังวลที่ผู้เรียนในชั้นเรียนรู้สึกเมื่อเรียนภาษาที่สอง และหากผู้เรียนมีปัจจัยด้านอารมณ์ความรู้สึก เช่น ตื่นเต้น กลัวผิด และอายเมื่อต้องพูดในที่สาธารณะ เช่นบริบทในชั้นเรียน ความรู้สึกเหล่านี้ส่งผลต่อสมาธิของผู้เรียนในการเลือกรูปแบบภาษาและการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

Krashen นักวิชาการด้านการเรียนรู้ภาษาที่สองที่มีชื่อเสียงมากในสหรัฐอเมริกา จัดลำดับให้ ‘affective filter’ หรือตัวกรองผลกระทบด้านความรู้สึก มีบทบาทสำคัญอันดับแรกสำหรับความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ยิ่ง ‘affective filter’ มีระดับต่ำมากเท่าใด ผู้เรียนภาษาที่สองก็จะเกิดการเรียนรู้ภาษาที่สองได้สูงมากเท่านั้น (Krashen, 1985) Krashen เป็นผู้เสนอความคิดว่าคนเราจะเกิดการเรียนรู้ภาษาก็ต่อเมื่อรับข้อมูลด้วยภาษานั้นแล้วเข้าใจ ซึ่งข้อมูลที่ได้รับ จะต้องมีความรู้ระดับของภาษาที่สูงกว่าระดับทักษะความรู้ภาษาของผู้เรียนเล็กน้อย แต่อยู่ในระดับที่เข้าใจได้ ซึ่งเป็นที่มาของทฤษฎี Comprehensible Input

Comprehensible Input สามารถอธิบายความสำเร็จของผู้เรียนที่เรียนสาระวิชาในหลักสูตรของสถานศึกษาด้วยภาษาที่สอง โปรแกรมการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสาระวิชาด้วยภาษาที่สอง มีชื่อเรียกต่างๆมากมาย ขึ้นอยู่กับประเทศ เช่น Bilingual Program, Immersion Program, Dual Program, ตัวอย่างของความสำเร็จที่ถูกอ้างอิงทั่วโลกมาเกือบครึ่งศตวรรษได้แก่ French Immersion Program ในประเทศแคนาดา โปรแกรมนี้จัดการเรียนการสอนด้วยภาษาฝรั่งเศสแก่ผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ การศึกษาวิจัยจำนวนมากเกี่ยวกับประสิทธิภาพของ French Immersion Program ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเท่ากับหรือสูงกว่าผู้ที่เรียนด้วยภาษาแม่ แต่มีทักษะภาษาฝรั่งเศสสูงกว่า

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบคะแนนของทักษะภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ กับผู้พูดภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาแม่ พบว่าทักษะด้านการอ่านและการฟังของผู้เรียนกลุ่มแรกเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา แต่ทักษะการพูดและการเขียนต่ำกว่า Swain (1985) นักวิจัยทักษะภาษาของผู้เรียนใน French Immersion Programต่อเนื่องมาหลายทศวรรษ ชี้ว่าสาเหตุเกิดจากผู้เรียนขาดการสร้างผลลัพธ์ทางภาษา (Output) หรือขาดการใช้ภาษาเชิงรุก ข้อค้นพบนี้นำไปสู่ทฤษฎี Output Hypothesis

การศึกษาวิจัย Output จากการเรียนภาษาที่สองด้วยระบบออนไลน์ผสม แพร่หลายมากขึ้นในสถาบันอุดมศึกษา เนื่องมาจากปัจจัยด้านการลดต้นทุนในการจัดการเรียนการสอน และปัจจัยด้านความต้องการเพิ่มจำนวนผู้เรียน มหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นผู้ริเริ่มการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองด้วยรูปแบบนี้ เช่น University of Illinois มีรายวิชาภาษาสเปนซึ่งวิชาพื้นฐานบังคับที่นักศึกษาต้องเรียนทุกคน ทำให้มีจำนวนผู้เรียนมากและชั้นเรียนจำนวนมาก จึงมีการพัฒนาระบบการเรียนวิชาภาษาสเปนด้วยการจัดการเรียนการสอนด้วยระบบออนไลน์ผสม กล่าวคือ สอนใน

ชั้นเรียน 50% และสอนออนไลน์ 50% ส่งผลให้ผู้สอนสามารถสอนได้มากขึ้นเป็นสองเท่า (Musumeci, 1999)

การศึกษาวิจัยประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองรูปแบบออนไลน์ผสมจำนวนหนึ่ง ชี้ว่าผู้เรียนที่เรียนในระบบออนไลน์ มีทักษะภาษาไม่ต่างจาก ผู้เรียนในชั้นเรียนปกติอย่างมีนัยสำคัญ (Sanders, 2005; Young 2008) สิ่งท้าทายสำหรับการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองรูปแบบออนไลน์ผสมในปัจจุบันคือ ค้นคว้าว่าเครื่องมือใดที่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองในระบบออนไลน์ และส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และทักษะภาษาแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับกลุ่มที่เรียนในชั้นเรียนปกติ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 การประเมินประสิทธิภาพของการเรียนภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์

การเรียนภาษารูปแบบออนไลน์ คลอบคลุมหลากหลายรูปแบบ ตั้งแต่เว็บไซต์ที่เสริมการเรียนภาษา หลักสูตรออนไลน์เต็มรูปแบบหรือแบบผสมผสาน (Blake, 2011) รูปแบบต่างๆเหล่านี้ อาจจัดการเรียนการสอนแบบ synchronous หรือ asynchronous ซึ่งใช้เทคโนโลยีหลากหลาย เช่น videoconference computer-mediated communication (CMC) หรือ Web 2.0 เป็นต้น สภาพแวดล้อมสำหรับการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ไม่ใช่เพียงแค่ช่องทางเข้าสู่ข้อมูล แต่ส่งเสริมผู้เรียนให้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์ และทำงานร่วมกับผู้เรียนคนอื่นด้วย (White, 2003) ส่วนผู้สอนนั้นอาจปรากฏตัวในชั้นเรียนหรือไม่ก็ได้ (Kern, 2011; White, 2006)

เนื่องจากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ มีความหลากหลายมาก อีกทั้งสภาพแวดล้อมของการเรียนด้วยรูปแบบนี้ก็มีความแตกต่างกันในแต่ละบริบท การประเมินประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบ และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรูปแบบออนไลน์ กับรูปแบบปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนจึงเป็นเรื่องยาก (Nelleke Van, 2015) งานวิจัยจำนวนน้อยมากที่รายงานผลความสามารถทางภาษา โดยใช้เครื่องมือวัดมาตรฐาน เช่น American Council on the Teaching of Foreign Language (ACTFL) หรือ Common European Framework of Reference (CEFR) Blake et al. (2008) ใช้เครื่องมือวัดมาตรฐาน ที่เรียกว่า Versant ซึ่งมีประสิทธิภาพในการวัดเทียบเท่ากับ ACTF ประเมินผลทักษะการพูดระหว่างรูปแบบการเรียนแบบพบครูในชั้นเรียน รูปแบบออนไลน์ผสม และรูปแบบเรียนทางไกล ผู้วิจัยพบว่าทักษะภาษาของผู้เรียนรูปแบบทางไกล และรูปแบบออนไลน์ผสมเทียบเท่ากับผู้เรียนที่เข้าเรียนในชั้นเรียนแบบปกติ

Chenoweth and Murray (2003) ศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสแบบออนไลน์ กับการจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสแบบชั้นเรียนปกติ เครื่องมือที่ใช้ประเมินคือ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ และทัศนคติของผู้เรียนที่สะท้อนจากการประเมินหลักสูตร และการสัมภาษณ์ ส่วนการประเมินทักษะการพูด ประกอบด้วย บทบาทสมมติ ซึ่งวัดระดับความสามารถด้วยตาราง (Rubric) โดยไม่ได้ใช้เครื่องมือวัดทักษะภาษาที่เป็นมาตรฐานอย่างงานวิจัยของ Blake et al. (2008) ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนด้วยรูปแบบออนไลน์สามารถพัฒนาทักษะภาษาได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น ยกเว้นงานวิจัยของ Blake et al. (2008) แล้ว แทบไม่พบงานวิจัยที่ใช้เครื่องมือวัดประเมินผล ประเภท standardized proficiency assessment ในการประเมินประสิทธิภาพของ

การเรียนภาษารูปแบบออนไลน์ งานวิจัยส่วนใหญ่ ประเมินผลโดยอาศัยมุมมอง และประสบการณ์ การเรียนของผู้เรียน มากกว่า standardized proficiency measures นอกจากนี้ งานวิจัยใช้ ระยะเวลาสั้นเพียงแค่ 1-2 ภาคการศึกษา เน้นที่การเรียนภาษาระดับเบื้องต้น หรือระดับกลาง งานวิจัยจำนวนมากประเมินผลเทคโนโลยีที่เฉพาะเจาะจง ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียน โดยไม่ประเมินทักษะภาษาโดยรวม

Hampel and Hauck (2004) อธิบายประสิทธิภาพของภาพและเสียง (audio-graphic) ของการเรียนในระบบ conference ว่าช่วยส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และการพัฒนา ทักษะการพูด Gleason and Suvorov (2011) ศึกษามุมมอง (การรับรู้) ของผู้เรียน เกี่ยวกับการ พัฒนาทักษะการเรียนการพูดสื่อสารภาษาที่สองด้วย asynchronous oral CMC (Wimba Voice)

Lys (2013) ใช้ Ipad เป็นเครื่องมือสำหรับการสอนวิชาสนทนาภาษาเยอรมันขั้นสูง และใช้ เครื่องมือประเมินมาตรฐานทักษะภาษาด้วยตนเองที่เรียกว่า CEFR self-assessment ในการวัด ทักษะด้านการพูด ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนมีทักษะภาษาโดยรวม และความคล่องแคล่วด้านการ พูดสูงขึ้น แม้ทำงานวิจัยส่วนใหญ่ จะแสดงให้เห็นประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ แต่ผลการวิจัยยังไม่สามารถนำไปสู่การสร้างผลิตภัณฑ์ในเชิงพาณิชย์

Nelleke Van Deusen-Scholl (2015) ชี้ว่างานวิจัยด้านการศึกษาภาษาออนไลน์ ยังคงมี จุดอ่อนซึ่งควรพัฒนาในงานวิจัยต่อไป ดังนี้

- 1) งานวิจัยการศึกษาภาษาออนไลน์ ควรมีลักษณะระยะยาว เพื่อตอบคำถามว่า ผู้เรียน สามารถพัฒนาทักษะภาษาในระดับที่สูงขึ้นด้วยการเรียนรูปแบบออนไลน์อย่างไร
- 2) งานวิจัยการศึกษาภาษาออนไลน์ ควรมุ่งเป้าประเด็นเร่งด่วนที่ภาษาที่ไม่ค่อยมีสอนใน สถาบันการศึกษา (Less Commonly Taught Languages)

3.2 งานวิจัยหลักสูตรภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์และผู้เรียนระดับอุดมศึกษา

Blake (2008) มีความเห็นสอดคล้องกับ Nelleke Van Deusen-Scholl (2015) ในประเด็น ที่ว่าการศึกษาภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับภาษาที่ขาดแคลน ผู้สอน (teacher shortages) ผู้เรียนมีจำนวนน้อย และงบประมาณมีจำกัด

เพื่อแก้ปัญหาการถูกตัดงบประมาณของสถาบันอุดมศึกษา ในส่วนของภาษาต่างประเทศที่ ขาดแคลนผู้สอน ผู้สอนในมหาวิทยาลัยคอลเลจ และผู้สอนในมหาวิทยาลัยเยล ได้พัฒนาทีมผู้สอน ภาษาต่างประเทศที่ขาดแคลน เพื่อทำโครงการความร่วมมือในการสอนร่วมกัน ในรายวิชาที่ขาด แคลนผู้สอน ผ่านทาง Videoconferenceในเวลาตรงกัน (synchronous classroom-to-classroom videoconference)

โครงการความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ที่ขาดแคลนด้วยรูปแบบ ออนไลน์นี้ ประกอบด้วยภาษาต่างประเทศ 16 ภาษา เช่น ภาษาทิเบตโบราณ ภาษาสิงหล ภาษา โรมานี ภาษาซูลู เป็นต้น ระดับของหลักสูตรภาษาเหล่านี้ มีตั้งแต่ขั้นต้น ไปจนถึงขั้นสูง แม้ว่า Videoconference จะไม่ใช่เทคโนโลยีใหม่ แต่ข้อดีของเทคโนโลยีนี้คือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทั้งชั้น สามารถสื่อสารระหว่างชั้นเรียนได้ ในขณะที่ ไอแพดจะมีประสิทธิภาพสำหรับ กิจกรรมของชั้นเรียน กลุ่มเล็กๆ

โครงการความร่วมมือในการสอนภาษาต่างประเทศที่ขาดแคลนผู้สอน รูปแบบออนไลน์ ระหว่างมหาวิทยาลัยนี้ ได้ประเมินประสบการณ์การเรียนรู้และการสอน และผลลัพธ์ ในระยะยาว 3 ปี (กำลังอยู่ในกระบวนการเก็บข้อมูล) วิธีการเก็บข้อมูล ประกอบด้วยวิธีเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ อาทิ ACTFL OPI Rating การสัมภาษณ์ผู้เรียนและผู้สอน แบบสอบถาม การบันทึกการสอนรายวิชา การสังเกต และการประเมินตนเองของนักศึกษา ข้อดีของการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้ คือ ผู้เรียนมีแรงจูงใจมากในการเรียนภาษาที่ขาดแคลน ชั้นเรียนมีผู้เรียนจำนวนน้อย ความเข้มข้นในการสอน 5 ชม. ต่อสัปดาห์ โอกาสในการปฏิสัมพันธ์ และการโต้ตอบในเวลาเดียวกัน และการช่วยเหลือผู้เรียนด้านเทคนิค

การศึกษาในระยะยาว จะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถติดตามพัฒนาการ ของทักษะทางภาษาจาก เริ่มต้น ไปถึงขั้นสูงสุดได้ จุดอ่อนคือ จำนวนผู้ลงทะเบียนเรียนมีน้อย จึงเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบ กับกลุ่มควบคุมที่เรียนในชั้นเรียนปกติ จึงเป็นข้อจำกัดสำหรับการสรุปผลการวิจัยในระยะแรก ที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนระดับกลางได้พัฒนาทักษะภาษาไปสู่ระดับสูง

อาจกล่าวได้ว่า การวิจัยการศึกษาภาษาต่างประเทศออนไลน์จนถึงปัจจุบัน ชี้ให้เห็นถึง ศักยภาพของการเรียนภาษารูปแบบออนไลน์ และผลลัพธ์ในเชิงบวก อย่างไรก็ตาม Blake (2008) คิดว่าปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ สภาพแวดล้อมของการเรียน สื่อการสอน และกิจกรรมการเรียน การเรียนภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์ ต้องก้าวข้ามการนำเสนอเนื้อหาอย่างง่าย เช่นหลักไวยากรณ์ ขั้นต้น กิจกรรมเรียนคำศัพท์ ในสภาพการเรียนที่ต่างเวลา โดยขาดโอกาสในการปฏิสัมพันธ์ และการกระตุ้นการเรียนแบบไม่หยุดนิ่ง ซึ่งผู้เรียนต้องร่วมมือกันจัดการการเรียนรู้ของตนเอง การขาดปฏิสัมพันธ์เชิงสังคม เป็นจุดอ่อนของการเรียนรูปแบบออนไลน์ ยังคงต้องมีการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบ เกี่ยวกับการศึกษาภาษารูปแบบออนไลน์อีกมาก

เพื่อค้นคว้าการบรรลุถึงการพัฒนาทักษะการพูด ในบริบทของโปรแกรมการศึกษา ภาษาต่างประเทศออนไลน์ที่ออกแบบมาอย่างดี หลักสูตรที่มีโครงสร้างมาตรฐาน สำหรับการสอนภาษาอย่างมีคุณภาพด้วยรูปแบบออนไลน์ อย่างน้อยที่สุด ต้องประกอบด้วย ผู้สอนที่มีประสบการณ์เพียงพอ เทคโนโลยีที่เหมาะสม เป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ประเมินผลได้ นอกจากนี้ยังต้อง ยึดหลักการสอนที่ดี โดยผู้เรียนมีโอกาสนในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนอย่างเต็มที่ การสื่อสารที่มีความหมาย ได้รับข้อมูลที่เพียงพอจากผู้สอน และการมีอยู่ของชุมชนผู้เรียน

งานวิจัยด้านการเรียนภาษารูปแบบออนไลน์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับอุดมศึกษา และเน้นที่ หลักสูตรภาษาระดับต้นถึงกลาง รายงานผลการวิจัยส่วนใหญ่ชี้ว่า การเรียนภาษารูปแบบออนไลน์ อย่างน้อยที่สุดมีประสิทธิภาพไม่ต่างจากการเรียนภาษารูปแบบในชั้นเรียน (Blake et al., 2008; Isenberg, 2010; Ushida, 2005) Chenoweth & Murday (2003) ศึกษาการเรียนภาษาฝรั่งเศส ระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ พบว่าผู้เรียนรูปแบบนี้มีผลการเรียนด้านทักษะการเขียนสูงกว่าผู้เรียนในรูปแบบชั้นเรียน และมีผลการเรียนเท่ากันในด้าน การฟัง การอ่าน ไวยากรณ์ และการพูด

Chenoweth, Ushida, & Murday (2006) ศึกษาผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส และสเปนระดับเบื้องต้น และระดับกลางรูปแบบออนไลน์ผสมผสาน (เรียนแบบออนไลน์บางส่วน และเข้าชั้นเรียนพบผู้สอนบางส่วน) พบว่าผลการเรียนด้วยรูปแบบนี้ เทียบเท่ากับการเรียนในชั้นเรียน ในด้านทักษะการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน ความรู้ทางไวยากรณ์ และคำศัพท์ (จากการสอบปลายภาค)

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยประสิทธิภาพของการเรียนภาษารูปแบบออนไลน์ส่วนใหญ่ ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ของการสอบ (achievement exams) มากกว่าการสอบความสามารถทางทักษะภาษาแบบมาตรฐาน (standardized proficiency test) และข้อจำกัดของงานวิจัยดังกล่าวคือ คือนั้น ประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบออนไลน์จากเนื้อหาที่สอนมากกว่าทักษะภาษาโดยรวม (Chin-His Lin & Mark Warschauer (2015)

Blake et al. (2008) ศึกษาหลักสูตรภาษาสเปนระดับเบื้องต้น และระดับกลาง รูปแบบออนไลน์ผสมผสาน และออนไลน์แบบเต็มรูปแบบ พบว่าทักษะภาษาสเปนด้านการพูด จากการประเมินด้วยการสอบมาตรฐาน (Standardized Versant test) เทียบเท่ากับการเรียนรูปแบบในชั้นเรียน Isenberg (2010) ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนจากหลักสูตรออนไลน์ภาษาเยอรมันระดับเบื้องต้น กับชั้นเรียนภาษาเยอรมันแบบดั้งเดิม (เรียนในชั้นเรียน) เครื่องที่ใช้ประเมินได้แก่ ข้อสอบมาตรฐานวัดทักษะภาษา (Standardized achievement test WebCape) ซึ่งประกอบด้วยคำถามด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ การอ่าน การแปล และการสัมภาษณ์บทบาทสมมติ (Simulated Oral Proficiency Interview, SOPI) ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนทั้ง 2 รูปแบบ มีผลการเรียนทุกด้านเท่าเทียมกัน

Hojnacki (2016) ได้ศึกษาวิจัยด้วยการเปรียบเทียบปริมาณการพูดของผู้เรียนภาษาเยอรมันในรูปแบบชั้นเรียนปกติกับการเรียนหน่วยการเรียนออนไลน์ เพื่อวิเคราะห์ว่ารูปแบบไหนมีผลให้ปริมาณการพูดภาษาเยอรมันมากกว่ากัน ผู้มีส่วนร่วมในโครงการวิจัยเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาที่กำลังศึกษาวิชาวัฒนธรรมเยอรมันและการสนทนาจำนวน 6 คน การนำเสนอบทเรียนใช้ตำราเรียนหลักและเลือก 4 บทที่จะจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์และจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดย 2 บทเรียนแรกจัดให้เรียนชั้นเรียนก่อนแล้วจึงเรียนและทำกิจกรรมออนไลน์ หลังจากนั้น 2 บทหลังจัดให้เรียนในระบบออนไลน์ก่อนแล้วจึงเรียนในชั้นเรียน ดังนั้นทุกบทเรียน ผู้เรียนจะได้เรียนทั้งในชั้นเรียนและในระบบออนไลน์ ต่างกันแค่ลำดับก่อนหลังเท่านั้น

นอกเหนือจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนระบบออนไลน์ที่พัฒนาขึ้นโดยมหาวิทยาลัยเองแล้ว Hojnacki (2016) ใช้ Gogle Docs, VoiceThread, Youtube และ website ต่างๆเสริมด้วย เครื่องมือเหล่านี้ใช้เพื่อเก็บข้อมูลการพูดของผู้เรียน ความยาวของการพูดของผู้เรียนแต่ละคนทั้งในรูปแบบการเรียนในชั้นเรียน และรูปแบบออนไลน์ถูกบันทึกและนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ ผลการวิจัยพบว่าการเพิ่มขึ้นของการพูดจากการเรียนในระบบออนไลน์แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ผู้เรียนทุกคนใช้เวลาพูดในระบบออนไลน์นานขึ้นกว่าการพูดในชั้นเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เรียนที่ใช้เวลาพูดน้อยที่สุดในชั้นเรียน มีสัดส่วนการเพิ่มของเวลาการพูดสูงที่สุดในกลุ่ม

ผู้วิจัยเชื่อว่าผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าผู้เรียนภาษาที่ขาดความมั่นใจ ประหม่า ไม่กล้าพูด สามารถพูดมากขึ้นเมื่อมีโอกาสวางแผนและมีความเป็นส่วนตัวในการทำกิจกรรมพูดออนไลน์ งานวิจัยนี้ยังสนับสนุนหลักการที่ว่า การพูดออนไลน์ ส่งเสริมความเท่าเทียมในการพูด โดยไม่ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขด้าน เพศ อายุ หรือความสามารถทางภาษา Hojnacki (2016) เสนอว่า หลักสูตรภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศควรจัดให้มีกิจกรรมพูดทั้ง 2 รูปแบบคือ พูดในชั้นเรียนและพูดออนไลน์เพื่อตอบสนองความแตกต่างกันของผู้เรียน ในขณะที่ผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้และทักษะ

ภาษาดี บวกกับความมั่นใจ มีประสบการณ์ในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศเจ้าของภาษา มักใช้เวลาพูดในชั้นเรียนมาก ผู้เรียนที่ขาดความมั่นใจหรือขี้อายมักจะพูดมากขึ้นในระบบออนไลน์

อาจกล่าวได้ว่า งานวิจัยนี้สอดคล้องกับทฤษฎี affective filter เนื่องจากผู้เรียนมีผลลัพธ์ทางภาษา Output เพิ่มขึ้นเมื่อลดปัจจัยด้านอารมณ์ความรู้สึก เช่น ความอาย ความประหม่า หรือความไม่มั่นใจ Hojnacki (2016) ได้สำรวจแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อประเมินความสำเร็จและความล้มเหลวของการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสม พบว่าผู้เรียนยอมรับในข้อดีของการเรียนในระบบออนไลน์ ได้แก่ คำอธิบายชัดเจน มีเวลาเตรียมตัว สามารถพูดโดยไม่ต้องอายใคร และสามารถพูดและฟังสิ่งที่ตัวเองพูด แม้ว่างานวิจัยนี้จะมีข้อจำกัดด้านจำนวนกลุ่มตัวอย่าง แต่ผู้เรียนทุกคนมี Oral Output เพิ่มขึ้นจึงช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือของงานวิจัยได้ระดับหนึ่ง ข้อที่ต้องคำนึงสำหรับกิจกรรมพูดออนไลน์คือ ไม่ชัดเจนว่าผู้เรียนเตรียมบทพูดด้วยการเขียนก่อนพูด หรือว่าผู้เรียนสามารถพูดโดยไม่ต้องเขียนบทพูด

งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองรูปแบบออนไลน์ผสม ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคำอธิบายของผู้สอนมากขึ้น สามารถพูดนอกชั้นเรียนมากขึ้น หากออกแบบบทเรียนออนไลน์ผสมให้สอดคล้องกับหลักการการเรียนรู้ภาษาที่สอง การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสม จะช่วยให้ผู้สอนใช้เวลาในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่นเวลาสำหรับปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน เวลาสำหรับเพิ่มข้อมูลภาษาที่สองที่ส่งเสริมความเข้าใจของผู้เรียน ตลอดจนเวลาสำหรับให้ความรู้ด้านวัฒนธรรม การอ่านและการเขียน ในด้านรูปแบบการพูดที่เลือกใช้แบบ asynchronous ซึ่งไม่ต้องโต้ตอบทันที อาจเหมาะสมสำหรับผู้เรียนระดับเบื้องต้นที่ยังขาดทักษะการพูด และต้องการเวลาในการเตรียมตัวก่อนพูด หากต้องโต้ตอบทันทีอาจเกิดความล้มเหลวในการสื่อสาร แต่สำหรับผู้เรียนภาษาที่สองขั้นสูง อาจต้องปรับวิธีการใช้รูปแบบการสื่อสาร

งานวิจัยเกี่ยวกับผู้เรียนในหลักสูตรภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์ระดับอุดมศึกษา

ประวัติศาสตร์ของการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษา อาจย้อนหลังไปถึงช่วงปี ค.ศ. 1970 เช่นการศึกษาชิ้นสำคัญๆของ Gardner, Howritz, Dornyei นักวิจัยพบว่า ทัศนคติเชิงบวกของผู้เรียน ช่วยพัฒนาผลการเรียนภาษา ในขณะที่ ทัศนคติเชิงลบมีผลในการลดแรงจูงใจในการเรียนภาษา และทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา

ดังนั้น ครูภาษาจำเป็นต้องตระหนักถึงทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษา หากผู้เรียนมีทัศนคติเชิงลบ ครูก็ต้องช่วยพัฒนาทัศนคติเชิงบวก การศึกษาทัศนคติของผู้เรียน แบ่งเป็น 2 ด้านหลัก ได้แก่ ทัศนคติต่อสภาพการเรียนรู้ และทัศนคติต่อชุมชนเจ้าของภาษา ครูภาษาและนักวิจัยภาษาจึงให้ความสำคัญต่อ การทำให้ชั้นเรียนภาษาสามารถกระตุ้นการเรียนรู้ และทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนภาษา

Emrah Cinkara (2013) ศึกษาทัศนคติของผู้เรียนหลักสูตรภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียน ผู้วิจัยศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระบบออนไลน์ ด้วย LMS ในมหาวิทยาลัย ที่ประเทศตุรกี ผู้วิจัยใช้ แบบทดสอบทัศนคติการเรียนภาษาออนไลน์ (Online Language Learning Attitude Test) เก็บข้อมูลจากผู้ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชานี้ ผลการวิจัยพบว่า มีนัยสำคัญเชิงสถิติของความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับความสำเร็จในการเรียนภาษารูปแบบออนไลน์

นักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงบวก ต่อการเรียนรู้ภาษารูปแบบออนไลน์ มีผลการเรียนจากการสอบที่ดีกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงลบ นอกจากนี้ นักศึกษาที่คิดว่าตนเองเป็นผู้มีทักษะ ในการใช้คอมพิวเตอร์ จะค่อนข้างมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ภาษารูปแบบออนไลน์ และมีผลคะแนนสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ushida (2005) และ Kobayashi (2010) ที่พบว่า ผู้เรียนที่มีทักษะทางคอมพิวเตอร์สูง จะมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้รูปแบบออนไลน์ Emrah Cinkara (2013) ชี้ให้เห็นว่า ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และการเข้าถึงเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนออนไลน์ มีผลต่องานวิจัยลักษณะนี้

(Zhang, 2014) เห็นสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านความพร้อมของผู้เรียนในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบออนไลน์ เนื่องจากเป็นเรื่องปกติ ที่ผู้เรียนจะรู้สึกกังวลเมื่อเริ่มต้นเรียนหลักสูตรออนไลน์ แต่ Zhang แย้งว่า ความกังวลนี้อาจไม่ได้เกิดจากความไม่คุ้นเคยกับคอมพิวเตอร์ แต่เป็นความกังวลที่เกิดจากความไม่คุ้นกับสภาพการเรียนรู้แบบออนไลน์ ที่ต่างจากเรียนในชั้นเรียน ที่มีครู หรือเพื่อนช่วยตอบคำถาม เมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจเนื้อหา

Zhang ศึกษาปัจจัยที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ รูปแบบออนไลน์ ประสบผลสำเร็จ เพื่อเสนอแนวทางแก่การพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า หลักการพื้นฐานสำหรับการออกแบบหลักสูตรออนไลน์ คือการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และวิธีการสอนแบบ constructivist วิธีการสอนแบบดั้งเดิมที่เน้นครูเป็นผู้บอกความรู้ นั้น ไม่มีประสิทธิภาพสำหรับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ หัวใจสำคัญคือ ใช้ช่องทางที่หลากหลายในการส่งเสริมผู้เรียนให้ศึกษาสื่อการเรียนอย่างจริงจัง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และสื่อสารกับผู้สอน

การเรียนรู้จึงต้องมีลักษณะต้นตัว สร้างสรรค์ มีทิศทางและเป้าหมาย สมจริง และเกิดจากความร่วมมือ (Jonassen, Howland, Marra, & Crismond, 2008) กิจกรรมการเรียนออนไลน์ ควรถูกออกแบบให้มีลักษณะที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความหมาย ได้แก่ ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การปฏิสัมพันธ์ เรียนรู้จากความร่วมมือในการออกแบบหลักสูตรออนไลน์ ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้ออกแบบต้องระบุชัดเจนว่า ผู้เรียนคือใคร โดยทั่วไป ผู้สอนมักรู้ระดับของทักษะภาษาของผู้เรียนส่วนใหญ่ จึงสามารถกำหนดเนื้อหาวิชา หรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนได้ การวิเคราะห์ผู้เรียน จะต้องตอบคำถามต่อไปนี้

1. อายุ ภูมิหลังทางวัฒนธรรม และความสนใจของผู้เรียน
ผู้เรียนวัยหลังมัธยมศึกษา มักชอบสื่อการเรียนที่มีภาพ หรือเป็นลักษณะเกม

2. สิ่งที่ผู้เรียนต้องการ เพื่อสามารถประยุกต์ใช้สิ่งที่เรียนได้

คำถามนี้จะช่วยให้ผู้สอน เลือกหัวข้อ หรือทักษะภาษาที่จะสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เช่น หากวัตถุประสงค์ของผู้เรียนคือ การสนทนาภาษาอย่างง่าย จุดเน้นของหลักสูตรควรเป็นการฟังและการพูด หัวข้อเนื้อหาจึงควรเป็นเรื่องที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย การแนะนำตัว การซื้อของ การใช้บริการขนส่งสาธารณะ เช่น รถบัส หรือ รถไฟฟ้า การทานอาหารนอกบ้าน เป็นต้น แต่ส่วนใหญ่ ผู้เรียนจำเป็นต้องพัฒนาทักษะภาษาทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน และเขียน) หลักสูตรภาษาส่วนใหญ่จึงเน้นทักษะทั้ง 4

3. ระดับความคุ้นเคยของผู้เรียนที่มีต่อวิธีการสอนและระบบเทคโนโลยี ที่ใช้เป็นสื่อสำหรับการเรียนการสอน

ผู้เรียน โดยทั่วไปมักมีความกังวล ในระยะเริ่มต้นของการเรียนรูปแบบออนไลน์ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องพิจารณาว่าจะช่วยลดความกังวลของผู้เรียนได้อย่างไร Zhang & Cui (2010) ผู้วิจัยการพัฒนากลยุทธ์การสอนออนไลน์ แนะนำให้ผู้สอน อธิบายข้อมูลต่อไปนี้แก่ผู้เรียนก่อนเริ่มเรียน

1. ระยะเวลาของการเรียนหลักสูตรออนไลน์
2. รูปแบบการเรียนการสอน (ออนไลน์เต็มรูปแบบ ออนไลน์ผสม จำนวนครั้งการพบกันในระดับเรียน)
3. ตำราเรียน (ถ้ามี)
4. ช่องทางต่างๆในการติดต่อผู้สอนเพื่อรับคำแนะนำ เช่น ออนไลน์ โทรศัพท์ หรือเข้าพบในช่วงให้คำปรึกษา
5. วิธีการลงทะเบียนเข้าระบบเพื่อเรียนรายวิชาในรูปแบบออนไลน์
6. วิธีการพิมพ์ตัวอักษร (ภาษาจีน)
7. คำอธิบายรายวิชา แนะนำเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน การส่งงาน และตารางการทำงาน
8. วิดีโอคลิปสั้นๆ อธิบายการใช้ระบบการเรียนแบบออนไลน์ การเข้ามาดูการส่งงานที่ต้องส่งหน้าเว็บไซต์ที่อธิบายเนื้อหาวิชา เช่น ไวยากรณ์ คำศัพท์ แบบฝึกหัด การทดสอบย่อย เป็นต้น
9. กฎ กติกา มารยาทในการอภิปราย และการทำงานกลุ่มออนไลน์

3.3 งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระบบออนไลน์

Moore, Keri, Lida, & Sumiko (2010) ศึกษาวิจัยการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นในระบบออนไลน์ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ซึ่งระบบจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่ใช้ได้แก่ Blackboard 9 ซึ่งเป็นระบบการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ที่ได้รับความนิยมชนิดหนึ่ง การเรียนในระบบออนไลน์นี้เป็นส่วนเสริมจากการเรียนในชั้นเรียน เครื่องมือบนระบบออนไลน์ที่ใช้ได้แก่ อุปกรณ์สำหรับทำงานกลุ่ม การดาวน์โหลดแบบทดสอบ และกลุ่มสนทนา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับสูงกว่าปริญญาตรี หลังจากจบคอร์ส คณะผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลความคิดเห็นของผู้เรียนด้วยแบบสอบถาม พบว่าความถี่ในการเรียนและทำกิจกรรมภาษาญี่ปุ่นในระบบออนไลน์มีผลต่อทัศนคติเชิงบวกของผู้เรียนต่อค่านิยมของการศึกษา การพัฒนาทักษะทางวิชาการ นอกจากนี้ความถี่ในการเรียนและทำกิจกรรมในระบบออนไลน์ ยังได้รับอิทธิพลจากทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนระบบออนไลน์ ความสามารถของผู้เรียนในการใช้เครื่องมือออนไลน์ การใช้เครื่องมือออนไลน์ของกลุ่มเพื่อน และการเข้าถึงคอมพิวเตอร์ของผู้เรียน

Suzuki (2013) ศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระบบออนไลน์ ขณะเรียนหน้าจอคอมพิวเตอร์แบบไม่แสดงอัตลักษณ์ตัวผู้เรียนในหน้าจอ ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง รายวิชาภาษาญี่ปุ่นนี้จัดการเรียนการสอนระบบออนไลน์แบบสื่อสารตรงเวลา ใช้โปรแกรมที่ช่วยในการประชุมเน้นการสื่อสารด้วยเสียงโดยไม่ฉายภาพผู้เรียนในระบบ ทำให้ผู้เรียนได้ยินเสียงแต่ไม่เห็นตัวผู้พูด ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากเสียงและวิเคราะห์บทสนทนา (Conversation Analysis) พบว่าผู้เรียนได้ประโยชน์มากจากการเรียนภาษาญี่ปุ่นระบบออนไลน์แบบไม่แสดงตัวตน เนื่องจากผู้เรียนรู้สึกเป็นอิสระ ผู้วิจัยเสนอว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่นผ่านสื่อคอมพิวเตอร์สามารถส่งเสริมความเป็นอิสระในการเรียนของผู้เรียนได้และส่งเสริมการเรียนรู้ได้ดี

Tanaka (2015) ศึกษาวิจัยมุมมองของนักศึกษาไต้หวันที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศเกี่ยวกับการสื่อสารออนไลน์ด้วยข้อความอักษร ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้อุปกรณ์สื่อสารออนไลน์หลังการเรียน ปัจจัยที่ผู้เรียนเลือกช่องทางการสื่อสารออนไลน์ (CMC) ชนิดใดชนิดหนึ่งก็เพื่อแสดงความสนใจในสิ่งเดียวกัน และสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งใช้สื่อออนไลน์เหล่านี้โดยสื่อสารเป็นภาษาญี่ปุ่นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนมองว่าการใช้ CMC แบบสื่อสารด้วยข้อความตัวอักษรเป็นภาษาญี่ปุ่นสามารถพัฒนาทักษะการเขียนและการอ่านของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้เรียนมองว่าการสื่อสารในชั้นเรียนกับการสื่อสารออนไลน์ด้วยข้อความตัวอักษรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากผู้เรียนกับเจ้าของภาษาอยู่คนละประเทศ ผู้เรียนรู้สึกมีความกดดันน้อยกว่า แต่มีเวลามากกว่าเมื่อสื่อสารออนไลน์ด้วยข้อความตัวอักษร อย่างไรก็ตาม ข้อดีที่ผู้เรียนชี้ ได้แก่การขาดการแสดงอารมณ์ความรู้สึกที่ไม่ใช้ตัวอักษรในการสื่อสาร

Yamazaki (2016) ศึกษาวิจัยการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นจากการเรียนภาษาญี่ปุ่นจากสื่อโลกเสมือน (virtual world) ผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นแบบเป็นธรรมชาติจากการเรียนด้วยสื่อโลกจำลอง 3D ในรูปแบบการเล่น เกม กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นจำนวน 11 คน ผู้วิจัยพบว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาญี่ปุ่นในรูปแบบการเล่น เกมด้วยสื่อคอมพิวเตอร์โลกเสมือน ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารจากบริบทที่เรียน ผลการวิเคราะห์ทางสถิติชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาของความรู้ด้านคำศัพท์ และการอ่านอักษรคันจิแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารที่ตอบสนองต่อบริบทเฉพาะ สามารถพูดชักชวนได้ มีความรู้ด้านการคำนึงถึงคู่สนทนา มีความร่วมมือในการสื่อสาร และรู้สำนวนภาษาพูดแบบกันเอง ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน พบว่าผู้เรียนคิดว่าการเรียนรูปแบบนี้มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นมากกว่าการเรียนรูปแบบปกติ และส่งเสริมการพัฒนาทักษะเพื่อการสื่อสารที่สามารถใช้ได้จริงในประเทศญี่ปุ่น

Mori, Omori, & Dato (2016) ศึกษาวิจัยประสิทธิภาพของการสอนอักษรคันจิด้วยระบบออนไลน์ผสม แก่ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นระดับอุดมศึกษา โดยเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนการสอน 2 ประเภท ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนระบบออนไลน์ผสม (เนื้อหาครึ่งหนึ่งเรียนในชั้นเรียน และเนื้อหาอีกครั้งเรียนในระบบออนไลน์) กับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีคะแนนสูงกว่าเมื่อเรียนในระบบออนไลน์ แต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าแบบฝึกหัดออนไลน์ช่วยพัฒนาความรู้ด้านอักษรคันจิ

Sato, Chen, & Jourdain (2017) ได้ศึกษาวิจัยคอร์สภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นรูปแบบออนไลน์ระดับอุดมศึกษา หลักสูตรออกแบบบนกรอบมาตรฐานสภาการสอนภาษาต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (American Council on the Teaching of Foreign Languages) ประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้จากทักษะภาษา และหลักการเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนใช้การสื่อสารแบบตรง synchronous และ asynchronous เพื่อไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกโดดเดี่ยวจนเกินไป การประเมินทักษะการพูดใช้แบบทดสอบการพูดมาตรฐาน Oral Proficiency Interview (OPI) เพื่อเปรียบเทียบกลุ่มผู้เรียนรูปแบบออนไลน์กับผู้เรียนกลุ่มชั้นเรียนปกติ ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณพบว่า กลุ่มผู้เรียนรูปแบบออนไลน์มีกลยุทธ์ในการสื่อสารสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนในชั้นเรียนอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาทางภาษา คณะผู้วิจัยชี้แนะว่าการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่มีการสอน (Less commonly taught languages) เช่นภาษาญี่ปุ่นในระบบออนไลน์ แม้จะมีความท้าทาย แต่มีความเป็นไปได้และเพิ่มผลลัพธ์การเรียนรู้และทักษะภาษา

สรุป

สถาบันอุดมศึกษาทั่วโลก มีแนวโน้มส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์ ซึ่งมีหลายรูปแบบ และมีความแตกต่างกันตามสัดส่วนของการเรียนในระบบออนไลน์ ต่อสัดส่วนของการเข้าเรียนในชั้นเรียน ผลการศึกษาวิจัยที่ผ่านมา เสนอแนะในทิศทางเดียวกันคือ การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์สามารถพัฒนาทักษะภาษาแก่ผู้เรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ด้อยกว่าการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติ

การศึกษาภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์ จึงได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ นอกจากจะมีประสิทธิภาพไม่แตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนแล้ว ยังช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูภาษาต่างประเทศได้อีกด้วย แต่ประเด็นสำคัญที่ต้องคำนึงถึง ในการจัดการศึกษาภาษาต่างประเทศรูปแบบออนไลน์คือ การพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญด้านการสอน และการพัฒนาสื่อ การเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเตรียมความพร้อมผู้เรียนสำหรับการเรียนระบบออนไลน์ และที่ขาดไม่ได้คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และกลุ่มผู้เรียน ดังนั้นการทำกิจกรรม และการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนจึงยังคงมีบทบาทสำคัญอยู่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ รูปแบบออนไลน์ผสมผสาน เป็นแนวทางทางที่ตอบสนองต่อความจำเป็นดังกล่าว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ประกอบด้วยการดำเนินการวิจัย ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีการดำเนินการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีปีการศึกษา 2561 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น จำนวน 25 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างและพัฒนาขึ้น มีจำนวน 4 ชุด มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบความรู้ภาษาญี่ปุ่น จำนวน 40 ข้อ
2. แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบทักษะการพูด (Oral Production) 3 ประเภท ได้แก่
 - 1) แบบทดสอบการตอบคำถาม จำนวน 20 คำถาม
 - 2) แบบทดสอบการถามคำถาม จำนวน 20 คำถาม
 - 3) แบบทดสอบการสนทนา จำนวน 4 หัวข้อ
3. แบบประเมินประสิทธิภาพของระบบการเรียนออนไลน์ (LMS) (ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับอุดมศึกษา)
4. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับอุดมศึกษา

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มีจำนวน 4 ชุดซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น มีรายละเอียดดังนี้

- 1) แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบความรู้ภาษาญี่ปุ่น

แบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นเป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีการตรวจให้คะแนนแบบ 0,1 คือ ตอบผิดได้ 0 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน มีขั้นตอนในการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด วิธีการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ ภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น จากตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2. วิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้

3. สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นฯ ให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามเอกสารคำอธิบายหลักสูตร ข้อสอบที่สร้างขึ้นเป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แต่ละข้อมีคำตอบถูกต้องเพียงคำตอบเดียว (ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งสิ้นจำนวน 40 ข้อ เพื่อนำไปหาคุณภาพข้อสอบและคัดเลือก)

4. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นฯ ที่สร้างขึ้น ไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) ของ โรวินลลี และแฮมเบลตัน (Rowinelli and Hambelton 1977 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2539: 248) จากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาญี่ปุ่น จำนวน 3 ท่าน เกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อสอบ มีดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ได้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจข้อสอบนั้นวัดวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ได้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ไม่ได้

คะแนนการประเมินความสอดคล้องที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน นำมาคำนวณค่าเฉลี่ยซึ่งเป็นค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เกณฑ์ค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่ามีความสอดคล้องกันสามารถนำไปใช้ได้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2539: 249) นำข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องผ่านเกณฑ์จัดทำเป็นแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นฯ

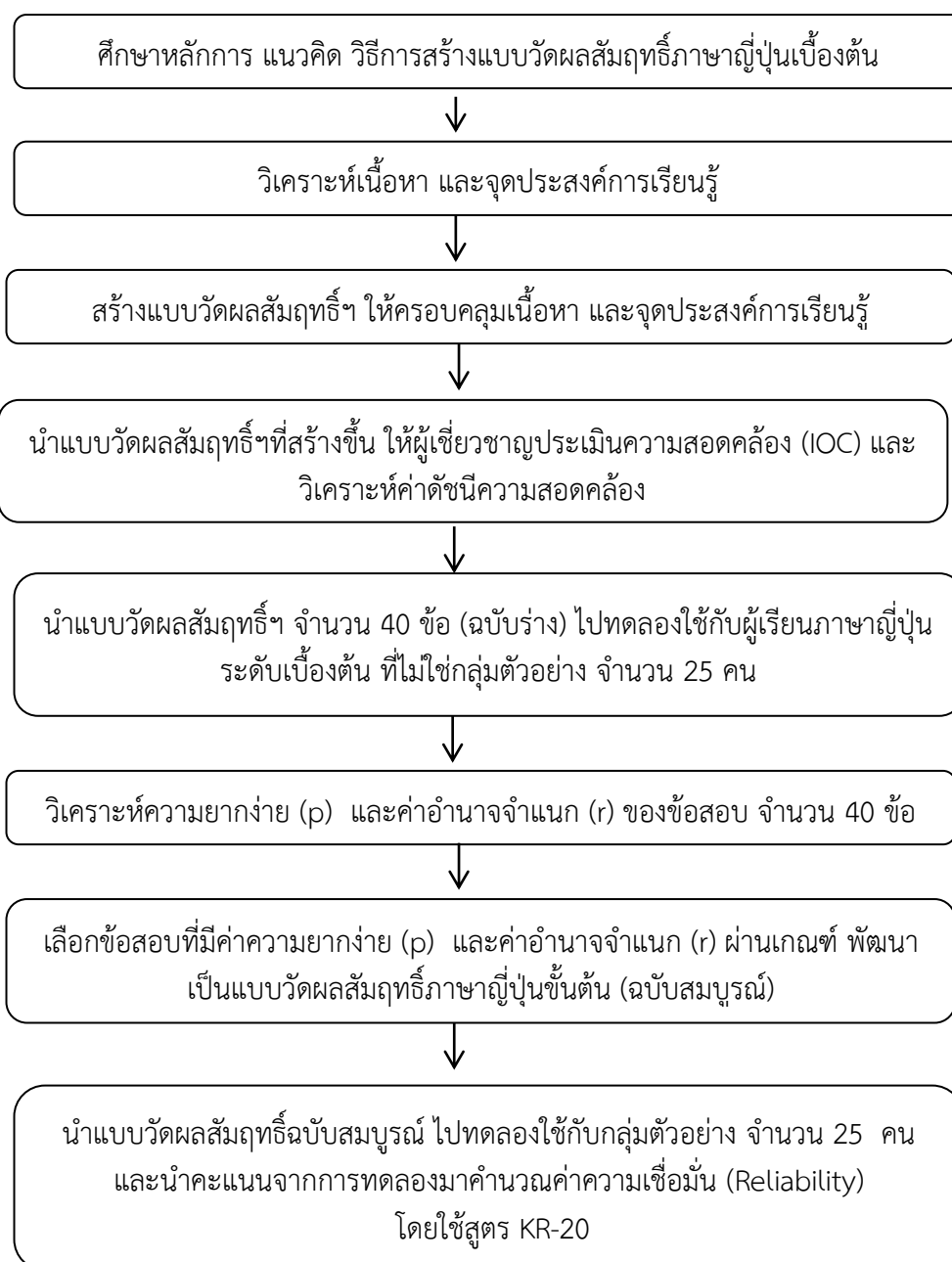
5. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นฯ จำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้กับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน เพื่อหาคุณภาพของข้อสอบรายข้อ เดือนสิงหาคม 2561

6. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ความยากง่าย (p) และ ค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อ เลือกข้อที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกใกล้เคียงกัน โดยใช้เกณฑ์พิจารณาถึงค่าความยากง่ายระหว่าง .20-.80 และค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2539: 185) ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 25 ข้อ ครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้

7. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ฉบับสมบูรณ์จำนวน 25 ข้อ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน แล้วนำคะแนนจากการทดสอบหลังการเรียนรู้ มาใช้ในการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) โดยให้เกณฑ์แบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2539: 209) เป็นแบบทดสอบที่มีความคงที่แน่นอนเป็นที่เชื่อถือได้ ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบ

วัดผลสัมฤทธิ์ฉบับสมบูรณ์จำนวน 25 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 แสดงว่าแบบวัดผลสัมฤทธิ์มีความเชื่อมั่นสูงผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

2. แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบทักษะการพูด (Oral Production) 3 ประเภท ได้แก่

- 1) แบบทดสอบการตอบคำถาม จำนวน 20 ข้อ
- 2) แบบทดสอบการถามคำถาม จำนวน 20 ข้อ
- 3) แบบทดสอบการสนทนา จำนวน 5 ข้อ

แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบทักษะการพูด (Oral Production) 3 ประเภท เป็นแบบประเมินทักษะการพูด 3 ประเภท ได้แก่ การตอบคำถาม การถามคำถาม และการสนทนา มีขั้นตอนในการสร้าง และหาคุณภาพของแบบประเมินดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด วิธีการสร้างแบบประเมินทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่น ระดับเบื้องต้น จากตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2. วิเคราะห์เนื้อหา คำศัพท์ สำนวน และรูปประโยคภาษาญี่ปุ่น ระดับเบื้องต้น เพื่อสร้างเป็นประเด็นสำหรับการประเมินทักษะการพูด ให้ครอบคลุม

3. กำหนดหัวข้อสำหรับการประเมินทักษะการพูด 3 ประเภท ได้แก่ การตอบคำถาม การถามคำถาม และการสนทนา โดยแบ่งแบบประเมินเป็น 3 ฉบับ รายละเอียดดังนี้

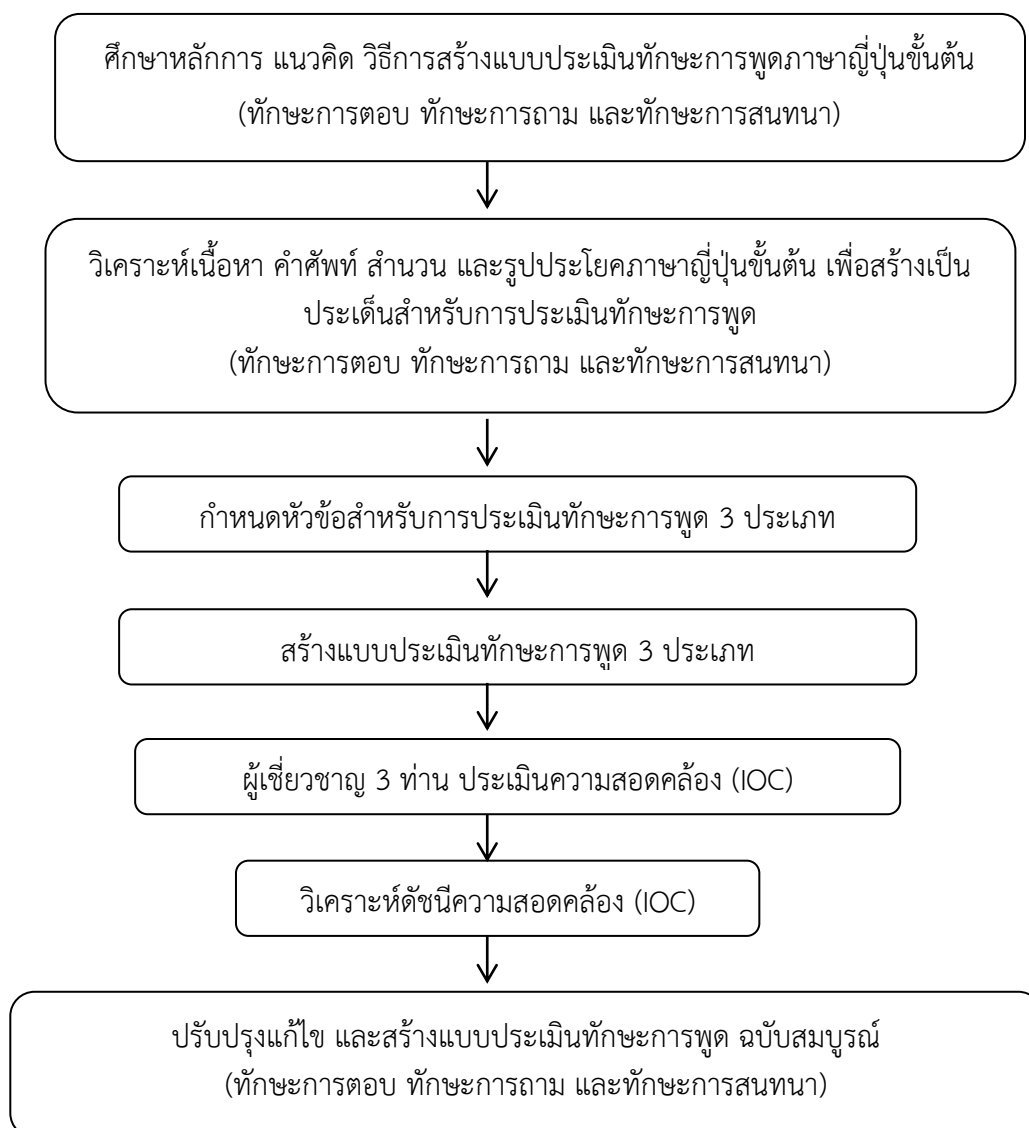
- 1 แบบทดสอบการตอบคำถาม จำนวน 20 ข้อ
- 2 แบบทดสอบการถามคำถาม จำนวน 20 ข้อ
- 3 แบบทดสอบการสนทนา จำนวน 5 ข้อ

4. นำแบบประเมินทักษะการพูดทั้ง 3 ประเภทที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) ของ โรวินELLI และแฮมเบลตัน (Rowinelli and Hambelton 1977 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2539: 248) จากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาญี่ปุ่น จำนวน 3 ท่าน เกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของเครื่องมือ กับหัวข้อในการประเมินทักษะการพูด ด้วยการใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง มีเกณฑ์การให้คะแนนในการพิจารณาความสอดคล้อง แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- +1 หมายถึง สอดคล้องกัน
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 1 หมายถึง ไม่สอดคล้องกัน

5. นำคะแนนการประเมินความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณค่าเฉลี่ยซึ่งเป็นค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง ที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่ามีความสอดคล้องกัน สามารถนำไปใช้ได้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2539: 249) ผลการพิจารณาแบบประเมินทักษะการพูดจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านในการประเมินความสอดคล้อง พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 ขึ้นไปทุกข้อ ดังนั้น แบบประเมินทักษะการพูด ทั้ง 3 ประเภทที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินทักษะการพูด (Oral Production) 3 ประเภท

3. แบบประเมินประสิทธิภาพของระบบการเรียนออนไลน์ (LMS)

แบบประเมินประสิทธิภาพระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นออนไลน์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบ
มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีประสิทธิภาพมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีประสิทธิภาพมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีประสิทธิภาพปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีประสิทธิภาพน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด

การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์และการศึกษารูปแบบออนไลน์ จำนวน 3 ท่าน
ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ มีเกณฑ์ในการแปลความหมาย (Best, 1986: 195) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.5 – 5.00 หมายถึง มีประสิทธิภาพมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50- 4.49 หมายถึง มีประสิทธิภาพมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีประสิทธิภาพปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีประสิทธิภาพน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด

ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญต้องมีค่าเฉลี่ย 3. 51 ขึ้นไป ซึ่งถือว่าระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นออนไลน์มีประสิทธิภาพมากถึงมากที่สุด ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินประสิทธิภาพของระบบฯ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด วิธีการสร้างแบบประเมินประสิทธิภาพ ระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นออนไลน์ จากตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2. วิเคราะห์องค์ประกอบของระบบฯ และกำหนดประเด็นสำหรับการประเมิน เพื่อสร้างแบบประเมินให้มีความสอดคล้อง และครอบคลุมประสิทธิภาพที่ต้องการประเมิน

3. นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และตรวจสอบความเป็นปรนัยของข้อคำถาม และวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) ของ โรวินELLI และแฮมเบลตัน (Rowinelli and Hambelton 1977 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2539: 248) โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ของเครื่องมือ มีเกณฑ์การให้คะแนน ในการพิจารณาความสอดคล้องแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

+1 หมายถึง สอดคล้องกัน

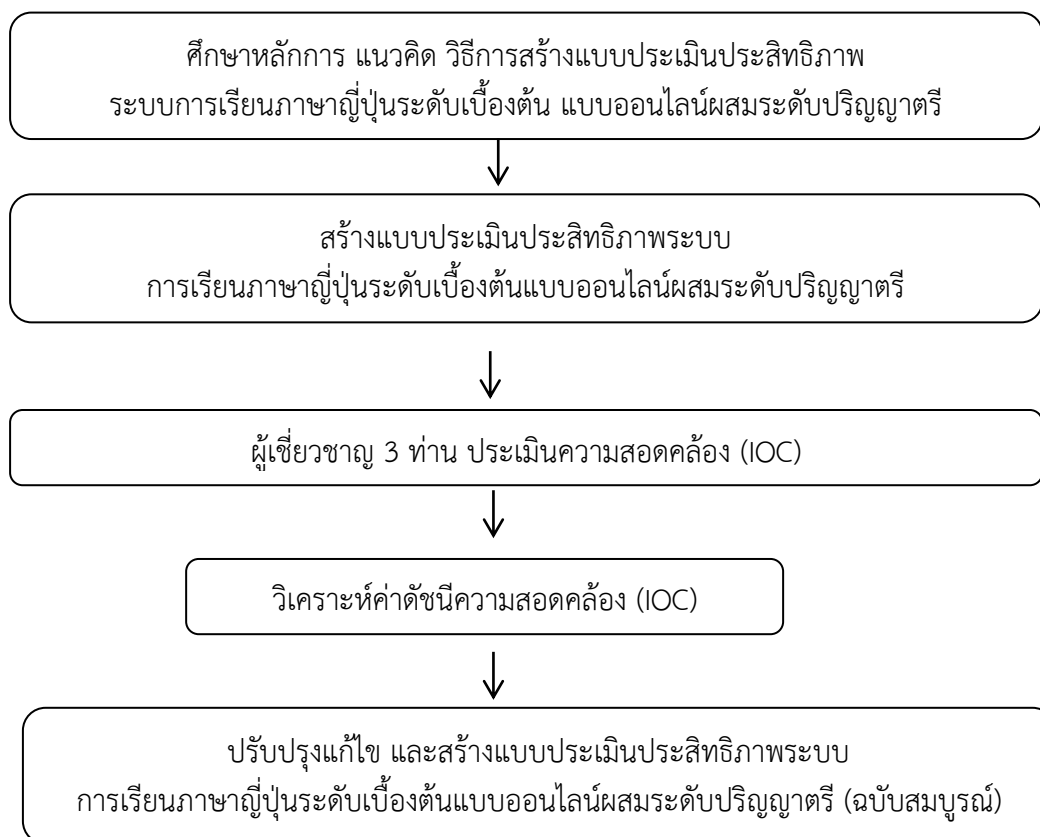
0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

-1 หมายถึง ไม่สอดคล้องกัน

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยของค่าดัชนีความสอดคล้อง และใช้เกณฑ์พิจารณาค่ามากกว่า หรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่ามีความสอดคล้องกัน สามารถนำไปใช้ได้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2539: 249)

4. นำคะแนนการประเมินความสอดคล้องที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณค่าเฉลี่ย ซึ่งเป็นค่าดัชนีความสอดคล้อง ผลการพิจารณาแบบประเมินประสิทธิภาพของระบบฯ จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ในการประเมินความสอดคล้อง พบว่าข้อคำถามในแบบประเมินประสิทธิภาพของระบบฯ มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 ขึ้นไปทุกข้อ ผู้วิจัยจึงนำไปใช้เป็นแบบประเมินประสิทธิภาพของระบบฯ (ฉบับสมบูรณ์)

แผนภูมิที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินประสิทธิภาพของระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

4. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ผลการประเมิน ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับอุดมศึกษา มีเกณฑ์ในการแปลความหมาย (Best, 1986: 195) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.5 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50- 4.49 หมายถึง เห็นด้วยมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามฯ ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด วิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับอุดมศึกษาจากตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2. วิเคราะห์ ออกแบบ และเขียนข้อคำถามในแบบสอบถามฯ จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 10 ข้อ

3. นำแบบสอบถามฯ ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยประเมินวัตถุประสงค์ของเครื่องมือกับข้อคำถามฯ ด้วยการใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) มีเกณฑ์การให้คะแนนในการพิจารณาความสอดคล้อง ระดับ 3 ดังนี้

+1 หมายถึง สอดคล้องกัน

0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

-1 หมายถึง ไม่สอดคล้องกัน

จากนั้นนำคะแนนการประเมินความสอดคล้องที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณค่าเฉลี่ย ซึ่งเป็นค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยนำข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมาใช้เป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้น แบบออนไลน์ผสมระดับอุดมศึกษา

4. แก้ไขภาษาในข้อคำถามให้มีความชัดเจนถูกต้อง แล้วนำไปสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับอุดมศึกษา ฉบับสมบูรณ์

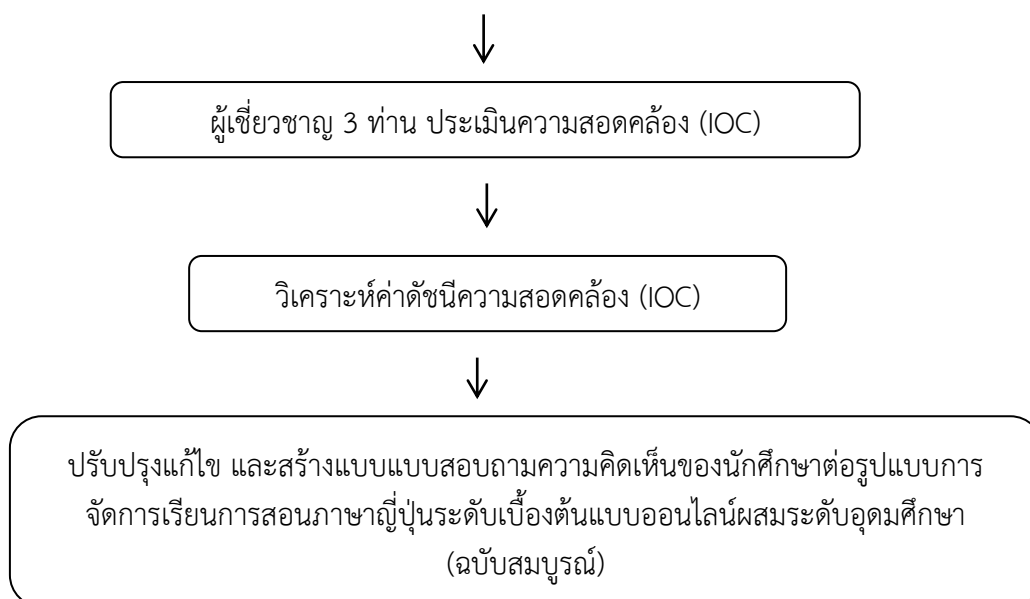
แผนภูมิที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียน

การสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับอุดมศึกษา

ศึกษาหลักการ แนวคิด วิธีการสร้างแบบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อ
รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสม
ระดับอุดมศึกษา

สร้างแบบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอน
ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับอุดมศึกษา
(ฉบับร่าง)

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ ผสมระดับปริญญาตรี สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี การดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะนี้เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ ผสมระดับปริญญาตรี สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผู้วิจัยดำเนินการ โดยการศึกษาหลักการ และแนวทางจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พัฒนาเนื้อหาสำหรับหลักสูตร สร้างแบบประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ แบบประเมินทักษะการพูด แบบประเมินคุณภาพของระบบฯ และแบบประเมินความคิดเห็นของนักศึกษา เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาญี่ปุ่น จำนวน 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษารูปแบบออนไลน์ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและให้คำแนะนำเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

ระยะที่ 2 ระยะการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ ผสมระดับปริญญาตรี สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผู้วิจัยดำเนินการ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 1 มาใช้ในการพัฒนาเนื้อหาของหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้น รูปแบบออนไลน์ ผสมระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย

1) เนื้อหาของหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ ผสมระดับปริญญาตรี สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และ

2) ระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ ผสมระดับปริญญาตรี

ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาเนื้อหาด้วยการประยุกต์จากตำราเรียนเรียนภาษาญี่ปุ่น Nihongo: Japanese Language and Culture (A1) โดยวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหา แนวคิด วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนในรูปแบบออนไลน์ ผสม และสร้างแบบ

ประเมินความสอดคล้องของเนื้อหาการเรียน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาญี่ปุ่น จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและให้คำชี้แนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

ผู้วิจัยนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาญี่ปุ่น มาจัดทำระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี โดยใช้โปรแกรม Moodle (LMS) ในการออกแบบระบบการเรียน สามารถแบ่งออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

1. ส่วนบทนำของระบบการเรียน ประกอบด้วย การแนะนำรายวิชา วิธีการเรียน และวิธีการใช้ระบบ

2. ส่วนองค์ประกอบของระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเข้าสู่องค์ประกอบของเนื้อหา และกิจกรรมที่ต้องการได้

3. ส่วนบทเรียน เป็นส่วนที่มีการทดสอบก่อนเรียนเนื้อหาในระบบ (Pretest) โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะทดสอบว่า ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาในระบบมากน้อยเพียงใด และทำแบบทดสอบหลังการเรียน (Posttest) เพื่อเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ และแสดงผลการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความก้าวหน้าของตนเอง

หลังจากที่ได้พัฒนาระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี และสร้างเครื่องมือประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการเรียนด้วยระบบดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วย แบบประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ แบบประเมินทักษะการพูด 3 ประเภท แบบประเมินประสิทธิภาพของระบบ และแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนที่ใช้ระบบดังกล่าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบหาประสิทธิภาพรายบุคคล (One to One Tryout) กับนักศึกษาจำนวน 3 คน และทดสอบหาประสิทธิภาพกลุ่มเล็ก (Small Group Tryout) จำนวน 6 คน

ผู้วิจัยนำระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียน-ทดสอบหลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2538: 216) โดยมีแบบแผนการทดลองดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังอบรม
T1	X	T2

เมื่อ	X	แทน การจัดกระทำ (Treatment)
	T1	แทน การทดสอบวัดกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง (Pretest)
	T2	แทน การทดสอบวัดกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลอง (Posttest)

การดำเนินการทดลองใช้ระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี มีรายละเอียดดังนี้

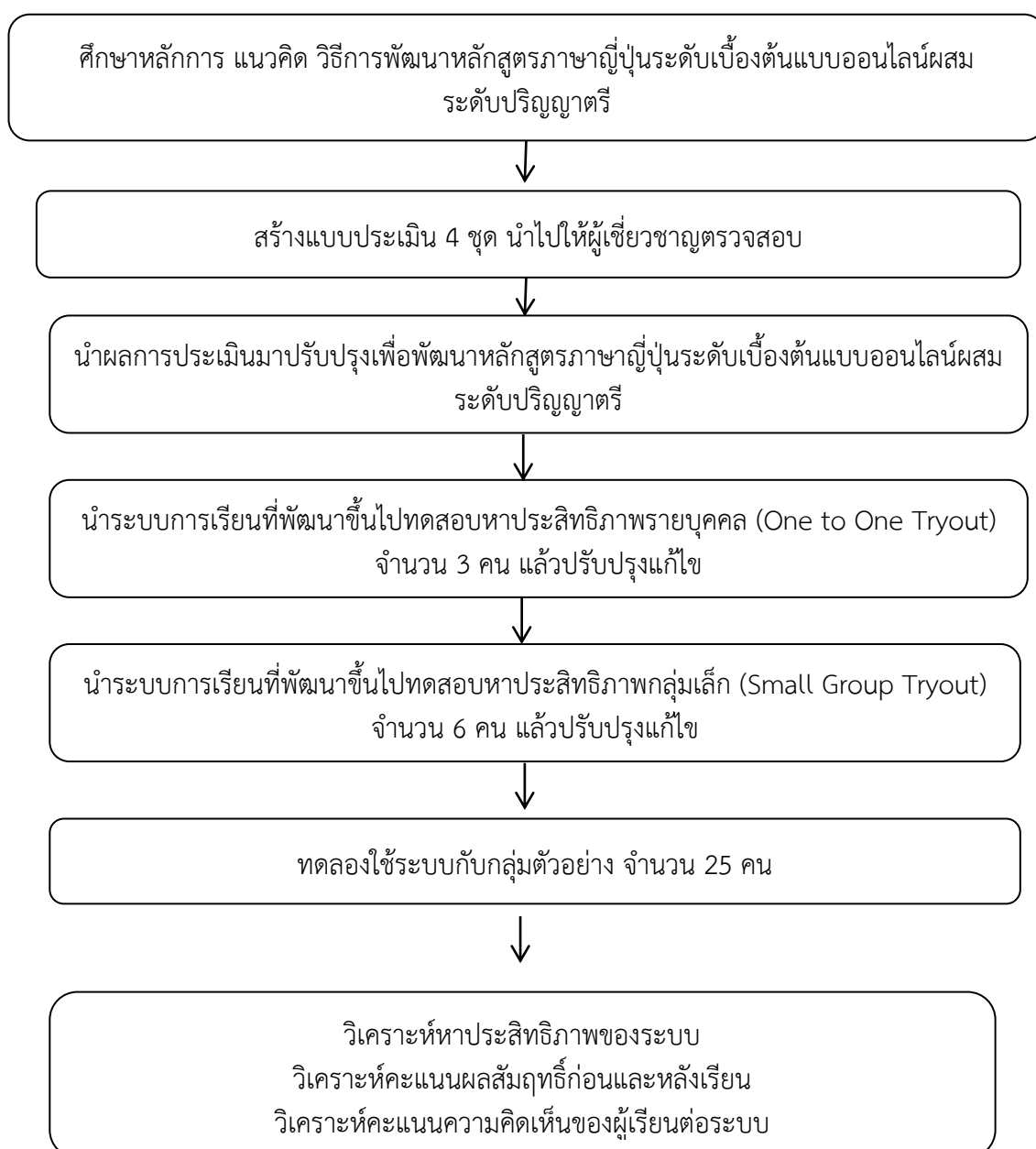
1. กลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน ทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ก่อนการทดลอง (Pretest)

2. กลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน เข้าเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี โดยใช้ระบบการเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามลำดับของบทเรียน

3. กลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน ทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี หลังการทดลอง (Posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับก่อนการทดลอง

เมื่อดำเนินการทดลองเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยเก็บข้อมูลความคิดเห็นของผู้เรียนด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี แล้วนำคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ก่อนและหลังการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ย และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ นำข้อมูลการทำแบบฝึกหัดในระบบการเรียน มาหาประสิทธิภาพสื่อตามเกณฑ์ 80/80 (E1/E2) และนำข้อมูลความคิดเห็นของผู้เรียนมาหาค่าเฉลี่ย ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 6 ลำดับการดำเนินการวิจัยและขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ปรับปรุงหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี
(ฉบับสมบูรณ์)

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรีให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านประเมินคุณภาพของระบบการเรียนฯ ผลการประเมิน เป็นดังนี้

ภาพรวมของระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาตามรายการประเมิน พบว่า รายการประเมินที่ได้รับผลการประเมินระดับมากที่สุด มี 6 รายการ ได้แก่

- การ log in เข้าสู่ระบบ ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.57)
- การค้นหารายวิชา ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.57)
- การใช้เมนูรายวิชา ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.57)
- การทำแบบฝึกหัดของแต่ละหัวข้อ ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.57)
- การทำแบบทดสอบในระบบ ($\bar{X} = 5$, S.D. = 0)
- การสื่อสารระหว่างผู้เรียน ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.57)

รายการประเมินที่ได้รับผลการประเมินระดับมาก มี 4 รายการ ได้แก่

- การเปิดเนื้อหาวิชาที่มีการแนบไฟล์ ($\bar{X} = 4$, S.D. = 0.57)
- การแนบไฟล์งานขึ้นระบบ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.57)
- การสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.57)
- การเชื่อมโยงกับเว็บไซต์อื่น ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.57)

จากผลการประเมินข้างต้น แสดงว่าโดยภาพรวม ระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้มีคุณภาพในระดับดีมาก สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนต่อไปได้

2. ผู้วิจัยนำระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรีที่ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงแก้ไขแล้วไปดำเนินการทดสอบหาประสิทธิภาพรายบุคคล (One to One Tryout) จำนวน 3 คน ที่มีความสามารถภาษาญี่ปุ่นในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาทดลอง 18 ชั่วโมง (วันละ 3 ชั่วโมง จำนวน 6 วัน) ณ ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยกำหนดให้นักศึกษา 3 คน นั่งประจำเครื่องคอมพิวเตอร์ คนละ 1 เครื่อง

ผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์ของการทดลอง พร้อมทั้งอธิบายวิธีการใช้ระบบทุกขั้นตอน แก่ผู้รับการทดสอบ หลังจากนั้นให้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียน (Pretest) ที่อยู่บนระบบ

LMS ควบคู่กับการศึกษาเนื้อหาและการทำแบบทดสอบระหว่างการเรียนด้วยตนเอง (ทั้ง 6 บทเรียน) รวมทั้งวิธีการประเมินทักษะการพูด (และการส่งงานเพื่อประเมินทักษะการพูด)

หลังจากนั้น ให้ผู้รับการทดสอบทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ (Posttest) และประเมินทักษะการพูดหลังการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อทดสอบในขั้นต่อไป ผู้วิจัยหาค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) ตามเกณฑ์ 60/60 โดยใช้คะแนนรวมระหว่างการเรียน (E1) ซึ่งเป็นคะแนนรวมของแบบทดสอบแต่ละบทและคะแนนทักษะการพูด กับคะแนนหลังการเรียนรู้ (E2) ซึ่งเป็นคะแนนจากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้บนระบบและคะแนนทักษะการพูด ผลการทดสอบหาประสิทธิภาพของสื่อ เป็นดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของระบบการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี แบบทดลองรายบุคคล

กลุ่มทดลอง	คะแนนระหว่างฝึกอบรม (คะแนนแบบทดสอบ 30 คะแนน และคะแนนทักษะการพูด 30 คะแนน)						คะแนนรวมระหว่างเรียน (E1) (60 คะแนน)	คะแนนรวมหลังเรียน (E2) (35 คะแนน) ทดสอบ25 คะแนน/ พูด10 คะแนน)	
	ครั้งที่1 (20 คะแนน) (ทดสอบ10 คะแนน/พูด10 คะแนน)		ครั้งที่ 2 (20 คะแนน) (ทดสอบ10 คะแนน/พูด10 คะแนน)		ครั้งที่3 (20 คะแนน) (ทดสอบ10 คะแนน/พูด10 คะแนน)			ทดสอบ 25 คะแนน	พูด 10 คะแนน
คนที่ 1	6	5	7	6	7	7	38	16	7
คนที่ 2	7	6	7	7	7	7	41	17	7
คนที่ 3	6	6	7	6	6	6	37	18	6
รวม	36		40		40		116	71	
ค่าเฉลี่ย	12		13.33		13.33		38.66	23.66	
ร้อยละ	60		66.65		66.65		64.43	67.61	
E1/E2 = 64.43/67.61									

จากตารางพบว่า เมื่อนำระบบการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ไปทดสอบหาประสิทธิภาพแบบทดลองรายบุคคล จำนวน 3 คน ได้คะแนนประสิทธิภาพระหว่างการเรียน (E1) เท่ากับ 64.43 คะแนน และคะแนนประสิทธิภาพหลังการเรียนรู้ (E2) เท่ากับ 67.61 คะแนน จึงกล่าวได้ว่าระบบการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 64.43/67.61 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 60/60

3. ผู้วิจัยนำระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปดำเนินการทดสอบหาประสิทธิภาพ กลุ่มเล็ก (Small Group Tryout) จำนวน 6 คน ที่มีความสามารถภาษาอังกฤษในระดับ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาทดลอง 18 ชั่วโมง (วันละ 3 ชั่วโมง จำนวน 6 วัน) ณ ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยกำหนดให้นักศึกษา 3 คน นั่งประจำเครื่องคอมพิวเตอร์ คนละ 1 เครื่อง ผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์ของการทดลอง พร้อมทั้งอธิบายวิธีการใช้ระบบทุกขั้นตอน แก่ผู้รับการทดสอบ หลังจากนั้นให้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียนรู้ (Pretest) ที่อยู่บนระบบ LMS ควบคู่กับการศึกษาเนื้อหาและการทำแบบทดสอบระหว่างการเรียนด้วยตนเอง รวมทั้งวิธีการประเมินทักษะการพูด และการส่งงานเพื่อประเมินทักษะการพูด

หลังจากนั้น ให้ผู้รับการทดสอบทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ (Posttest) และประเมินทักษะการพูดหลังการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อทดสอบในขั้นต่อไป ผู้วิจัยหาค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) ตามเกณฑ์ 70/70 โดยใช้คะแนนรวมระหว่างการเรียน (E1) ซึ่งเป็นคะแนนรวมของแบบทดสอบแต่ละบทและคะแนนทักษะการพูด กับคะแนนหลังการเรียนรู้ (E2) ซึ่งเป็นคะแนนจากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้บนระบบและคะแนนทักษะการพูด ผลการทดสอบหาประสิทธิภาพของสื่อ เป็นดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี แบบทดลองกลุ่มเล็ก

กลุ่มทดลอง	คะแนนระหว่างฝึกอบรม (คะแนนแบบทดสอบ 30 คะแนน และ คะแนนทักษะการพูด 30 คะแนน)						คะแนนรวม ระหว่างเรียน (E1) (60 คะแนน)	คะแนนรวม หลังเรียน (E2) (35 คะแนน) ทดสอบ25 คะแนน/ พูด10 คะแนน)	
	ครั้งที่1 (20 คะแนน) (ทดสอบ10 คะแนน/พูด 10 คะแนน)		ครั้งที่ 2 (20 คะแนน) (ทดสอบ10 คะแนน/พูด10 คะแนน)		ครั้งที่3 (20 คะแนน) (ทดสอบ10 คะแนน/พูด 10 คะแนน)			ทดสอบ 25 คะแนน	พูด 10 คะแนน
คนที่ 1	7	6	7	7	8	7	39	14	6
คนที่ 2	7	6	7	7	8	8	41	16	7
คนที่ 3	7	7	7	7	7	7	42	18	7
คนที่ 4	7	8	7	7	7	7	43	20	8
คนที่ 5	7	7	7	7	8	8	44	20	8
คนที่ 6	7	8	7	7	8	8	45	22	10
รวม	84		84		91		254	156	

ค่าเฉลี่ย	14	14	15.1	42.33	26
ร้อยละ	70	70	75.5	70.55	74.28
E1/E2 = 70.55/74.28					

จากตารางพบว่า เมื่อนำระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ไปทดสอบหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก จำนวน 6 คน ได้คะแนนประสิทธิภาพระหว่างการเรียน (E1) เท่ากับ 70.55 คะแนน และคะแนนประสิทธิภาพหลังการเรียน (E2) เท่ากับ 74.28 คะแนน จึงกล่าวได้ว่าระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.55/74.28 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 70/70

4. ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน ทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียน ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ก่อนการเรียนในระบบ (Pretest)

5. ผู้วิจัยทดลองใช้ระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี กับกลุ่มตัวอย่าง 25 คน หลังจากทีกลุ่มตัวอย่าง 25 คน ได้เข้าเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นในชั้นเรียนต่อเนื่อง 12 สัปดาห์เพื่อเรียนเนื้อหา ทำกิจกรรมในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน รวมทั้งส่งชิ้นงานแล้ว กลุ่มตัวอย่างจะได้รับการอบรมเตรียมความพร้อมในการลงทะเบียนเพื่อเข้าระบบเรียน ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสม ที่ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี หลังจากนั้น กลุ่มตัวอย่าง 25 คน จึงเริ่มเข้าเรียนในระบบเพื่อเรียนเนื้อหาออนไลน์ 6 บทเรียน ต่อเนื่อง 6 สัปดาห์ที่ห้องฝึกอบรมคอมพิวเตอร์ โดยมีผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียน

6. ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ความรู้หลังการเรียน (Posttest) และทดสอบการพูด

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

งานวิจัยนี้ใช้ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. คำนวณหาสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับการหาค่าในแบบสอบถาม และประสิทธิภาพของบทเรียน

1.1 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2538: 73)

$$\bar{X} = \sum \frac{X}{N}$$

$\bar{X}$ คือ คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (จำนวนข้อมูล)

1.2 การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2538: 79)

$$S. D. = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

S.D.	คือ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
X	คือ คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
f	คือ ความถี่

2. การวิเคราะห์โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) ของ โรวินลลี และ แฮมเบลตัน (Rowinelli and Hambelton 1977 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2539: 248) โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่ามีความสอดคล้องกันสามารถนำไปใช้ได้ (สายยศ และอังคณา สายยศ 2539: 249)

$$IOC = \sum \frac{R}{N}$$

IOC	คือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง
$\sum R$	คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสม ตาม เกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 ของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2540: 101-102) การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ ใช้สูตรดังนี้

สูตรที่ 1
$$E_1 = \left[\frac{\sum X}{A} \right] N \times 100$$

E_1	คือ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเป็นร้อยละ
$\sum X$	คือ คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรืองานที่ทำ
A	คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกแบบฝึกหัดรวมกัน
N	คือ จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ใช้สูตรดังนี้

สูตรที่ 2
$$E_2 = \left[\frac{\sum F}{B} \right] N \times 100$$

E2	คือ ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์เป็นร้อยละ
$\sum F$	คือ คะแนนรวมของการสอบหลังเรียน
B	คือ คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
N	คือ จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

4. การวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เป็นการวิเคราะห์ความก้าวหน้าของผู้เรียน โดยคำนวณหาความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่แล้วนำไปวิเคราะห์ โดยใช้สูตร t-test Dependent Sample โดยตั้งเกณฑ์นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (ธีรศักดิ์ อุณารมณเลิศ 2549: 104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

t	คือ	อัตราส่วนวิกฤติ
$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน
N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างระหว่าง คะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนแต่ละคน
df	คือ	N - 1

5. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเกอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) (ธีรศักดิ์ อุณารมณเลิศ 2549: 84)

$$\text{สูตร } r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{tt}	คือ	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
N		คือ	จำนวนข้อในแบบทดสอบ
p		คือ	อัตราส่วนของผู้ตอบถูกในข้อนั้น
q		คือ	อัตราส่วนของผู้ตอบผิดในข้อนั้น
S^2		คือ	ความแปรปรวนของคะแนน

6. ค่าความยาก (Level of difficulty : p) จากสูตร (ธีรศักดิ์ อุ๋นอารมณเลิศ 2549: 61-62)

$$p = \frac{H+L}{N_H+N_L}$$

p	คือ	ความยากของข้อสอบ
H	คือ	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูงของแต่ละข้อ
L	คือ	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำของแต่ละข้อ
NH	คือ	จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มต่ำ

7. อำนาจจำแนก (Discrimination index : r) จากสูตร (ธีรศักดิ์ อุ๋นอารมณเลิศ 2549: 62)

$$R = \frac{H - L}{NH \text{ or } HL}$$

r	คือ	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
H	คือ	จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูงของแต่ละข้อ
L	คือ	จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำของแต่ละข้อ
NH	คือ	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูง
NL	คือ	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มต่ำ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

ผู้วิจัยได้ศึกษาดำรง และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารายวิชาภาษาต่างประเทศผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รูปแบบออนไลน์ผสม ทั้งในและต่างประเทศ และวิเคราะห์บริบทการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี เป็นดังนี้

1. ด้านเนื้อหาภาษาญี่ปุ่น มีแนวทางดังนี้

1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ ควรแบ่งเป็น ประเด็นหลัก ได้แก่

- 1.1.1 ผู้เรียนมีความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ในระดับเบื้องต้น เนื้อหาในส่วนที่เรียนในระบบออนไลน์ เป็นเนื้อหาที่ต่อเนื่องจากบทเรียนที่เรียนในชั้นเรียน เพื่อมีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่น เช่น ระบบเสียง ตัวอักษร คำศัพท์ สำนวน รูปประโยค และความพร้อมในการเรียนบทเรียนภาษาญี่ปุ่นในระบบออนไลน์ ซึ่งเน้นโครงสร้างภาษาญี่ปุ่นที่จำเป็นสำหรับการสื่อสาร
- 1.1.2 กิจกรรมการฟัง เน้นบทสนทนาที่เป็นธรรมชาติ ตามหลักการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ที่ผู้เรียนระดับเบื้องต้นพัฒนาความรู้และทักษะภาษาจากการฟังในปริมาณที่มากก่อน
- 1.1.3 ผู้เรียนสามารถเข้าใจและใช้สำนวนภาษาญี่ปุ่นระดับพื้นฐาน ที่เกี่ยวข้องกับการเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน เพื่อสื่อสารความคิดและความต้องการของตนเองได้ ซึ่งเป็นไปตามกรอบมาตรฐาน CEFR ระดับ A1 เช่น สามารถแนะนำตัวเอง ถามและบอกเกี่ยวกับตำแหน่งหรือสถานที่ ถามตอบเกี่ยวกับสิ่งของรอบตัว หรือเรื่องราวในชีวิตประจำวัน

- 1.2 การนำเข้าสู่บทเรียน ควรเป็นรูปแบบคลิปบรรยายเกี่ยวกับหัวข้อเนื้อหาและกิจกรรมใหม่ เพื่อเตรียมความพร้อมเรียน
- 1.3 ทักษะภาษาญี่ปุ่น เน้นการฟังและพูดเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน แต่มีกิจกรรมการอ่านและการเขียนด้วย ซึ่งอาจเป็นการบ้านหรือชิ้นงาน แต่ควรมีความสอดคล้องกันในแต่ละบท เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์ สำนวน และรูปประโยคที่เรียน ไปใช้ได้ทั้ง 4 ทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน)
- 1.4 กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ ควรเพิ่มกิจกรรมการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่นในชั้นเรียน และการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น ซึ่งเป็นการใช้จุดแข็งของการเรียนระบบออนไลน์ ผสมให้เป็นประโยชน์ ได้แก่การเพิ่มปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน
- 1.5 สื่อประกอบกิจกรรม ใช้มัลติมีเดียที่มุ่งใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น เช่นยูทูปการ์ตูนญี่ปุ่น เพลง ละคร หรือ รายการด้านวัฒนธรรมญี่ปุ่น ที่มีคำบรรยาย (subtitle) เป็นภาษาไทย และเชื่อมโยงเว็บไซต์ดังกล่าวกับระบบ LMS
- 1.6 แบบฝึกหัด ใช้คำศัพท์ สำนวน และรูปประโยคที่เรียนในบทนั้น เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนมากยิ่งขึ้น สามารถประเมินตนเองได้ (แบบฝึกหัดในรูปแบบปรนัย) และสามารถใช้อย่างที่เรียนเพื่อฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนได้
- 1.7 เวลาในการเรียน ควรใช้เวลาในการเรียนบทละ 3 ชั่วโมง
- 1.8 การประเมินผล ควรประเมินทั้งความรู้และทักษะภาษาญี่ปุ่น ในด้านความรู้ภาษาญี่ปุ่น วัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แต่ละบท ว่าผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน และรูปประโยคที่เรียนในแต่ละบทมากน้อยเพียงใด ในส่วนของทักษะการฟังและพูด สามารถประเมินได้ดังนี้
 - ประเมินทักษะการฟังด้วยแบบทดสอบการฟังในระบบ LMS
 - ประเมินทักษะการพูด โดยให้ตอบคำถาม ถามคำถาม และแสดงบทบาทสมมติ แล้วส่งงานในระบบ LMS และปฏิบัติจริงในชั้นเรียน

2. ด้านการจัดการเรียนการสอนระบบออนไลน์ผสม มีแนวทางดังนี้

- 2.1 องค์ประกอบของบทเรียน ควรเป็นตอนสั้นๆ มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน และแบบฝึกหัดที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละบทเรียน
- 2.2 การนำเสนอเนื้อหา ใช้มัลติมีเดีย ที่ภาพและเสียงชัดเจน รวมทั้งมีคลิปการบรรยายเนื้อหา คำศัพท์ สำนวน และรูปประโยค เพื่อผู้เรียนสามารถทบทวนด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.3 รูปแบบของแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ ใช้แบบทดสอบแบบปรนัยแบบตัวเลือก (Multiple choices) และแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบแบบปฏิบัติจริงสำหรับทักษะฟังและพูด ได้แก่ การตอบคำถาม การถามคำถาม และการสนทนา โดยใช้แบบประเมินทักษะแบบเกณฑ์วัดว่ามีทักษะนั้นหรือไม่
- 2.4 รูปแบบของกิจกรรมสำหรับทักษะการฟัง และการอ่านใช้ไฟล์เสียงจากตำรา Nihongo: Japanese Language and Culture (A1) เบื้องต้น ส่วนทักษะการพูดใช้กิจกรรม ตอบคำถาม ถามคำถาม และการสนทนาเกี่ยวกับหัวข้อที่เรียนในแต่ละบท

2.5 การสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ใช้ Social media รูปแบบต่างๆ ได้แก่ Line e-mail Web board รวมทั้งการเข้ามาปรึกษาในช่วง office hour ตามความสะดวกของผู้เรียน

2.6 สไลด์ประกอบการบรรยาย เน้นตัวอักษรใหญ่ สีไม่ฉูดฉาด อ่านง่าย พื้นหลังของสไลด์ไม่มีลวดลาย

2.7 การบรรยายเนื้อหา คำศัพท์ สำนวน และรูปประโยคภาษาญี่ปุ่น ใช้ภาษาที่ฟังเข้าใจง่าย พูดไม่เร็วหรือช้าเกินไป เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2.8 ใช้ระบบ LMS ของ Moodle เพราะไม่เสียค่าใช้จ่าย และใช้งานง่าย

2.9 ขอความร่วมมือจากศูนย์คอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย เนื่องจากเป็นผู้จัดการระบบ Moodle และมีเจ้าหน้าที่ที่เชี่ยวชาญในการลงทะเบียนผู้เรียนเข้าระบบ และอบรมวิธีการใช้งานแก่ผู้เรียน

ผลสรุปแนวทางสำหรับพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมฯ

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศแบบออนไลน์ผสมจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศ ผู้วิจัยได้พัฒนาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี มีแนวทางดังนี้

1. จุดประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมฯ เป็นการพัฒนาความรู้และทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เนื้อหาของแต่ละบทในหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมฯ ประกอบด้วย

2.1 คำศัพท์ สำนวน รูปประโยค

2.2 การฟัง

2.3 การอ่าน

2.4 การพูด

3. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ใช้รูปแบบมัลติมีเดีย เนื้อหาการบรรยาย มีภาพ สไลด์ประกอบการบรรยาย และแบบฝึกหัด และแบบทดสอบทุกบท โดยใช้ โปรแกรม Moodle

4. การประเมินผลการเรียนรู้ ใช้แบบทดสอบแบบปรนัยนำเสนอสถานการณ์จำลอง และใช้แบบประเมินทักษะการพูดที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาญี่ปุ่น

5. โครงสร้างระบบ LMS มีส่วนประกอบดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา

5.2 คลิปอธิบายวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมฯ

5.3 กระดานสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูล และความคิดเห็น การถาม การตอบ และการอธิบายสิ่งที่ไม่เข้าใจ (Web board) และห้องพูดคุย (Chat room) สำหรับผู้เรียนในกลุ่มเดียวกัน

5.4 การลงทะเบียนเข้าสู่รายวิชา (log in) บน www.learnpbru.ac.th

5.5 แหล่งเชื่อมโยงกับเว็บไซต์อื่น เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลประกอบการเรียนรู้

แผนภูมิที่ 7 โครงสร้างระบบการเรียนรู้

ตอนที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพระบบการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสม ระดับปริญญาตรี

ผู้วิจัยนำระบบการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสม ระดับปริญญาตรี ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน ($n=25$) โดยใช้คะแนนรวมระหว่างเรียน (E1) ซึ่งเป็นคะแนนรวมของแต่ละหัวข้อของแบบทดสอบและคะแนนทักษะการพูด กับคะแนนหลังเรียน (E2) เป็นคะแนนจากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์และคะแนนทักษะการพูด

ผู้เรียนได้เข้าเรียนในระบบ สัปดาห์ละ 1 วัน (3 ชั่วโมง) เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ (18 ชั่วโมง) ในช่วงเดือน ตุลาคม ถึง เดือน พฤศจิกายน พ. ศ. 2561 ณ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยมีผู้วิจัยคอยสังเกตพฤติกรรมการเรียนตลอดเวลา ดังกล่าว รายละเอียดการรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

สัปดาห์ที่ 1: ผู้วิจัยดำเนินการปฐมนิเทศ กลุ่มตัวอย่าง 25 คน เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในโครงการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสม ระดับปริญญาตรี วิธีการเรียนด้วยระบบดังกล่าว และลงทะเบียนเข้าระบบบนเว็บไซต์ www.learnpbru.ac.th เพื่อทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเรียนเนื้อหา หัวข้อประจำสัปดาห์ที่ 1 ได้แก่ การเดินทาง

หัวข้อ	รายละเอียด
คำศัพท์	ยานพาหนะ การเดินทาง
รูปประโยค	～から～まで、～で、 あるいていきます、 どうやっていきますか。 ～にのります、～をおります
การอ่าน/การเขียน	อ่านอีเมลโต้ตอบเกี่ยวกับการเดินทางไปสถานที่นัดพบ และเขียนบรรยายวิธีการเดินทางไปมหาวิทยาลัย
การพูด	การสนทนาเกี่ยวกับวิธีการเดินทางไปสถานที่ต่างๆ

สัปดาห์ที่ 2: กลุ่มตัวอย่าง เรียนเนื้อหาประจำสัปดาห์ เกี่ยวกับการบรรยาย
สถานที่ต่างๆและตำแหน่งที่ตั้ง

หัวข้อ	รายละเอียด
คำศัพท์	สถานที่ต่างๆเช่น โรงแรม ห้างสรรพสินค้า วัด โรงพยาบาล ธนาคาร เป็นต้น และคำคุณศัพท์ เกี่ยวกับลักษณะของสถานที่
รูปประโยค	คำคุณศัพท์ประเภท い และ な い + คำนาม และ な + คำนาม
การอ่าน/การเขียน	ข้อความบรรยายเกี่ยวกับเมือง เช่นลักษณะของ เมือง และที่ตั้งของสถานที่ต่างๆในเมือง
การพูด	การสนทนาเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่

สัปดาห์ที่ 3: กลุ่มตัวอย่าง เรียนเนื้อหาประจำสัปดาห์เกี่ยวกับการซื้อของ

หัวข้อ	รายละเอียด
คำศัพท์	สิ่งของ อุปกรณ์ไฟฟ้า อุปกรณ์สำนักงาน เสื้อผ้า ของใช้ในชีวิตประจำวัน และเครื่องประดับ เป็นต้น
รูปประโยค	～がほしいです。 なにがほしいですか。
การอ่าน/การเขียน	อีเมลโต้ตอบ บรรยายเกี่ยวกับของฝากที่ซื้อให้ สมาชิกในครอบครัว และการเขียนบรรยายเกี่ยวกับ สิ่งที่ซื้อในวันหยุด
การพูด	การสนทนาเกี่ยวกับสิ่งของที่อยากได้

สัปดาห์ที่ 4: กลุ่มตัวอย่าง เรียนเนื้อหาประจำสัปดาห์ เกี่ยวกับการระบุสิ่งของที่ต้องการซื้อ
และการถามตอบเกี่ยวกับราคา

หัวข้อ	รายละเอียด
คำศัพท์	เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม สี ขนาด การนับจำนวน และ ราคาสิ่งของ
รูปประโยค	(これ、それ、あれ) はいくらですか。 ～えんです。
การอ่าน/การเขียน	ข้อความและข้อมูลเกี่ยวกับราคาเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่ ลูกค้าต้องการซื้อ
การพูด	การสนทนาซื้อขายในร้านค้าระหว่างผู้ซื้อกับพนักงาน ขาย

สัปดาห์ที่ 5: กลุ่มตัวอย่าง เรียนเนื้อหาประจำสัปดาห์ เกี่ยวกับการบอกเล่าประสบการณ์

หัวข้อ	รายละเอียด
คำศัพท์	คำคุณศัพท์เกี่ยวกับความรู้สึก เช่น น่าสนใจ สนุก ตีใจ อร่อย เป็นต้น และกิจกรรมที่ทำในวันหยุด
รูปประโยค	～ました。～ませんでした。 ～でした。～じゃなかったです。 ～かったです。～くありません。 ～どこにも～ません。 ～なにも～ません。
การอ่าน/การเขียน	บทความเกี่ยวกับกิจกรรมในวันหยุด
การพูด	การสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมในวันหยุด

สัปดาห์ที่ 6: กลุ่มตัวอย่าง เรียนเนื้อหาประจำสัปดาห์ เกี่ยวกับการบอกความต้องการ

หัวข้อ	รายละเอียด
คำศัพท์	กิจกรรมสันทนาการ และการท่องเที่ยว เช่น การไปเที่ยว การดูหนังฟังเพลง การซื้อของ เป็นต้น
รูปประโยค	それから、でも、そして、 ～たいです。～たくないです。
การอ่าน/การเขียน	บทความเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สิ่งที่ได้ทำ และสิ่งที่อยากทำในอนาคต
การพูด	การสนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์การท่องเที่ยว

และให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเมินทักษะการพูด และทำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสม เมื่อเสร็จสิ้นการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้คะแนนรวมระหว่างเรียน (E1) ซึ่งเป็นคะแนนรวมของแต่ละหัวข้อของแบบทดสอบและคะแนนทักษะการพูด กับคะแนนหลังเรียน (E2) เป็นคะแนนจากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนผ่านระบบออนไลน์และคะแนนทักษะการพูด ได้ผลการทดสอบหาประสิทธิภาพของสื่อดังนี้

จากตารางที่ 3 พบว่าเมื่อทดลองใช้ระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ ผสมระดับปริญญาตรีที่ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ($n = 25$) ได้คะแนนประสิทธิภาพระหว่างการเรียน (E1) เท่ากับ 81.46 และคะแนนประสิทธิภาพหลังการเรียน (E2) เท่ากับ 86.51 จึงกล่าวได้ว่า ระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.46/86.51 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 แสดงว่าระบบการเรียนนี้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ก่อนและหลังการใช้ระบบ

ผู้วิจัยนำแบบวัดผลสัมฤทธิ์จากการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน ($n = 25$) ก่อนการเรียนในระบบ และหลังจากการเรียนในระบบ แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ 2 ครั้ง มาวิเคราะห์ทางสถิติ และทดสอบค่า t-test ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียน ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ($n = 25$)

คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²
1	20	22	0	0
2	22	22	0	0
3	22	23	1	1
4	15	21	6	36
5	16	22	6	36
6	19	22	3	9
7	22	22	0	0
8	21	22	1	1
9	14	19	5	25
10	18	21	3	9
11	22	22	0	0
12	19	22	3	9
13	15	22	7	49
14	20	24	4	16
15	22	22	0	0
16	17	21	4	16
17	16	18	2	4
18	16	21	5	25
19	19	19	0	0
20	16	22	6	36

21	19	21	2	4
22	16	18	2	4
23	23	23	0	0
24	18	23	5	25
25	16	23	7	49
รวม	463	535	72	354
เฉลี่ย	18.52	21.4	2.88	14.16
S.D.	2.725	1.554	2.471	16.275

ตารางที่ 5

การทดสอบ	คะแนนเต็ม (คะแนน)	$\bar{X}$	S.D.	t-test
ก่อนเรียน	25	18.52	2.725	5.825*
หลังเรียน	25	21.4	1.554	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $t_{(0.05, df=24)} = 5.825$

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ($\bar{X}=18.52$), (S.D. = 2.725) และมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ($\bar{X}= 21.4$), (S.D. = 1.554) แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้จากการเรียน ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสมฯ เพิ่มขึ้น เมื่อนำค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการเรียน มาทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบ t ที่ df เท่ากับ 24 ได้ค่า t เท่ากับ 5.825* พบว่าค่าเฉลี่ยก่อนการเรียนและหลังการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์จากการเรียน ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นรูปแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ก่อนและหลังการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้)

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

หลังจากที่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน เสร็จสิ้นการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ตามกำหนด ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความคิดเห็นต่อระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี แล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ ได้ผลตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ที่มีความเหมาะสม	4.8	0.408	มากที่สุด
2. บทเรียนมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับทักษะความรู้ของผู้เรียน	4.84	0.435	มากที่สุด
3. เนื้อหาและกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	4.84	0.435	มากที่สุด
4. สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.6	0.5	มากที่สุด
5. การบ้านและชิ้นงานมีความเหมาะสม	4.6	0.5	มากที่สุด
6. แบบทดสอบความรู้ของแต่ละหัวข้อมีความเหมาะสม	4.48	0.509	มาก
7. การประเมินทักษะการพูดมีความเหมาะสม	4.76	0.43	มากที่สุด
8. การประเมินผลการเรียนในชั้นเรียนมีความเหมาะสม	4.76	0.43	มากที่สุด
9. บทเรียนและแบบฝึกหัดเหมาะสมสำหรับการทบทวนตามความสะดวกของผู้เรียน	4.64	0.48	มากที่สุด
10. การสื่อสารระหว่างผู้เรียนมีความเหมาะสม	4.76	0.43	มากที่สุด
เฉลี่ยโดยรวม	4.692	0.458	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.692, S.D. 0.458) เมื่อพิจารณาตามรายการประเมินพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด จำนวน 9 รายการ และระดับมาก 1 รายการ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้

- บทเรียนมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับทักษะความรู้ของผู้เรียน (4.84)
- เนื้อหาและกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน (4.84)
- รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ที่มีความเหมาะสม (4.8)
- การประเมินทักษะการพูดมีความเหมาะสม (4.76)
- การประเมินผลการเรียนในชั้นเรียนมีความเหมาะสม (4.76)
- การสื่อสารระหว่างผู้เรียนมีความเหมาะสม (4.76)
- บทเรียนและแบบฝึกหัดเหมาะสมสำหรับการทบทวนตามความสะดวกของผู้เรียน (4.64)
- สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสม (4.6)
- การบ้านและชิ้นงานมีความเหมาะสม (4.6)
- แบบทดสอบความรู้ของแต่ละหัวข้อมีความเหมาะสม (4.48)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ข้อมูล และสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี
2. เพื่อพัฒนาระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรีให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่กำลังเรียนภาษาญี่ปุ่น ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 25 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี
 - 2.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 4 ชุด ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น ดังนี้

1. ระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี
2. แบบประเมินคุณภาพการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี
3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

4. แบบประเมินทักษะการพูดจากการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์
ผสมระดับปริญญาตรี

5. แบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์
ผสมระดับปริญญาตรี

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการหาค่าแบบสอบถาม และประสิทธิภาพของบทเรียนแต่ละหน่วยเรียน

2. คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) ของ โรวินลีย์ และ แฮมเบลตัน (Rowineli and Hambelton 1977 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2539: 248) ในการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3. คำนวณหาค่าความยาก (Level of difficulty: p) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination index: r) ในการหาคุณภาพข้อสอบในแบบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นรายข้อ

4. คำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder – Richadson) ในการหาคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้งฉบับ

5. คำนวณหาประสิทธิภาพของการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรีตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E1/E2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2540: 101-102) ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

6. คำนวณหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร t-test Dependent Sample ในการเปรียบเทียบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยตั้งเกณฑ์นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี เป็นการวิจัยและพัฒนา ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยที่กำหนดและวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

1.1 จุดประสงค์ของการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี เป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้น โดยสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง

1.2 เนื้อหาการเรียน แบ่งออกเป็น 6 หัวข้อ (สัปดาห์ละ 1 หัวข้อ) แต่ละหัวข้อเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาขั้นพื้นฐานในชีวิตประจำวัน และ คำศัพท์ สำนวน รูปประโยค ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการฝึกทักษะภาษา ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1: การเดินทาง

หัวข้อ	รายละเอียด
คำศัพท์	ยานพาหนะ การเดินทาง
รูปประโยค	～から～まで、～で、 あるいていきます、 どうやっていきますか。 ～にのります、～をおります
การอ่าน/การเขียน	อ่านอีเมลโต้ตอบเกี่ยวกับการเดินทางไปสถานที่นัด พบ และเขียนบรรยายวิธีการเดินทางไป มหาวิทยาลัย
การพูด	การสนทนาเกี่ยวกับวิธีการเดินทางไปสถานที่ต่างๆ

สัปดาห์ที่ 2: สถานที่ต่างๆและตำแหน่งที่ตั้ง

หัวข้อ	รายละเอียด
คำศัพท์	สถานที่ต่างๆเช่น โรงแรม ห้างสรรพสินค้า วัด โรงพยาบาล ธนาคารเป็นต้น และคำคุณศัพท์ เกี่ยวกับลักษณะของสถานที่
รูปประโยค	คำคุณศัพท์ประเภท い และ な い + คำนาม และ な + คำนาม
การอ่าน/การเขียน	ข้อความบรรยายเกี่ยวกับเมือง เช่นลักษณะของ เมือง และที่ตั้งของสถานที่ต่างๆในเมือง
การพูด	การสนทนาเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่

สัปดาห์ที่ 3: การซื้อของ

หัวข้อ	รายละเอียด
คำศัพท์	สิ่งของ อุปกรณ์ไฟฟ้า อุปกรณ์สำนักงาน เสื้อผ้า ของใช้ในชีวิตประจำวัน และเครื่องประดับ เป็นต้น
รูปประโยค	～がほしいです。 なにがほしいですか。
การอ่าน/การเขียน	อีเมลโต้ตอบ บรรยายเกี่ยวกับของฝากที่ซื้อให้ สมาชิกในครอบครัว และการเขียนบรรยายเกี่ยวกับ สิ่งที่ซื้อในวันหยุด
การพูด	การสนทนาเกี่ยวกับสิ่งของที่อยากได้

สัปดาห์ที่ 4: การระบุสิ่งของที่ต้องการซื้อ และการถามตอบเกี่ยวกับราคา

หัวข้อ	รายละเอียด
คำศัพท์	เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม สี ขนาด การนับจำนวน และ ราคาส่งของ
รูปประโยค	(これ、それ、あれ) はいくらですか。 ～えんです。
การอ่าน/การเขียน	ข้อความและข้อมูลเกี่ยวกับราคาเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่ ลูกค้าต้องการซื้อ
การพูด	การสนทนาซื้อขายในร้านค้าระหว่างผู้ซื้อกับพนักงาน ขาย

สัปดาห์ที่ 5: การบอกเล่าประสบการณ์

หัวข้อ	รายละเอียด
คำศัพท์	คำคุณศัพท์เกี่ยวกับความรู้สึก เช่น น่าสนใจ สนุก ดีใจ อร่อย เป็นต้น และกิจกรรมที่ทำในวันหยุด
รูปประโยค	～ました。～ませんでした。 ～でした。～じゃなかったです。 ～かったです。～くありません。 ～どこにも～ません。 ～なにも～ません。
การอ่าน/การเขียน	บทความเกี่ยวกับกิจกรรมในวันหยุด
การพูด	การสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมในวันหยุด

สัปดาห์ที่ 6: การบอกความต้องการ

หัวข้อ	รายละเอียด
คำศัพท์	กิจกรรมสันทนาการ และการท่องเที่ยว เช่น การไป เที่ยว การดูหนังฟังเพลง การซื้อของ เป็นต้น
รูปประโยค	それから、でも、そして、 ～たいです。～たくないです。
การอ่าน/การเขียน	บทความเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สิ่งที่ได้ทำ และสิ่งที่ อยากทำในอนาคต
การพูด	การสนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์การท่องเที่ยว

1.3 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ใช้รูปแบบมัลติมีเดีย มีเนื้อหาการบรรยาย เอกสารประกอบการเรียน ภาพ เสียง และแบบฝึกหัด

1.4 การประเมินผลการเรียนรู้ ใช้แบบทดสอบปรนัยและแบบประเมินทักษะการพูด

1.5 แนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสมคือ ผู้วิจัยใช้โปรแกรม Moodle ซึ่งเป็นระบบ LMS ในการนำเสนอระบบการเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยผู้เรียนสามารถลงทะเบียนบนเว็บไซต์ www.pbrulearn.ac.th เพื่อเข้าเรียนเนื้อหา กิจกรรม และแบบทดสอบที่นำเสนอออนไลน์ เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ ประกอบด้วย 6 หัวข้อเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาขั้นพื้นฐานในชีวิตประจำวัน และ คำศัพท์ สำนวน รูปประโยค ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการฝึกทักษะภาษาในช่วงการเก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัย 6 สัปดาห์นี้ การจัดการเรียนการสอน ดำเนินในห้องฝึกอบรมของศูนย์คอมพิวเตอร์ ในส่วนของกิจกรรมการพูด ผู้เรียนสามารถฝึกจนกว่าจะเกิดความมั่นใจ และส่งไฟล์งานทักษะการพูด เข้าระบบ LMS ตามเวลาที่กำหนดในระบบ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้ประเมินชิ้นงานเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนระหว่างเรียน

2. การพัฒนาระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.46/86.51 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80

3. ผลสัมฤทธิ์การเรียนก่อนและหลังเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4. ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.693, S.D. = 0.458)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย การพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยนำเสนอประเด็นในการอภิปรายผล ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรีที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการศึกษาดำรง และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของสาระเนื้อหาและ กิจกรรม ผู้วิจัยเลือกเนื้อหาบางส่วนจาก ตำราภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น Marugoto Nihongo: Japanese Language and Culture (A1) ซึ่งเน้นทักษะการสื่อสารขั้นพื้นฐาน แบบบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ (ฟัง พูด อ่าน และเขียน) แต่ละบทเรียนเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน ซึ่งเหมาะสมสำหรับผู้เรียน (กลุ่มตัวอย่าง) ที่ไม่มีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นมาก่อน และสอดคล้องกับขอบเขตของ คำอธิบายรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น (หมวดการศึกษาทั่วไป)

เนื้อหา (content) มีส่วนสัมพันธ์กับคำศัพท์ และคำศัพท์เป็นส่วนสำคัญของการเรียนภาษาทุกภาษา การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ค่อนข้างมาก อาจกล่าวได้ว่า ผู้เรียนภาษาที่มีความรู้ด้านคำศัพท์จำกัดมักประสบปัญหาในการสื่อสาร สถาบันการศึกษาทั่วโลก จึงส่งเสริมการใช้การเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ ภาษาต่างประเทศ (Tosun, 2015) Marsh (2012) กล่าวว่าจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสม เป็นการส่งเสริมรูปแบบการเรียนรู้ (learning style) ของผู้เรียนที่หลากหลาย ซึ่งมีอิทธิพลต่อ

การพัฒนาทักษะภาษา สอดคล้องกับ Lightbown and Spada (2013) ผู้เชี่ยวชาญและนักวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษา ซึ่งเชื่อว่าการจัดการเรียนการสอนที่ดี ควรส่งเสริมรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

Zhang, Song, BUrston (2011) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาต่างประเทศด้วยการเรียนบนระบบเครือข่ายของนักศึกษามหาวิทยาลัย ในประเทศจีน พบว่านักศึกษาที่เรียนคำศัพท์ผ่านระบบเครือข่ายบนโทรศัพท์มือถือ มีผลสัมฤทธิ์ของการเรียนคำศัพท์สูงกว่าผู้เรียนคำศัพท์จากการท่องจำจากเอกสารตำรา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Khazaei & Dastjerdi (2011) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการเรียนคำศัพท์ด้วยระบบชั้นเรียนปกติกับการเรียนด้วยระบบออนไลน์ผสมซึ่งใช้ Mobile-Assisted Language Learning, MALL) พบว่าผู้เรียนด้วยระบบออนไลน์ผสมมีผลสัมฤทธิ์การเรียนคำศัพท์สูงกว่าผู้เรียนในชั้นเรียนปกติ ผู้วิจัยสรุปว่า การใช้ MALL สำหรับจัดการเรียนการสอนระบบออนไลน์ผสม มีประสิทธิภาพด้านการสอนคำศัพท์

Tosun (2015 : 642) กล่าวว่า งานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ผสม ที่ชี้ว่าการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้ไม่มีประสิทธิภาพ มีเพียงจำนวนน้อย ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ผสมด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาในประเทศตุรกี และความคิดเห็นของผู้เรียนต่อรูปแบบออนไลน์ผสม โดยเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมที่เรียนรูปแบบปกติในชั้นเรียน ผู้วิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ของการเรียนคำศัพท์ด้วยรูปแบบออนไลน์ผสม ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากกลุ่มผู้เรียนรูปแบบชั้นเรียนปกติ แต่ผู้เรียนกลุ่มแรกมีความพึงพอใจสูงกว่า งานวิจัยนี้ชี้ว่า ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน และใช้เวลาจำกัดในการเข้าระบบเรียนออนไลน์ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ ผู้วิจัยสรุปว่า แม้ว่าผู้เรียนจะมีความสนใจหรือความพึงพอใจต่อระบบการเรียนออนไลน์ผสม แต่แรงจูงใจ ความทุ่มเท และวินัยในการเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นกัน ดังนั้น การใช้ระบบออนไลน์ผสมจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน (Needs Analysis)

สอดคล้องกับ Hew and Chueng (2014) ที่ชี้ว่า ปัจจัยหนึ่งส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสม ได้รับความนิยมมากขึ้น คือ ความจำเป็นด้านการศึกษาของผู้เรียน (educational needs) เช่น ผู้เรียนจำนวนไม่น้อยที่จำเป็นต้องทำงานเลี้ยงชีพ และรับผิดชอบครอบครัว การมาเข้าชั้นเรียนทุกสัปดาห์จึงเป็นเรื่องยาก แต่การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ 100 เปอร์เซ็นต์ อาจไม่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาทักษะภาษา เนื่องจากเป็นวิชาที่ต้องมีการปฏิสัมพันธ์ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสมจึงเป็นทางเลือกหนึ่งช่วยแก้ปัญหาด้านเวลาและสถานที่ รวมทั้งสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่ยืดหยุ่น

งานวิจัยแนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี จึงได้จัดสัดส่วนการเรียนในชั้นเรียน 12 สัปดาห์ต่อเนื่อง และการเรียนแบบออนไลน์ผ่านระบบเครือข่าย ในห้องฝึกอบรมของศูนย์คอมพิวเตอร์ เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ สถานที่เรียนสำหรับรูปแบบการเรียนออนไลน์ผสม อาจเกิดขึ้นได้ทุกที่ตามหลักการของ Blended learning ซึ่งเป็นความยืดหยุ่นและจุดแข็ง สอดคล้องกับการศึกษาของ Nuemeier (2005)

การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี บนพื้นฐานของการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การตอบสนองการเรียนรู้ที่หลากหลาย และ การส่งเสริม

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน การพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี โดยจัดการเรียนการสอนประมาณ 70% แบบชั้นเรียนปกติ เพื่อตอบสนองต่อผู้เรียนที่ไม่เคยมีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นมาก่อน เป็นการปูพื้นฐาน เตรียมความพร้อม และให้ข้อมูลย้อนกลับรายบุคคล (feedback) ในชั้นเรียนซึ่งมีประสิทธิภาพกว่าทำผ่านระบบเครือข่าย เพราะสามารถสังเกตพฤติกรรมเรียนได้ชัดเจน

การจัดการจัดการเรียนรูแบบออนไลน์ผ่านระบบเครือข่าย สัดส่วน 30% ในห้องฝึกอบรมของศูนย์คอมพิวเตอร์ มาจากการวิเคราะห์ประสบการณ์ของผู้เรียนและบริบทของการจัดการศึกษา กล่าวคือ การเรียนภาษาญี่ปุ่นซึ่งเป็นภาษาที่สามสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในรูปแบบออนไลน์ผสมเป็นประสบการณ์ใหม่สำหรับผู้เรียนส่วนใหญ่ ความไม่คุ้นเคยกับภาษา ระบบการเรียน และการใช้เทคโนโลยี จำเป็นต้องมีผู้ที่มีความรู้มากกว่า เช่นครูหรือเพื่อนช่วยสอนหรือแนะนำ (scaffolding) สอดคล้องกับทฤษฎี Sociocultural theory ที่อธิบายว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะ ความรู้ และภาษา จากการปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีความรู้มากกว่า (Vygotsky, 1970)

หลังจากนั้นจึงพัฒนาความรู้และทักษะภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานต่อเนื่องในรูปแบบออนไลน์อีก 6 สัปดาห์ เนื่องจาก การจัดสัดส่วนของการเรียนการสอนในชั้นเรียนต่อการเรียนแบบออนไลน์ สำหรับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ผสมจะไม่มีสูตรตายตัว แต่งานวิจัยแนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ได้จัดสัดส่วนการเรียนในชั้นเรียน 12 สัปดาห์ และการเรียนแบบออนไลน์ผ่านระบบเครือข่าย ในห้องฝึกอบรมของศูนย์คอมพิวเตอร์ 6 สัปดาห์ หรือสัดส่วน 70-30 และผลการวิจัยพบว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Allen & Seaman (2010) ผู้วิจัยการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสม และพบว่าสัดส่วนของ blended learning ที่เหมาะสมควรมีตั้งแต่ 30% ถึง 79%

การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสม นอกจากจะส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์แล้ว Llorente, Gomex, Penalvo, and Martin (2017) พบว่าการจัดการเรียนการสอนแบบนี้ ช่วยพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาด้วย และงานวิจัยของ Bandivilai (2016) ก็พบว่าจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสม ช่วยพัฒนาทักษะภาษาทั้ง 4 ด้านด้วย

จากผลการวิจัยอาจกล่าวได้ว่าข้อดีของแนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี คือสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ ด้วยการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ สำหรับคริสต์ศตวรรษที่ 21 ซึ่งอยู่บนกรอบทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง และประสิทธิภาพของเทคโนโลยีการศึกษา เห็นได้จากงานวิจัยส่วนใหญ่ที่สอดคล้องกับงานวิจัยนี้ อย่างไรก็ตามแนวทางทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ควรพัฒนาในด้านการประเมินคุณภาพของหลักสูตรในระยะยาว ต่อไป

2. การพัฒนาระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

ระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรีที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.46/86.51 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจาก การพัฒนาหลักสูตรและการพัฒนาสื่ออย่างเป็นระบบ และมีการปรับปรุงสื่อการเรียนอย่างเป็นขั้นตอน โดยมีการพิจารณาและประเมินระบบจากผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหาและด้านการศึกษารูปแบบ

ออนไลน์ อีกทั้งมีการทดสอบหาประสิทธิภาพการใช้งานสื่อการเรียน แบบรายบุคคล แบบกลุ่มเล็ก และทดลองกับกลุ่มตัวอย่างตามลำดับ

ระดับประสิทธิภาพของสื่อการเรียนของงานวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนหนึ่งในประเทศไทยได้แก่ งานวิจัยของ ปรีชญนันท์ นิลสุข (2550) ซึ่งได้พัฒนาสื่อการเรียนการสอนผ่านเว็บโดยครูต้นแบบของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการประเมินประสิทธิภาพสื่อพบว่า รายวิชาส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ทิพรรัตน์ สิทธิวงศ์ (2549) ได้ศึกษารูปแบบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยทดลองกับครูประจำการ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เท่ากับ 94.00/95.40

วาสนา เพิ่มพูน (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนเสริมวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับนักเรียนการศึกษานอกโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีปัญหาด้านเวลาในการฝึกฝนที่จำกัด และมีเวลาในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมน้อยมาก สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนล้ำสมัย ขาดผู้สอนที่เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษโดยตรง และขาดแหล่งเรียนรู้ ผลการประเมินคุณภาพชุดการสอนเสริมโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า ชุดการสอนเสริมมีคุณภาพดี และมีความเหมาะสมเพียงพอสำหรับการนำไปใช้ และประสิทธิภาพของชุดการสอนเสริมเป็นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

มิ่งขวัญ โสภารัตนาไพศาล (2548) ทำการวิจัยเรื่อง ชุดการฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องบทสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการ ณ เคาน์เตอร์ ที่ทำการไปรษณีย์ สำหรับพนักงานบริษัทไปรษณีย์ไทย (จำกัด) ผลการวิจัยพบว่า ชุดการฝึกอบรมดังกล่าวมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ศุภนันท์ บุญชอบ (2548) ได้ศึกษาเรื่องการฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการจัดเก็บเอกสารสำหรับเจ้าหน้าที่ธุรการ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า การฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น 3 หน่วย มีประสิทธิภาพ 80.00/81.00, 80.67/ 81.67 และ 80.33/81.00 ตามลำดับ

พัชรียา เชี่ยวชาญ (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการปฏิบัติงานด้านการตรวจหนังสือเดินทาง สำหรับเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ผลการวิจัยพบว่า การฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นทั้ง 3 หน่วย มีประสิทธิภาพ 80.67/81.33, 79.33/80.00 และ 80.33/81.00 ตามลำดับ

ขวัญฤทัย สายประดิษฐ์ (2547) ศึกษาวิจัยเรื่อง การฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการเขียนข่าวเพื่อประชาสัมพันธ์ สำหรับหัวหน้าหน่วยงาน สังกัดสำนักงานอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยพบว่า การฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายพัฒนาขึ้นทั้ง 3 หน่วย มีประสิทธิภาพ 80.00/81.20, 80.00/81.50 และ 81.80/82.72 ตามลำดับ

บองพล ชาญโลหะ (2547) ศึกษาวิจัยเรื่อง การฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องเทคนิคพื้นฐานของเครื่องบิน สำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ที่เข้าทำงานใหม่ของสายการบินพาณิชย์ในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า การฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย พัฒนาขึ้นทั้ง 3 หน่วย มีประสิทธิภาพ 80.95/83.33, 80.00/80.00 และ 80.00/81.90 ตามลำดับ

Bayram Guzer (2013: 459) ได้อธิบายไว้ว่า การศึกษาวิจัยด้านประสิทธิภาพ ของระบบ การจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ สามารถประเมินจากตัวแปรต่างๆ อาทิ ผลสัมฤทธิ์ของการ เรียน ความพึงพอใจ พฤติกรรมการเรียน ทักษะการคิดวิเคราะห์ การส่งเสริมผู้เรียน การมีส่วนร่วม การปฏิสัมพันธ์ และความคงทนของความรู้ เป็นต้น

Hughes (2007) ได้ศึกษาวิจัยประสิทธิภาพของการเรียนรูปแบบออนไลน์ผสมจากปัจจัยด้าน การส่งเสริมผู้เรียน ผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง (at risk student) และกำลังเรียนในระบบออนไลน์ผสม ผู้วิจัยได้ออกแบบ รูปแบบออนไลน์ผสม ด้วยการลดจำนวนชั่วโมงในการปฏิสัมพันธ์แบบตัวต่อตัวของผ้สอนกับผ้เรียน แต่เพิ่มจำนวนชั่วโมงการเรียนเสริมกับผ้ช่วยสอน ผลการวิจัยพบว่าการออกแบบที่ดีในการใช้รูปแบบ ออนไลน์ผสมควบคู่กับการการช่วยเหลือด้านการเรียนเสริม อย่างมีประสิทธิภาพ แก่ผ้เรียนที่เป็นกลุ่ม เสี่ยง ช่วยพัฒนาการส่งงานเรียนของผ้เรียน และความคงทนของความรู้ที่เรียนของผ้เรียนกลุ่ม ดังกล่าว ซึ่งผู้วิจัยสรุปว่าการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ผสมนี้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากช่วย ให้ผ้สอนบริหารจัดการเวลาได้ดียิ่งขึ้น

Melton et al (2009) ได้ศึกษาวิจัยประสิทธิภาพของการเรียนรูปแบบออนไลน์ผสมจากตัว แปรด้านความพึงพอใจ และผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในรายวิชาด้าน สุขภาพ ผลการวิจัยพบว่าผ้เรียนในระบบออนไลน์ผสม มีความพึงพอใจมากกว่าผ้เรียนในระบบชั้น เรียนปกติ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ไม่พบความแตกต่างของคะแนน ก่อนและหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Akyuz and Samsa (2009) ได้ศึกษาวิจัยประสิทธิภาพของการเรียนรูปแบบออนไลน์ผสม จากปัจจัยด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ ของนักศึกษาสาขาเทคโนโลยีการสอนและคอมพิวเตอร์ งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยใช้เครื่องมือวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังเรียนใน ระบบออนไลน์ผสม ผลการวิจัยชี้ว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างคะแนนก่อน เรียนและคะแนนหลังเรียน ผู้วิจัยสรุปว่าการศึกษานี้ ไม่แสดงให้เห็นว่าการเรียนรูปแบบออนไลน์ ผสมมีประสิทธิภาพสำหรับการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์

Deliagaoglu and Yildirim (2008) เปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างการเรียนรูปแบบ ออนไลน์ผสมกับรูปแบบชั้นเรียนปกติ ด้วยการวัดประเมินจาก ผลสัมฤทธิ์การเรียน ความคงทนของ ความรู้ ทศนคติ และความพึงพอใจต่อรายวิชา ผลการวิจัยพบว่า ผ้เรียนทั้ง 2 รูปแบบ มีผลสัมฤทธิ์ การเรียน และความคงทนของความรู้ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ ผ้เรียนทั้ง 2 กลุ่มต่างมีทศนคติเชิงบวก และความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนเหมือนกัน ผู้วิจัยสรุปว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ แต่ผ้เรียนในระบบออนไลน์ผสมมีความพึงพอใจสูงกว่าผ้เรียนรูปแบบชั้นเรียนปกติ

El-Deghaidy and Nouby (2008) เปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างการเรียนรูปแบบ ออนไลน์ผสมกับรูปแบบชั้นเรียนปกติ ของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ ที่ประเทศอียิปต์ ด้วยการวัด ประเมินจาก ผลสัมฤทธิ์การเรียน ทศนคติ และความร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียน และทศนคติของผ้เรียนด้วยระบบออนไลน์ผสมสูงกว่ากลุ่มที่เรียนในชั้นเรียนปกติอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ แต่ไม่พบความแตกต่างด้านความร่วมมือระหว่างสองกลุ่ม ผู้วิจัยสรุปว่า การเรียนรูปแบบ ออนไลน์ผสม มีประสิทธิภาพในด้าน ผลสัมฤทธิ์การเรียน และทศนคติของผ้เรียน

Woltering et al. (2009) ได้ศึกษาวิจัยประสิทธิภาพของการเรียนรูปแบบออนไลน์ผสมจากปัจจัยด้านแรงจูงใจ และกระบวนการส่งเสริมของเรียนรู้ของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรูปแบบออนไลน์ผสม มีประสิทธิภาพในการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน และผลการเรียนรายบุคคล

จากผลการวิจัยข้อดีของระบบการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี คือระบบมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งสามารถใช้จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ควรพัฒนาให้ตอบสนองผู้เรียนที่มีความหลากหลายในอนาคตต่อไป

3. ผลสัมฤทธิ์การเรียนก่อนและหลังเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

ผลสัมฤทธิ์การเรียนก่อนและหลังเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมฯ ของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่า สื่อการเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ สามารถพัฒนาความรู้และทักษะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้เรียนสามารถเข้าระบบเรียนออนไลน์ได้ตลอดเวลา ไม่จำกัดสถานที่ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนบ่อยๆ ได้พัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวนรูปประโยค อีกทั้งสามารถฟังสื่อต่างๆจนฟังเข้าใจ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าสื่อที่มีประสิทธิภาพ มีผลทำให้ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชญนันท์ นิลสุข (2550) การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนผ่านเว็บโดยครูต้นแบบ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ทิพรัตน์ สิทธิวงศ์ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษารูปแบบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับครูประจำการ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรม ด้านความรู้และทักษะการปฏิบัติหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศุภนันท์ บุญชอบ (2548) ได้ศึกษาเรื่องการฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการจัดเก็บเอกสารสำหรับเจ้าหน้าที่ธุรการ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า การฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายสามารถทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ขวัญฤทัย สายประดิษฐ์ (2547) ศึกษาวิจัยเรื่อง การฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการเขียนข่าวเพื่อประชาสัมพันธ์ สำหรับหัวหน้าหน่วยงาน สังกัดสำนักงานอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้ารับการอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านระบบเครือข่ายเรื่องการเขียนข่าวเพื่อประชาสัมพันธ์ มีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

บองพล ชาญโลหะ (2547) ศึกษาวิจัยเรื่อง การฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องเทคนิคพื้นฐานของเครื่องบิน สำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ที่เข้าทำงานใหม่ของสายการบิน

พาณิชย์ในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

อย่างไรก็ตามการศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้จากการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายในประเทศต่างๆ แสดงผลการวิจัยที่ค่อนข้างหลากหลาย Keige (2015) ได้ศึกษาวิจัยผลการเรียน (Learning outcome) วิชาภาษาสเปน จากการทำชิ้นงานส่งด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย (Online Assignments) ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามความคิดเห็น (perceptions) พบว่าผู้เรียนและผู้สอนต่างมีความเห็นว่า การทำชิ้นงานส่งด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ไม่มีผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนภาษาสเปน ผู้วิจัยชี้ว่า ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความเข้าใจและประสบการณ์ในการเรียนรูปแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จึงจะมีผลต่อผลการเรียนที่สูงขึ้น ด้วยการทำชิ้นงานส่งด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

Murray (2017) ศึกษาความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยระบบออนไลน์ผสมและระบบในชั้นเรียนปกติในรัฐนิวยอร์ก โดยวัดจากการสอบข้อสอบมาตรฐาน (The New York State Common Core Algebra 1 Exams) ผลการวิจัยไม่พบความแตกต่างระหว่าง นักเรียนที่เรียนด้วยระบบออนไลน์ผสมและระบบในชั้นเรียนปกติ ผู้วิจัยชี้ว่าปัจจัยอื่นอาจมีผลต่อผลการวิจัย เช่นการเข้าเรียนในระบบอย่างสม่ำเสมอ ผลการเรียนรู้ในอดีตของผู้เรียน และประสบการณ์ของครู เป็นต้น

Atkins (2018) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายบางส่วนกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในวิชาการศึกษาทั่วไป (General Education Courses) ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายบางส่วนกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในวิชาการศึกษาทั่วไป ผู้วิจัยสรุปว่าวิชาการศึกษาทั่วไปอาจไม่เหมาะสำหรับการเรียนด้วยรูปแบบคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายบางส่วน

Tan (2012) ศึกษาวิจัยผลของการสอนด้วยระบบ Blended learning ที่มีต่อทักษะการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาที่ประเทศไต้หวัน ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่มีทักษะภาษาอังกฤษแตกต่างกันเกิดผลสัมฤทธิ์ที่ต่างกัน กล่าวคือผู้เรียนที่มีทักษะภาษาอังกฤษระดับต่ำเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีทักษะภาษาอังกฤษสูงกว่า แต่ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติเชิงบวกต่อรูปแบบการเรียนด้วยระบบ Blended learning ผู้วิจัยสรุปว่าการสอนด้วยระบบ Blended learning มีผลต่อผู้เรียนที่มีทักษะภาษาระดับต่ำกว่าผู้เรียนที่มีทักษะภาษาระดับสูง

Marcum (2017) ได้วิจัยทักษะภาษาและความรู้ด้านวัฒนธรรมจากการเรียนภาษาอังกฤษด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ผู้วิจัยใช้เครื่องมือวัดทักษะการพูด (Computer-administered Oral Proficiency Interview: OPIc) การประเมินทักษะภาษาด้านการอ่าน การฟัง ไวยากรณ์ และคำศัพท์ด้วยข้อสอบมาตรฐาน (ACTFL) และดัชนีวัดความรู้ด้านวัฒนธรรม (Cultural Intelligence Scale: CQS) ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นในด้านการพูด การฟัง คำศัพท์ และไวยากรณ์ แต่ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านไม่สูงขึ้น แม้ว่าผู้เรียนจะรายงานว่าได้เรียนรู้วัฒนธรรมเพิ่มขึ้นจากการพูดคุยสนทนากับติวเตอร์และครูผู้สอน แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะภาษากับระดับความรู้ทางวัฒนธรรม

Tuncay and Uzanboylu (2012) ศึกษาวิจัยการฝึกอบรมการสอนภาษาอังกฤษของครูประจำการ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมผู้เข้ารับการอบรมมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

จากผลการวิจัย ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นด้วยรูปแบบออนไลน์ผสมของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นจุดแข็งของการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสม อย่างไรก็ตาม ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ และทักษะการใช้ภาษาญี่ปุ่นจะคงอยู่เป็นระยะเวลาเท่าไร และสามารถเชื่อมโยงกับบริบทสถานการณ์การใช้ภาษาที่นอกเหนือจากบทเรียนหรือไม่ ยังคงเป็นประเด็นที่ต้องศึกษาวิจัยต่อไป

4. ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ในด้านต่างๆ 10 หัวข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด 9 หัวข้อมีคะแนนความคิดเห็นระดับมากที่สุดได้แก่

- รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์มีความเหมาะสม
- บทเรียนมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับทักษะความรู้ของผู้เรียน
- เนื้อหาและกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน
- สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสม
- การบ้านและชิ้นงานมีความเหมาะสม
- การประเมินทักษะการพูดมีความเหมาะสม
- การประเมินผลการเรียนในชั้นเรียนมีความเหมาะสม
- บทเรียนและแบบฝึกหัดเหมาะสมสำหรับการทบทวนตามความสะดวกของผู้เรียน
- การสื่อสารระหว่างผู้เรียนมีความเหมาะสม

และความคิดเห็นของนักศึกษาต่อความเหมาะสมของแบบทดสอบความรู้ของแต่ละหัวข้อมีความเหมาะสมในระดับมาก

ผลของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยระบบออนไลน์ในหัวข้อต่างๆว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดและมากนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ทิพรัตน์ สิทธิวงศ์ (2549) ได้วิจัยศึกษารูปแบบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับครูประจำการ ผลการวิจัยพบว่าผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับมาก

พัชรียา เชี่ยวชาญ (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการปฏิบัติงานด้านการตรวจหนังสือเดินทาง สำหรับเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับเหมาะสมอย่างยิ่ง

ศุภนันท์ บุญชอบ (2548) ได้ศึกษาเรื่องการฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการจัดเก็บเอกสารสำหรับเจ้าหน้าที่ธุรการ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ขวัญฤทัย สายประดิษฐ์ (2547) ศึกษาวิจัยเรื่อง การฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการเขียนข่าวเพื่อประชาสัมพันธ์ สำหรับหัวหน้าหน่วยงาน สังกัดสำนักงานอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับเหมาะสม

ปองพล ขาญโลหะ (2547) ศึกษาวิจัยเรื่อง การฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องเทคนิคพื้นฐานของเครื่องบิน สำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ที่เข้าทำงานใหม่ของสายการบินพาณิชย์ในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

อาจกล่าวได้ว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นมีคะแนนความคิดเห็นและคะแนนความพึงพอใจในระดับมากถึงมากที่สุด สอดคล้องกับคำอธิบายของ ใจทิพย์ ณ สงขลา (2547: 41-42) ซึ่งได้กล่าวว่า การฝึกอบรมด้วยการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ช่วยตอบสนองความแตกต่างในการเรียนรู้ และสามารถให้สาระได้มากกว่าการใช้สื่อเพียงอย่างเดียว ตอบสนองสไตล์การเรียนรู้ และความชอบของผู้เรียนเช่น ผู้เรียนบางคนเรียนรู้ได้ดีจากการฟัง บางคนเรียนรู้ได้ดีจากการอ่าน ซึ่งช่วยสร้างแรงจูงใจให้กับผู้รับการอบรม มีความสะดวก ยืดหยุ่นในการฝึกอบรม มีปฏิสัมพันธ์ ได้ตอบกับสื่อและสามารถฝึกอบรมได้ตามอัตราความสามารถของตน

สอดคล้องกับ กิตานันท์ มะลิทอง (2548: 119-122) ซึ่งได้อธิบายว่า การฝึกอบรมด้วยการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย สามารถเชื่อมความคิดจากเนื้อหาหนึ่ง ไปยังเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้ง่าย เพราะการนำเสนอเนื้อหาแบบข้อความหลายมิติ (Hypertext) และสื่อหลายมิติ (Hypermedia) อีกทั้งการฝึกอบรมบนเว็บเป็นการนำเสนอเนื้อหาแบบสถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงชีวิตจริง

นอกจากนี้ ผลการวิจัยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ยังสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ Percy (2009) ได้ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เรียน (student satisfaction) ระหว่างการเรียนรูปแบบออนไลน์ผสม ออนไลน์ล้วน และแบบชั้นเรียนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในเชิงบวกต่อการจัดการเรียนการสอนทั้ง 3 รูปแบบ ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก ซึ่งผู้วิจัยสรุปว่า ประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์ การพัฒนาทางสติปัญญา และความคิด รวมทั้งรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน (learning style) ของผู้เรียน อาจเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลของความพึงพอใจดังกล่าว

Johnson (2013) ศึกษาวิจัยทัศนคติของผู้เรียน (student attitude) ต่อการเรียนแบบออนไลน์ผสมและออนไลน์ล้วน ด้วยการเปรียบเทียบผู้เรียนสองกลุ่ม ที่เรียนวิชาการเขียนระดับชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณในการเก็บข้อมูล ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพการเรียนรูปแบบออนไลน์ผสมมีทัศนคติในเชิงบวกต่อการเรียนแบบออนไลน์ผสมและออนไลน์ล้วน แตกต่างจากผู้เรียนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรูปแบบออนไลน์ผสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ก็สอดคล้องกับ

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ กล่าวคือ ผู้เรียนมีทัศนคติต่อรูปแบบการเรียนที่แตกต่างกันซึ่งได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ในการเรียน

Larsen (2012) ได้ศึกษาวิจัยความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนในวิชาการเขียนภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบออนไลน์ผสม ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกและชอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษในรูปแบบออนไลน์ผสมมากกว่าการเรียนรูปแบบปกติในชั้นเรียน และปัจจัยด้านประสบการณ์ของผู้สอนไม่มีอิทธิพลต่อ ความคิดเห็นและความชอบของผู้เรียน ผู้วิจัยชี้ว่า ระบบออนไลน์ผสม ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง และไม่จำเป็นต้องพึ่งครูผู้สอนมากนัก

Collado (2017) ศึกษาวิจัยการเรียนทักษะภาษา (ภาษาสเปน) รูปแบบออนไลน์ผสม ของนักเรียนประถมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา ใช้เทคนิควิธีการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความคิดในเชิงบวกในการเรียนภาษาสเปนอย่างมีนัยสำคัญ

Almoslamini (2018) ศึกษาวิจัยการมีส่วนร่วมในการเรียนด้วยระบบ LMS รูปแบบออนไลน์ผสม ในประเทศซาอุดีอาระเบีย พบว่าผู้เรียนเพศชายกับเพศหญิงมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการใช้เวลาในการเรียนในระบบ LMS รูปแบบออนไลน์ผสม

Chen and Jones (2007) ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้เรียน (student perception) ต่อการเรียนวิชาบัญชีรูปแบบออนไลน์ผสม และรูปแบบชั้นเรียนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนในชั้นเรียนปกติมีความพึงพอใจด้านการอธิบายที่ชัดเจนในชั้นเรียนปกติ แต่ผู้เรียนในระบบออนไลน์ผสมมีความพึงพอใจในด้านการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ ผู้วิจัยสรุปว่า เนื่องจากการเรียนในชั้นเรียนปกติผู้เรียนสามารถถามเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ชัดเจนได้ทันทีและผู้สอนสามารถอธิบายได้ทันที แต่การเรียนระบบออนไลน์ผสม อาจมีบางช่วงที่เกิดความไม่ชัดเจน ผู้เรียนจึงต้องคิดวิเคราะห์ด้วยตนเองมากขึ้น ส่งผลให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้น

Akkoyanlu and Soylu (2008) ศึกษาวิจัยความคิดเห็นของผู้เรียนที่เรียนด้วยระบบออนไลน์ผสมในด้านสไตล์การเรียน (Learning style) ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดต่อระบบการเรียนรูปแบบออนไลน์ผสม ในด้านสไตล์การเรียนผู้เรียนชอบระบบออนไลน์ผสม เนื่องจากการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนด้วย

Chandra and Fisher (2009) ศึกษาวิจัยความคิดเห็นของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนด้วยระบบออนไลน์ผสม พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจในรูปแบบการเรียนออนไลน์ผสมระดับมากในด้าน ความสะดวก การเข้าระบบง่าย การเรียนรู้ด้วยตนเอง การปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน และเนื้อหาเข้าใจง่าย นอกจากนี้ ผู้เรียนชอบการถามคำถามครูโดยตรงในชั้นเรียนมากกว่าการถามผ่านระบบเครือข่าย เช่นอีเมล ผู้วิจัยสรุปว่า การปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันมีบทบาทสำคัญสำหรับการจัดการเรียนรู้รูปแบบออนไลน์ผสม

So and Brush (2008) ศึกษาวิจัยการเรียนด้วยรูปแบบออนไลน์ผสม ของผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา สาขาสุขภาพ (Health Education) ผลการวิจัยชี้ว่า ผู้เรียนที่มีส่วนร่วมในการเรียนสูง จะมีความพึงพอใจสูงต่อระบบการเรียน ผู้วิจัยสรุปว่า การส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ ลดช่องว่างในการสื่อสาร และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) อย่างทันทีที่เกิดความไม่เข้าใจ มีบทบาทสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการเรียน การทำกิจกรรม และความพึงพอใจของผู้เรียน

จากผลการวิจัยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ ผลระดับปริญญาตรี จุดเด่นได้แก่นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเรียนด้วยรูปแบบนี้มีความเหมาะสมมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกในระดับสูง อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้ ยังคงขาดข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่นการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับอุปสรรค ปัญหา และพฤติกรรมการใช้ระบบการเรียนแบบออนไลน์ผสม ซึ่งข้อมูลส่วนนี้ อาจช่วยให้เกิดความเข้าใจว่า ทำไมผู้เรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบทดสอบในระดับมาก แต่ไม่มากที่สุดเหมือนหัวข้ออื่น

จากการดำเนินการวิจัยเรื่องการพัฒนาลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะทั่วไป และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่มีความสนใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น แต่ไม่สามารถลงทะเบียนเรียนได้ด้วยข้อจำกัดต่างๆ สามารถเข้าระบบ E-Learning ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเพื่อเข้าไปเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

1.2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี สามารถใช้หลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี เป็นส่วนหนึ่งของโครงการบริการวิชาการของคณะฯ แก่นักเรียนนักศึกษาและบุคคลภายนอกที่มีความสนใจอยากเรียนภาษาญี่ปุ่น

1.3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี สามารถใช้หลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี เป็นส่วนหนึ่งของการแนะนำรายวิชาการศึกษาทั่วไป เพื่อให้นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อน ได้ทดลองเรียน ก่อนตัดสินใจลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 งานวิจัยนี้เป็นการพัฒนาลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี เน้นการสื่อสารในชีวิตประจำวันอย่างง่าย งานวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นรูปแบบออนไลน์ผสม เน้นทักษะการอ่านและทักษะการเขียนด้วย

2.2 งานวิจัยนี้เป็นการพัฒนาลักสูตรภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นแบบออนไลน์ผสมระดับปริญญาตรี สำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นที่ไม่มีพื้นฐาน งานวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นรูปแบบออนไลน์ผสม สำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชั้นกลาง หรือสูงด้วย

2.3 งานวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นเพื่อวิชาชีพรูปแบบออนไลน์ผสม เช่น ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการโรงแรม ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการท่องเที่ยว หรือ ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการบริการด้านสุขภาพ โดยใช้หลักวิธีการสอนแบบการทำชิ้นงาน (task based approach) เพื่อตอบสนองความต้องการบุคลากรสายงานบริการทั้งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพที่มีทักษะภาษาญี่ปุ่นที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขวัญฤทัย สายประดิษฐ์. (2547). ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการเขียนข่าวเพื่อการประชาสัมพันธ์ สำหรับหัวหน้างานสังกัดสำนักงานอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ใจทิพย์ ณ สงขลา. (2547). การออกแบบการเรียนการสอนบนเว็บในระบบการเรียนอิเล็กทรอนิกส์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2540). การผลิตชุดการเรียนผ่านเครือข่าย. กรุงเทพฯ: เอ็มพันธ์.
- ทิพรัตน์ สิริวิวงศ์. (2549). การศึกษารูปแบบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับครูประจำการ. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 8(3), 26-37.
- ธีรศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ. (2549). การวัดและประเมินผลการศึกษา. ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2545). “กระบวนการเรียนรู้การเชื่อมโยงและรูปแบบการเรียนการสอนผ่านเว็บที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนาแก้ปัญหาและการถ่วงโยการเรียนรู้อ.” เอกสารการสอนพัฒนาและเทคโนโลยีสารสนเทศ. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม.
- _____. (2550). อีเลิร์นนิ่งสำหรับอุดมศึกษาและการฝึกอบรม. วารสารร่มโพธิ์ทอง มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์. ปีที่ 17 ฉบับที่ 2 หน้า 26-32.
- ปองพล ชาญโลหะ. (2547). การฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องเทคนิคพื้นฐานของเครื่องบินสำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่เข้าทำงานใหม่ของสายการบินพาณิชย์ในประเทศไทย.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พัชรียา เชี่ยวชาญ. (2548). ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการปฏิบัติงานด้านการตรวจหนังสือเดินทางสำหรับเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มิ่งขวัญ โสภารัตนาไพศาล. (2548). ชุดการฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องบทสนทนาภาษาอังกฤษในการให้บริการ ณ เคาน์เตอร์ที่ทำการไปรษณีย์ สำหรับพนักงานบริษัทไปรษณีย์ไทยจำกัด. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิควิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- วาสนา เพิ่มพูน. (2549). การพัฒนาชุดการสอนเสริมวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
สำหรับนักศึกษาการศึกษาออกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ดุษฎีนิพนธ์.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศุภนันท์ บุญชอบ. (2548). ชุดอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการเก็บเอกสารสำหรับ
เจ้าหน้าที่ธุรการคณะสัตวแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ภาษาอังกฤษ

- Akkoyanlu, B., & Soylu, M. Y. (2008). A Study of student's perceptions in a blended learning environment based on different learning styles, *Educational Technology & Society*, 11(1), 183-193.
- Akyuz, H. I., & Samsa, S. (2009). The effect of blended learning environment on the critical thinking skills of students. *Procedia Social and Behavior Sciences*, 1(1), 1744-1748.
- Albrechit, B. (2006). *Enriching Student Experience Through Blended Learning*. Boulder, CO: EDUCASE Centre for Applied Research.
- Allen, I. E., & Seaman, J. (2010). *Class differences: Online education in the United States*. 2010. Newburyport, MA: The Sloan Consortium.
- Allen, I. E., & Seaman, J. (2014). *Grade change. Tracking online education in the United States*. Accessed 31 August 2016 at http://onlinelearningconsortium.org/survey_report/2013-survey-online-learning-report/
- Almoslamini, Y. (2018). *Effectiveness of Student Engagement Using Learning Management System in the Blended Learning Environment at Saudi Electronic University*. Doctoral Dissertation. University of Northern Colorado. ProQuest Dissertation Publishing.
- Anderson, G. J., & Walberg, H. J. (1974). Learning environment. In H. J. Walberg (Ed.), *Evaluating educational performance: A sourcebook of methods, instruments And examples* (pp.81-98). Berkeley, CA: McCutchan.
- Atlins, K. (2018). *Student Perceptions and Student Achievement in a Higher Education Partially Flipped Classroom*. Doctoral Dissertation. Liberty University. ProQuest Dissertation Publishing.
- Bacow, L. S., Bowen, G. L., Guthrie, K. M., Lack, K. A., & Long, M. P. (2012). *Barriers to adoption of online learning system in U.S. higher education*. New York, NY: Ithaka S+R.
- Banditvilai, C. (2016). Enhancing Students' Language Skills through Blended

- Learning. *Electronic Journal Of E-Learning*, 14(3), 220-229.
- Bayram, Guzer. (2013). The past, present and future of blended learning: an in depth analysis of literature, *Procedia-Social and Behavior Sciences*, 116(2014), 4596-4603.
- Blake, R. (2011). Current trends in online language learning. *Annual Review of Applied Linguistics*, 31, 19-35.
- Blake, R. J., Wilson, N. L., Cetto, M., Pardo-Ballester, C. (2008). Measuring oral proficiency in distance, face-to-face, and blended classrooms. *Language Learning & Technology*, 12, 14-127.
- Bonk, C. J., Kim, K. J., & Zeng, T. (2005). Future directions of blended learning in higher education and workplace learning settings. In P. Kommers & G. Richards (Eds.), *Proceedings of World Conference on Educaiton Media and Teachnology 2005* (pp.3644-3649). Association for the Advancement of Computing in Education (AACE). Retrieved from <http://www.editlib.org/p/20646>.
- Brooks, C. F. (2013). 'Don't even trip, u did your part': Analyzing community in online student talk. *Classroom Discourse*, 4(2), 168-189.
- Chandra, V., & Fisher, D. L. (2009). Students' Perceptions of a blended web-based learning environment. *Learning Environment Research*, 12, 31-44.
- Chanon, Y. (1970). *Pour Une Pedagogie Sauvage*. Melange: CRAPEL.
- Chen, C. C., & Jones, K. T. (2007). Blended learning vs. traditional classroom settings: Assessing effectiveness and student perceptions in an MBA accounting course. *The Journal of Educators Online*, 4(1), 1-15.
- Chenoweth, N. A., & Murday, K. (2003). Measuring student learning in an online French course. *CALICO Journal*, 20, 284-314.
- Chenoweth, N. A., Ushida, E., & Murday, K. (2006). Student learning in hybrid French and Spanish courses: An overview of language online. *CALICO Journal*, 24, 115-146.
- Chin-His, Lin., & Mark Warschauer (2015). Language Learning Through Social Networks: Perceptions and Reality. [*Language, Learning and Technology*](#). 20(201), 124-147.
- Collado, E. (2017). *Virtual Education and the Foreign Language Elementary School (FLES) Curriculum: A Blended Model for Proficiency-Based Learning*. Doctoral Dissertation. New Jersey City University. ProQuest Dissertation Publishing.
- Deliagaoglu, O., & Yildirim, Z. (2008). Design and Development of a technology enhanced hybrid instruction based on MOLTA Model: Its effectiveness in comparison to traditional instruction. *Computer & Education*, 51(1), 474-483.

- Dörnyei, Z. (2005). *The psychology of the language learner: Individual differences in second language acquisition*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Ekwunife-Orakwue, K., & Teng, T. L. (2014). The impact of transactional distance dialogic interactions of students learning outcomes in online and blended environments. *Computers & Education*, 78, 414-427.
- El-Deghaidy, H., & Nouby, A. (2008). Effectiveness of a blended e-learning cooperative approach in an Egyptian teachers education programme. *Computer & Education*, 51(3), 988- 1006.
- Emrah, C., & Birsan B. (2013). Learners' attitudes towards online language learning; and corresponding success rates. *Turkish Online Journal of Distance Education*. 14(2), 118- 130.
- Faerch, C., & Kasper, G. (Eds.) (1987). *Introspection in Second Language Research*. Clevedon: Multilingual Matters.
- Finger, G., Sun, P. C., & Jamieson-Proctor, R. (2010). Emerging Frontiers of Learning Online: Digital Ecosystems, Blended Learning and Implications for Adult Learning. In T. T. Kidd, & J. Keengwe, *Adult Learning in the digital age: perspectives on online technologies and pedagogies* (pp.1-13). New York: Hershey.
- Fox, J. (1994). Demystifying IT. In E. Esch (Ed.) *Self-Access and the Adult Language Learner* (p.27). London: CILT.
- Gardner, R. C. (2012). Integrative motivation and global language (English) acquisition in Poland. *Studies in Second Language Learning and Teaching*, 2, 215-226.
- Garrido, C. (2005). Course Design for the Distance Learner of Spanish: More Challenges than Meet the Eye. M. S. Borje Holmberg (ed.), *Distance Education and Languages Evolution and Change* (pp.178-194). Clevedon: Multilingual Matters Ltd.
- Garrison, D. R., & Kanuka, H. (2004). Blended learning: Uncovering its transformative potential in higher education. *The Internet and Higher Education*, 7(2), 95-105.
- Gleason, J., & Suvorov, R. (2011). Learner perceptions of asynchronous oral computer- mediated communication tasks using Wimba Voice for developing their L2 oral proficiency. IN S. Huffman & V. Hegelheimer (Eds.), *The role of CALL in hybrid and language courses*. Ames, IA: Iowa State University. Accessed 31 August 2016 at <http://ruslansuvorov.com/research.html>
- Hall, R. H., Watkins, S. E., Davis, R. L., Belarbi, A., & Chandrashekhara, K. (2001). Design and assessment of web-based learning environments: The smart engineering

- project and the instructional software development center at the University of Missouri-Rolla. L. R. Vandervert, L. V. Shavinina, & R. A. Cornell iginde, *Cybereducation: The Future of Long Distance Learning* (3. 137). New York: Ann Liebert Inc.
- Hampel, R., & Hauck, M. (2004). Towards an effective use of audio conferencing in distance language courses. *Language Learning & Technology*, 8, 66-82.
- Hew, K. F., & Cheung, W. S. (2014). Students' and Instructors' Use of Massive Open Online Courses (MOOCs): Motivations and Challenges. *Educational Research Review*, 12, 45-58.
- Hojnacki, S. (2016). Oral Output in Online Modules vs. Face-To-Face Classrooms. In McCarthy, M. (Ed.), *The Cambridge Guide to Blended Learning for Language Teaching* (pp.107-122). Cambridge: Cambridge University Press.
- Horwitz, E. K. (1995). Student affective reactions and the teaching and learning of foreign languages. *International Journal of Educational Research*, 23, 573-579.
- Hughes, N. C. (2007). *Blended Learning in Language Education: The Case of Hispanic Studies at Nottingham Trent University*, 15(9).
- Hwu, F. (2004). On the applicability of the input-enhancement hypothesis and input processing theory in multimedia CALL: The case of Spanish preterite and imperfect instruction in an input application. *CALICO Journal*, 21(2), 317-338.
- Isenberg, N. A. (2010). *A comparative study of developmental outcomes in Web-based and classroom-based German language education at the post-secondary level: Vocabulary, grammar, language processing, and oral proficiency development*. (Unpublished doctoral dissertation). The Pennsylvania State University, State College, PA.
- Johnson, K. (1995). *Understanding Communication in Second Language Classrooms*. New York: Cambridge University Press.
- Johnson, R. F. (2013). *Student attitudes toward blended and online courses: A comparison of students in traditional classroom writing environments and students in online classroom environment*. Doctoral Dissertation. University of North Texas. ProQuest Dissertation Publishing.
- Jonassen, D. H., Howland, J., Marra, R. M., & Crismond, D. (2008). *Meaningful learning with technology*, 3rd Ed. Columbus, OH: Merrill/Prentice Hall.
- Keige, T. (2015). *Assessing student learning outcomes of online class activities within a third semester university flipped-Spanish classroom*. Doctoral Dissertation. San Diego State University. ProQuest Dissertation Publishing.

- Kern, R. (2011). Technology and language learning. In J. Simpson (Ed.), *The Routledge handbook of applied linguistics* (pp. 200-214). London: Routledge.
- Khazaei, S., & Dastjerdi, H. V. (2011). An Investigation into the Impact of Traditional vs. Blended Teaching on EFL Learners' Vocabulary Acquisition: M-learning in Focus. *International Journal of Humanities and Social Science*, 1(15), 202-207.
- King, T. (2016). The 'Onstream' Project: Collaboration between teachers in mainstream and supplementary schools. In A. Beaven, A. Comas-Quinn & B. Sawhill (Eds.), *Case Studies of Openness in the Language Classroom* (pp.110-120). Dublin: Vollians.
- Kirkwood, A. (2004). Networked learning in context: What does e-learning offer students working independently, and what do they bring to it? In D. Murphy, R. Carr, J. Taylor & T. Wong (Eds.), *Distance Education and Technology: Issues and Practice* (pp.217-229). Hong Kong: Open University of Hong Kong Press.
- Kirkwood, A. T., Price, L. (2005). Learners and learning in the twenty-first century: What do we know about students' attitudes towards and experiences of information and communication technologies that will help us design courses? *Studies in Higher Education*, 30(3), 257-274.
- Kobayashi, Y. (2010). The role of gender in foreign language learning attitudes: Japanese female students' attitudes towards English learning. *Gender and Education*, 181-197.
- Kohler, D. B. (2002). The effects of metacognitive language learning strategy training on lower-achieving second language learners. Unpublished doctoral dissertation, Brigham Young University, Provo, Utah.
- Krashen, S. (1985). *The Input Hypothesis: Issues and Implications*. London: Longman.
- Lantolf, J. P. (2006). Sociocultural theory and second language learning: State of the art. *Studies in Second Language Acquisition*, 28-67-109.
- Lantolf, J. P., & Thorne, S. L. (2006). *Sociocultural Theory and the Genesis of L2 Development*. Oxford: Oxford University Press.
- Larsen-Freeman, D., & Long, M. H. (1991). *An Introduction to Second Language Research*. London: Longman.
- Larsen, L. J. (2012). *Teacher and student perspectives on a blended learning intensive English program writing course*. Doctoral Dissertation. Iowa State University. ProQuest Dissertation Publishing.
- Lightbown, P.M. & Spada, M. (2013). *How languages are learned* (fourth edition). Oxford: Oxford University Press.
- Lim, D. H., Morris, M., & Kupritz, V. (2007). Online vs. blended learning: *The modes*

- and media of contemporary communication*. London, England: Edward Arnold.
- Llorente, A. M., Gomex, M. C., Penalvo., & Martin, S. (2017). Students' perceptions and attitudes towards asynchronous technological tools in blended-learning training to improve grammatical competence in English as a second language. *Computers in Human Behavior*, 16(20). 228-238.
- Lys, F. (2013). The development of advanced learner oral proficiency using iPads. *Language Learning & Technology*, 17, 94-116.
- Marcum, Jared. (2017). *Language Proficiency and Cultural Intelligence in Distance English-Language Learning*. Doctoral Dissertation. Utah State University. ProQuest Dissertation Publishing.
- Markee, N. (2000). *Conversation analysis. Second Language Analysis Research Series*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Markee, N. (2008). Toward a learner behavior tracking methodology for CA-for-SLA: *Applied Linguistics*, 29(3), 404-427.
- Marsh, D. (2012). *Blended learning: Creating learning opportunities for language earners*. New York: Cambridge University Press.
- Maybin, J. (2006). *Children's Voices: Talk, Knowledge and Identity*. London: Palgrave Macmillan.
- McCarthy, M. (2016). Issues in Second Language Acquisition in Relation to Blended Learning. In . In McCarthy, M. (Ed.), *The Cambridge Guide to Blended Learning for Language Teaching* (pp.7-24). Cambridge: Cambridge University Press.
- McGee, P., & Reis, A. (2012). Blended course design: A synthesis of best practices. *Journal of Asynchronous Learning Networks*, 16(4), 7-22.
- Melton, B., & Chopak-Fuss, J. (2009). Achievement and Satisfaction in Blended learning vs. Traditional General Health Course Design, *International Journal for the Scholarship of Teaching and Learning*, 3(1), 12-21.
- Moore, Keri, Lida, & Sumiko (2010). Students' Perception of Supplementary, Online Activities for Japanese Language Learning: Groupwork, Quiz and Discussion Tools. *Australia Journal of Educational Technology*, 26(7), 966-976.
- Mori, Y., Omori, M., & Sato, K. (2016). The Impact of Flipped Online "Kanji" Instruction on Written Vocabulary Learning for Introductory and Intermediate Japanese Language Students. *Foreign Language Annals*, 49(4), 7290749.
- Murray, A. (2017). *Blended learning vs. traditional instruction as a predictor of student achievement in New York City public schools*. Doctoral Dissertation. St. John's University. ProQuest Dissertation Publishing.

- Musumeci, D. (1999). *The Spanish Project*. From The National Center for Academic Transformation.
- Nelleke V, D. (2015). Assessing outcomes in online foreign language education: What are key measures for success? *The Modern Language Journal*, 99, 398-400.
- Neumeier, P. (2005). A closer look at blended learning- parameters for designing a blended learning environment for language teaching and learning. *ReCALL*, 17, 163-178.
- Ohta, A. S. (2001). *Second Language Acquisition Processes in the Classroom: Learning Japanese*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Oliver, K., Kellogg, S., & Patel, R. (2012). An investigation into reported differences between online foreign language instruction and other subject areas in a virtual school. *CALICO Journal*, 29(2), 269-296.
- O'Malley, J. M., & Chamot, A. U. (1990). *Learning Strategies in Second Language Acquisition*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Pearcy, A. G. (2009). *Finding the perfect blend: A comparative study of online, face-o-face, and blended instruction*. Doctoral Dissertation. University of North Texas. ProQuest Dissertation Publishing.
- Pica, T. (1983). Adult acquisition of English as a second language under different conditions of exposure. *Language Learning*, 33(4), 465-497.
- Porter, L. R. (2004). *Developing an Online Curriculum: Technologies and Techniques*. Hersey PA: Information Science Publishing.
- Rovai, A. P., & Jordan, H. M. (2004). Blended learning and sense of community: A comparative analysis with traditional and fully online graduate courses. *International Review of Research on Open and Distance Learning* 5(2).
- Sanders, R. (2005). Redesigning introductory Spanish: Increased enrollment, online management, cost reduction and effects on student learning. *Foreign Language Annals*, 38, 523-532.
- Sato, E., Chen, J., & Jourdain, S. (2017). Integrating Digital Technology in an intensive, Fully Online College Course for Japanese Beginning Learners: A Standards-Based, Performance-Driven Approach. *Modern Language Journal*, 101(4), 756-775.
- Shedletsky, L., & Aiken, J. E. (2001). The paradoxes of online academic work. *Communication Education*, 50(3), 206-217.
- So, H-J., & Brush, T. A. (2008). Students' perceptions of collaborative learning, social presence and satisfaction in a blended learning environment: Relationships and critical factors. *Computer & Education*, 51(1), 318-336.

- Suzuki, Satomi. (2013). Private Turns: A Student's Off-Screen Behaviors during Synchronous Online Japanese Instruction. *CALICO Journal*, 30(3), 371-392.
- Swain, M. (1985). Communicative competence: Some roles of comprehensible input and comprehensible output in its development. In S. Gass & C. Madden (Eds.), *Input in Second Language Acquisition* (pp. 235-253). Rowley, MA: Newbury House.
- _____. (2005). The output hypothesis: Theory and research. In E. Hinkel (Ed.), *Handbook on Research in Second Language Teaching and Learning* (pp.471-484). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Tan, Mei-Chen. (2012). *Using blended language learning to facilitate Taiwanese students' English listening comprehension proficiency In a technological university*. Doctoral Dissertation. Queen's University Belfast. ProQuest Dissertation Publishing.
- Tanaka, M. (2015). Exploring Taiwanese college students' perceptions of text-based, computer-mediated communication technology in learning Japanese as a foreign language. *Jaltcalljournal*, 11(2), 123-142.
- Thornbury, S. (2016). Educational Technology: Assessing its Fitness for Purpose. In McCarthy, M. (Ed.), *The Cambridge Guide to Blended Learning for Language Teaching*. (pp.25-35). Cambridge: Cambridge University Press.
- Tosun, S. (2015). The effects of blended learning on EFL students' vocabulary enhancement. *Procedia – Social and Behavior Sciences*, 199 (2015), 641-647.
- Tuncay, N., & Uzanboyly, H. (2012). English language teachers' success in blended and online e-learning. *Procedia-Social and Behavior Sciences*, 47 (2012), 131-137.
- Ushida, E. (2005). The role of students' attitudes and motivation in second language learning in online language courses. *CALICO Journal*, 49-78.
- VanPattern, B., & Benati, A. G. (2010). *Key Terms in Second Language Acquisition*. London: Continuum.
- Vygotsky, L. S. (1970). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Cambridge, MA: Harvard University Press
- Walsh, S. (2006). *Investigating Classroom Discourse*. Abingdon: Routledge.
- White, C. (2003). *Language learning in distance education*. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. (2006). Distance learning of foreign languages. *Language Teaching*, 39, 247-264.
- Weinberg, A. (2007). Web tracking and students' work patterns in online language

- learning activities. *CALICO Journal*, 25(1), 31-47.
- Woltering, V. H., Herrler, A., Spitzer, K., & Spreckelsen, C. (2009). Blended learning positively affects students' satisfaction and the role of the tutor in the problem-based learning process: Results of a mixed-method evaluation. *Advances in Health Sciences Education*, 14(5), 725-738.
- Wong-Fillmore, L. (1982). Instructional language as linguistic input: Second language learning in classrooms. In L. C. Wilkinson (Ed.), *Communication in the Classroom* (pp. 281-294). New York: Academic Press.
- Yamazaki, K. (2016). *Learning to Communicate in a Virtual World: The Case of a JFL Classroom*. Unpublished Doctoral Dissertation. The University Toledo.
- Yang, D., & Richardson, J. C. (2009). Designing and Developing Online and Distance Courses. *Encyclopedia of Distance Learning* (s. 555-561). Hershey PA: Information Science Reference.
- Young, R. (2008). *Language and Interaction: An Advanced Resource Book*. London: Routledge.
- Zhang, X., & Cui, G. (2010). Learning beliefs of distance foreign language learners in China: A survey study. *System*, 38, 30-40.
- Zhang, H., Song, W., & Burston, J. (2011). Reexamining the effectiveness of Vocabulary learning via mobile phones. *The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 10(3), 203-21.